

เอกสารอ้างอิง



ภาษาไทย

- กนต์ธีร์ ศุภมงคล. ประวัติของสหประชาชาติ. สารานุกรม 3 (10 กุมภาพันธ์ 2496) : 15-20.
- กรณ์ สุวรรณศาสตร์. บทบาทและอำนาจของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศในการแก้ไขกรณีพิพาท. เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับสหประชาชาติ (19 สิงหาคม 2533) : 139-144.
- จงเจริญ เทพหัสดิน ณ อยุธยา. อภิธานอำนาจ : พลังผลักดันทางการเมืองในสหประชาชาติ. วิทยาลัยพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2523.
- จิตติ สุวรรณิก. บทบาทของสหประชาชาติในการควบคุมอาวุธ : ศึกษากรณีอาวุธตามแบบและอาวุธนิวเคลียร์. วิทยาลัยพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- จิตรลดา พิศาลสุพงศ์. สหประชาชาติกับการใช้มาตรการบีบบังคับ : ศึกษาเฉพาะกรณีวิกฤตการณ์อ่าวเปอร์เซีย (ค.ศ. 1990-1991). วิทยาลัยพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- จิรศักดิ์ มุติดาภรณ์. การใช้สิทธิยับยั้ง. สารานุกรม 15 (10 กุมภาพันธ์ 2508) : 388-404.
- ฉัตรชัย รอดประเสริฐ. องค์การสหประชาชาติ. รัฐสภาสาร 13 (ตุลาคม 2528) : 23-54.
- ชุมพร ปัจจุบันก์. กฎหมายระหว่างประเทศกับสังคมระหว่างประเทศ. ใน เอกสารการสอนชุดวิชากฎหมายระหว่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศ. หน้า 1-74. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2530.
- _____. สหประชาชาติ. ใน เอกสารการสอนชุดวิชาสถาบันระหว่างประเทศ. หน้า 147-234. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2528.
- ชัยศักดิ์ อุเทนพงษ์. คณะมนตรีความมั่นคงกับปัญหาการรักษาสันติภาพ. สารานุกรม 15 (10 กุมภาพันธ์ 2508) : 370-387.

- เชิดชาย เหล่าหล้า. สหประชาชาติ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แพรว
พิกษา, 2526.
- ไชยวัฒน์ ฮนเปียม. โลกที่เลือกไม่ได้. สยามรัฐ (14 กรกฎาคม 2537) : 14.
- คำรงค์ ธรรมารักษ์. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- คุชฎี สงวนสุข. บทบาทของสหประชาชาติในการรักษาสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ.
เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับสหประชาชาติ (19 สิงหาคม 2533) : 110-124.
- ทรัพย์ พวงเกตุแก้ว. คณะมนตรีความมั่นคงกับการรักษาสันติภาพโดยสันติวิธี. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2501.
- ธนาสฤณี สตะเวทิน และ กฤษณา กู้ตลาด. คำบรรยายองค์การระหว่างประเทศ. กรุง
เทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2516.
- ธีระ นุชเปียม. เอเชียหลังยุคสงครามเย็น. วารสารเอเชียปริทัศน์ 13 (พฤษภาคม -
สิงหาคม 2535) : 1-20.
- นภคณ เทพนิทัศน์. สหประชาชาติกับการจัดระเบียบโลกใหม่. สารานุกรม 49 (10
กุมภาพันธ์ 2535) : 69-72.
- นพมาศ คมขำ. ข้อคิดของสหประชาชาติที่เกี่ยวเนื่องกับสถานการณ์ในกัมพูชา. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- ปณิธิ อัครนิธิ. การใช้กำลังทหารในกรอบของสหประชาชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537.
- ประทุมพร วิเชียรเสถียร. วิกฤติการณ์สังคมนิยมล่มสลายโฉมหน้าใหม่ของยุโรปตะวันออก.
จุฬาลงกรณ์วารสาร (เมษายน - มิถุนายน 2533) : 61-68.
- ผดุง ปัทมะสังข์. การระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศโดยสันติวิธี. สารานุกรม 9 (10
กุมภาพันธ์ 2502) : 158-169.
- มานพ เมฆประยุทธทอง. องค์การสหประชาชาติ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเคชั่น
สโตร์, 2533.
- รัชฎา ถาวรเวช. สหประชาชาติกับปัญหาอัฟกานิสถาน. เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับสหประชาชาติ
(19 สิงหาคม 2532) : 165-167.

- รุ่งพงษ์ ชัยนาม. สหประชาชาติ. ใน เอกสารการสอนชุดวิชากฎหมายระหว่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศ. หน้า 727-870. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2530.
- วิลเลียม แบริคลี และ จูลีซ ชินวรวโรฒ. เส้นทางมหาอำนาจ : เอกสารด้านนโยบายต่างประเทศสหรัฐอเมริกาต่อเอเชีย. แปลโดย วริษา ศ. ชินวรวโรฒ. กรุงเทพมหานคร : บริษัท พิมพ์คณา จำกัด, 2535.
- วีระ มินทราศักดิ์กุล. สงครามเย็นกับเอเชียอาคเนย์. สารานุกรม 15 (10 กุมภาพันธ์ 2508) : 280-288.
- วุฒิศักดิ์ ลาภเจริญทรัพย์. การกิจสร้างสันติภาพของยูเอ็น. หลักเมือง 3 (สิงหาคม 2536) : 12-13.
- ไวพจน์ สุวรรณโมลี. มาตรการบังคับของสหประชาชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ม.ป.ป.
- ศรีราชา เจริญพานิช. ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ. ใน เอกสารการสอนชุดวิชาสถาบันระหว่างประเทศ. หน้า 317-363. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2528.
- ศิริกุล จันทวีศรี. สหรัฐฯ กับวิกฤติการณ์ทางการเงินของสหประชาชาติ. เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับสหประชาชาติ (19 สิงหาคม 2533) : 125-128.
- สนั่น ปลั่งประสูตร. วิธีการออกเสียงในคณะมนตรีความมั่นคง. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2497.
- สมชาติ ธรรมศิริ. บทบาทสหประชาชาติในการแก้ไขวิกฤติการณ์ อิรัก-คูเวต ตามกฎบัตรสหประชาชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- สมพงษ์ ชูมาก. กฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีเมือง. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- _____. บทบาทของรัฐและองค์การระหว่างประเทศในการแก้ไขข้อขัดแย้งระหว่างประเทศโดยสันติวิธีและในการปฏิบัติการรักษาสันติภาพ. สารานุกรม 46 (10 กุมภาพันธ์ 2532) : 84-92.
- สหประชาชาติกับกองกำลังทหารประจำการ. หลักเมือง 2 (พฤศจิกายน 2535) : 20-21.

- สำนักแถลงข่าวสหประชาชาติ. ประวัติการก่อตั้งองค์การสหประชาชาติ. เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับ
กับสหประชาชาติ (19 สิงหาคม 2532) : 28-37.
- สิทธิชัย วีระชาฤทธิษิต. มติขององค์การระหว่างประเทศกับผลทางกฎหมาย. วารสารกฎหมาย
11 (ธันวาคม 2529 - มีนาคม 2530) : 55-80.
- สุจิต บุญบงการ. การเมืองของโลกในทศวรรษ 1990 กระแสหลายมิติของการเปลี่ยนแปลง.
จุฬาลงกรณ์วารสาร (เมษายน - มิถุนายน 2533) : 52-60.
- สุพิน ลิขณนารากุล. ต่างประเทศ. เนชั่นสุดสัปดาห์ (15-21 กรกฎาคม 2537) : 78.
- สุมิตร อมรายน. ปัญหาการรับรองกับสมาชิกภาพในสหประชาชาติ. วิทยานพนธ์ปริญา
มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2507.
- สุรชาติ บำรุงสุข. สหประชาชาติหลังยุคสงครามเย็น เวทีการต่อสู้อันเข้มข้น. มติชนสุดสัปดาห์
11 (10 มีนาคม 2534) : 59-60.
- สุพล มณีพงษ์. การปฏิบัติการรักษาสันติภาพของสหประชาชาติ. สารานุกรม 46 (10
กุมภาพันธ์ 2532) : 98-102.
- สุเทพ อัดถากกร. กฎหมายระหว่างประเทศกับการเมืองระหว่างประเทศ : พฤติกรรมและ
เอกสาร เล่ม 2. กรุงเทพมหานคร : คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2516.
- อรุณ ภาณุพงศ์. กฎหมายระหว่างประเทศกับปัญหาการใช้กำลัง. ใน รวมบทความทางวิชา
การเนื่องในโอกาสครบรอบ 80 ปี ศาสตราจารย์ไพโรจน์ ชัยนาม. หน้า 407-
427. กรุงเทพมหานคร : คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2535.
- อิสินทร สอนไว และ มานพ เมฆประสูรทอง. ระบบสหประชาชาติ. เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับ
สหประชาชาติ (19 สิงหาคม 2532) : 38-73.

ภาษาอังกฤษ

Bailey, S. D. The Procedure of the UN Security Council. Oxford :
Clarendon Press, 1975

- Bebr, G. Regional Organizations : a United Nations Problems. The American Journal of International Law 49 (1955) : 166-184.
- Bowett, D. W. The Law of International Institutions. 4th ed. London : Stevens & Sons, 1982.
- Brownlie, I. Statement of the Four Sponsoring Powers on Voting Procedure in the Security Council. Basic Documents in International Law. Oxford : Clarendon Press, 1985.
- . International Organizations and Tribunals. Principles of Public International Law. Oxford : Clarendon Press, 1990.
- Charter of the United Nations
- Conforti, B. The Legal Effect of Non-Compliance with the Rules of Procedure in the UN General Assembly and the Security Council. The American Journal of International Law 63 (1969) : 479-489.
- Cox, A.M. Prospect for Peacekeeping. Washington, D.C. : The Brookings Institution, 1967.
- Elagab, O. Y. The Legality of Non-Forcible Counter-Measure in International Law. Oxford : Clarendon Press, 1988.
- Glennon, M. J. The Constitution and Chapter VII of the United Nations Charter. The American Journal of International Law 84 (1991) : 74-88.
- Glennon, M. J. and Hayward A. R. Collective Security and the Constitution : Can the Commander in Chief Power Be Delegated to the United Nations? The Georgetown Law Journal 22 (April 1994) : 1573-1603.
- Goodrich, L. M. The United Nations in a changing world. New York : Columbia University Press, 1974.

- Goodrich, L. M. The UN Security Council. International Organization 12 (1958) : 273-287.
- Gross, L. The Questions of Laos and the Double Veto in the Security Council. The American Journal of International Law 54 (1960) : 118-131.
- . Voting in the Security Council: Abstention in the Post-1965 Amendment Phases and Its Impact on Article 25 of the Charter. The American Journal of International Law 62 (1968) : 315-334.
- Henkin, L. Law and War after the Cold War. Maryland Journal of International Law and Trade 15 (Fall 1991) : 147-167.
- Higgins, R. The Place of International Law in the Settlement of Disputes in the Security Council. The American Journal of International Law 64 (1970) : 1-18.
- . United Nations. United Nations peacekeeping. Oxford : Oxford University Press, 1981.
- Jacob, P. E. The Dynamic of International Organization : The Making of World Order. Homewood, Illinois : The Dorsey Press, 1965.
- Kelsen, H. Organization and Procedure of the Security Council of the United Nations. Harvard Law Review 59 (1964) : 1087-1121.
- Kerley, E. L. Powers of Investigations of the United Nations Security Council. The American Journal of International Law 55 (1961) : 892-918.
- Nicholas, H. G. The United Nations as a Political Institution. 5th ed. London : Oxford University Press, 1975.
- Pan, S. C. Y. Legal Aspects of the Yalta Agreement. The American Journal of International Law 46 (1952) : 40-59.

- Peck, C. The Case for a United Nations Dispute Settlement Commission. Interdisciplinary Peace Research 3 (May/June 1991) : 73-87.
- Potter, P. B. Legal Aspects of the Situation in Korea. The American Journal of International Law 44 (1950) : 709-712.
- Provisional Rules of Procedure of the Security Council
- Rudzinski, A. W. The So-Called Double Veto. The American Journal of International Law 45 (1951) : 443-461.
- Schachter, O. United Nations Law. The American Journal of International Law 88 (1994) : 1-23.
- Security Council Resolution 660 (2 August 1990)
- Security Council Resolution 661 (6 August 1990)
- Security Council Resolution 678 (29 November 1990)
- Security Council Resolution 687 (3 April 1991)
- Security Council Resolution 713 (25 September 1991)
- Security Council Resolution 721 (27 November 1991)
- Security Council Resolution 743 (21 February 1991)
- Security Council Resolution 749 (7 April 1992)
- Security Council Resolution 752 (15 May 1992)
- Security Council Resolution 757 (30 May 1992)
- Security Council Resolution 802 (25 January 1993)
- Security Council Resolution 816 (31 March 1993)
- Security Council Resolution 820 (17 April 1993)
- Security Council Resolution 859 (24 August 1993)
- Security Council Resolution 917 (6 May 1994)
- Security Council Resolution 940 (31 July 1994)

- Sohn, L. B. Cases and other materials on world law : The interpretation and application of the Charter of the United Nations and of the constitutions of other agencies of the world community. Brooklyn : The Foundation Press, 1950.
- . The Authority of the United Nations to Establish and Maintain a Permanent United Nations Force. The American Journal of International Law 52 (1958) : 229-240.
- . The Security Council's Role in the Settlement of International Disputes. The American Journal of International Law 78 (1984) : 402-404.
- Stavropoulos, C. A. The Practice of Voluntary Abstention by Permanent Members of the Security Council under Article 27, Paragraph 3 of the Charter of the United Nations. The American Journal of International Law 61 (1967) : 737-752.
- Sucharitkul, S. Multi-National peace-keeping operations past, present and future and the process of peace-keeping. Chulalongkorn Law Review 6 (1989-1990) : 1-21.
- Tsutsui, W. Japan and the Security Council. The Japanese Annual of International Law 26 (1983) : 18-25.
- United Nations, Everyone's United Nations. 10th ed. New York : Department of Public Information, 1986.
- Yuan-Li-Liang. Notes on Legal Questions Concerning the United Nations : Abstention and Absence of a Permanent Member in Relation to the Voting Procedure in the Security Council. The American Journal of International Law 44 (1950) : 694-708.
- Ziegler, D. W. War Peace and International Politics. Boston : Little Brown & Company, 1984.



A. ATLANTIC CHARTER

Declaration of Principles approved by President Roosevelt and Prime Minister Churchill, August 14, 1941. U. S. Executive Agreement Series 236, p. 4.
On its drafting, see Sumner Welles, *Where Are We Heading* (New York, 1946), pp. 4-18.

Joint declaration of the President of the United States of America and the Prime Minister, Mr. Churchill, representing His Majesty's Government in the United Kingdom, being met together, deem it right to make known certain common principles in the national policies of their respective countries on which they base their hopes for a better future for the world.

First, their countries seek no aggrandizement, territorial or other;

Second, they desire to see no territorial changes that do not accord with the freely expressed wishes of the peoples concerned;

Third, they respect the right of all peoples to choose the form of government under which they will live; and they wish to see sovereign rights and self-government restored to those who have been forcibly deprived of them;

Fourth, they will endeavor, with due respect for their existing obligations, to further the enjoyment by all States, great or small, victor or vanquished, of access, on equal terms, to the trade and to the raw materials of the world which are needed for their economic prosperity;

Fifth, they desire to bring about the fullest collaboration between all nations in the economic field with the object of securing, for all, improved labor standards, economic advancement and social security;

Sixth, after the final destruction of the Nazi tyranny, they hope to see established a peace which will afford to all nations the means of dwelling in safety within their own boundaries, and which will afford assurance that all the men in all the lands may live out their lives in freedom from fear and want;

Seventh, such a peace should enable all men to traverse the high seas and oceans without hindrance;

Eighth, they believe that all of the nations of the world, for realistic as well as spiritual reasons must come to the abandonment of the use of force. Since no future peace can be maintained if land, sea or air armaments continue to be employed by nations which threaten, or may threaten, aggression outside of their frontiers, they believe, pending the establishment of a wider and permanent system of general security, that the disarmament of such nations is essential. They will likewise aid and encourage all other practicable measures which will lighten for peace-loving peoples the crushing burden of armaments.

B. DECLARATION BY UNITED NATIONS

Signed at Washington, January 1, 1942. U. S. Executive Agreement Series 236.
On its drafting, see Robert E. Sherwood, Roosevelt and Hopkins
(New York, 1948), pp. 446-53.

The Governments signatory hereto,

Having subscribed to a common program of purposes and principles embodied in the Joint Declaration of the President of the United States of America and the Prime Minister of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland dated August 14, 1941, known as the Atlantic Charter.

Being convinced that complete victory over their enemies is essential to defend life, liberty, independence and religious freedom, and to preserve human rights and justice in their own lands as well as in other lands, and that they are now engaged in a common struggle against savage and brutal forces seeking to subjugate the world,
DECLARE:

(1) Each Government pledges itself to employ its full resources, military or economic, against those members of the Tripartite Pact and its adherents with which such government is at war.

(2) Each Government pledges itself to cooperate with the Governments signatory hereto and not to make a separate armistice or peace with the enemies.

The foregoing declaration may be adhered to by other nations which are, or which may be, rendering material assistance and contributions in the struggle for victory over Hitlerism.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

C. DECLARATION ON GENERAL SECURITY

Moscow, October 30, 1943. 9 U. S. Department of State Bulletin (1943), pp. 308-309.

The Governments of the United States of America, the United Kingdom, the Soviet Union and China:

united in their determination, in accordance with the Declaration by the United Nations of January 1, 1942, and subsequent declarations, to continue hostilities against those Axis powers with which they respectively are at war until such powers have laid down their arms on the basis of unconditional surrender;

conscious of their responsibility to secure the liberation of themselves and the peoples allied with them from the menace of aggression;

recognizing the necessity of ensuring a rapid and orderly transition from war to peace and of establishing and maintaining international peace and security with the least diversion of the world's human and economic resources for armaments;

jointly declare:

1. That their united action, pledged for the prosecution of the war against their respective enemies, will be continued for the organization and maintenance of peace and security.
2. That those of them at war with a common enemy will act together in all matters relating to the surrender and disarmament of that enemy.
3. That they will take all measures deemed by them to be necessary to provide against any violation of the terms imposed upon the enemy.
4. That they recognize the necessity of establishing at the earliest practicable date a general international organization, based on the principle of the sovereign equality of all peace-loving states, and open to membership by all such states, large and small, for the maintenance of international peace and security.
5. That for the purpose of maintaining international peace and security pending the re-establishment of law and order and the inauguration of a system of general security, they will consult with one another and as occasion requires with other members of the United Nations with a view to joint action on behalf of the community of nations.
6. That after the termination of hostilities they will not employ their military forces within the territories of other states except for the purposes envisaged in this declaration and after joint consultation.
7. That they will confer and co-operate with one another and with other members of the United Nations to bring about a practicable general agreement with respect to the regulation of armaments in the post-war period.

D. DUMBARTON OAKS PROPOSALS FOR THE ESTABLISHMENT OF A GENERAL IN- TERNATIONAL ORGANIZATION

Released October 9, 1944. U. S. Department of State, Publ. 2257.

There should be established an international organization under the title of The United Nations, the Charter of which should contain provisions necessary to give effect to the proposals which follow.

CHAPTER I. PURPOSES

The purposes of the Organization should be:

1. To maintain international peace and security; and to that end to take effective collective measures for the prevention and removal of threats to the peace and the suppression of acts of aggression or other breaches of the peace, and to bring about by peaceful means adjustment or settlement of international disputes which may lead to a breach of the peace;
2. To develop friendly relations among nations and to take other appropriate measures to strengthen universal peace;
3. To achieve international cooperation in the solution of international economic, social and other humanitarian problems; and
4. To afford a center for harmonizing the actions of nations in the achievement of these common ends.

CHAPTER II. PRINCIPLES

In pursuit of the purposes mentioned in Chapter I the Organization and its members should act in accordance with the following principles:

1. The Organization is based on the principle of the sovereign equality of all peace-loving states.
2. All members of the Organization undertake, in order to ensure to all of them the rights and benefits resulting from membership in the Organization, to fulfill the obligations assumed by them in accordance with the Charter.
3. All members of the Organization shall settle their disputes by peaceful means in such a manner that international peace and security are not endangered.
4. All members of the Organization shall refrain in their international relations from the threat or use of force in any manner inconsistent with the purposes of the organization.
5. All members of the Organization shall give every assistance to the Organization in any action undertaken by it in accordance with the provisions of the Charter.

6. All members of the Organization shall refrain from giving assistance to any state against which preventive or enforcement action is being undertaken by the Organization.

The Organization should ensure that states not members of the Organization act in accordance with these principles so far as may be necessary for the maintenance of international peace and security.

CHAPTER III. MEMBERSHIP

1. Membership of the Organization should be open to all peace-loving states.

CHAPTER IV. PRINCIPAL ORGANS

1. The Organization should have as its principal organs:

- a. A General Assembly;
- b. A Security Council;
- c. An international court of justice; and
- d. A Secretariat.

2. The Organization should have such subsidiary agencies as may be found necessary.

CHAPTER VI. THE SECURITY COUNCIL

Section A. Composition. The Security Council should consist of one representative of each of eleven members of the Organization. Representatives of the United States of America, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, the Union of Soviet Socialist Republics, the Republic of China, and, in due course, France, should have permanent seats. The General Assembly should elect six states to fill the non-permanent seats. These six states should be elected for a term of two years, three retiring each year. They should not be immediately eligible for reelection. In the first election of the non-permanent members three should be chosen by the General Assembly for one-year terms and three for two-year terms.

Section B. Principal Functions and Powers. 1. In order to ensure prompt and effective action by the Organization, members of the Organization should by the Charter confer on the Security Council primary responsibility for the maintenance of international peace and security and should agree that in carrying out these duties under this responsibility it should act on their behalf.

2. In discharging these duties the Security Council should act in accordance with the purposes and principles of the Organization.

3. The specific powers conferred on the Security Council in order to carry out these duties are laid down in Chapter VIII.

4. All members of the Organization should obligate themselves to accept the decisions of the Security Council and to carry them out in accordance with the provisions of the Charter.

5. In order to promote the establishment and maintenance of international peace and security with the least diversion of the world's human and economic resources for armaments, the Security Council, with the assistance of the Military Staff Committee referred to in

Chapter VIII, Section B, paragraph 9, should have the responsibility for formulating plans for the establishment of a system of regulation of armaments for submission to the members of the Organization.

Section C. Voting. (Note.—The question of voting procedure in the Security Council is still under consideration.)

Section D. Procedure. 1. The Security Council should be so organized as to be able to function continuously and each state member of the Security Council should be permanently represented at the headquarters of the Organization. It may hold meetings at such other places as in its judgment may best facilitate its work. There should be periodic meetings at which each state member of the Security Council could if it so desired be represented by a member of the government or some other special representative.

2. The Security Council should be empowered to set up such bodies or agencies as it may deem necessary for the performance of its functions including regional subcommittees of the Military Staff Committee.

3. The Security Council should adopt its own rules of procedure, including the method of selecting its President.

4. Any member of the Organization should participate in the discussion of any question brought before the Security Council whenever the Security Council considers that the interests of that member of the Organization are specially affected.

5. Any member of the Organization not having a seat on the Security Council and any state not a member of the Organization, if it is a party to a dispute under consideration by the Security Council, should be invited to participate in the discussion relating to the dispute.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHAPTER VIII. ARRANGEMENTS FOR THE MAINTENANCE OF INTERNATIONAL PEACE AND SECURITY INCLUDING PREVENTION AND SUPPRESSION OF AGGRESSION

Section A. Pacific Settlement of Disputes. 1. The Security Council should be empowered to investigate any dispute, or any situation which may lead to international friction or give rise to a dispute, in order to determine whether its continuance is likely to endanger the maintenance of international peace and security.

2. Any state, whether member of the Organization or not, may bring any such dispute or situation to the attention of the General Assembly or of the Security Council.

3. The parties to any dispute the continuance of which is likely to endanger the maintenance of international peace and security should obligate themselves, first of all, to seek a solution by negotiation, mediation, conciliation, arbitration or judicial settlement, or other peaceful means of their own choice. The Security Council should call upon the parties to settle their dispute by such means.

4. If, nevertheless, parties to a dispute of the nature referred to in paragraph 3 above fail to settle it by the means indicated in that paragraph, they should obligate themselves to refer it to the Security Council. The Security Council should in each case decide whether or not the continuance of the particular dispute is in fact likely to endanger the maintenance of international peace and security, and, accordingly, whether the Security Council should deal with the dispute, and, if so, whether it should take action under paragraph 5.

5. The Security Council should be empowered, at any stage of a dispute of the nature referred to in paragraph 3 above, to recommend appropriate procedures or methods of adjustment.

6. Justiciable disputes should normally be referred to the international court of justice. The Security Council should be empowered to refer to the court, for advice, legal questions connected with other disputes.

7. The provisions of paragraph 1 to 6 of Section A should not apply to situations or disputes arising out of matters which by international law are solely within the domestic jurisdiction of the state concerned.

Section B. Determination of Threats to the Peace or Acts of Aggression and Action With Respect Thereto. 1. Should the Security Council deem that a failure to settle a dispute in accordance with procedures indicated in paragraph 3 of Section A, or in accordance with its recommendations made under paragraph 5 of Section A, constitutes a threat to the maintenance of international peace and security, it should take any measures necessary for the maintenance of international peace and security in accordance with the purposes and principles of the Organization.

2. In general the Security Council should determine the existence of any threat to the peace, breach of the peace or act of aggression and

should make recommendations or decide upon the measures to be taken to maintain or restore peace and security.

3. The Security Council should be empowered to determine what diplomatic, economic, or other measures not involving the use of armed force should be employed to give effect to its decisions, and to call upon members of the Organization to apply such measures. Such measures may include complete or partial interruption of rail, sea, air, postal, telegraphic, radio and other means of communication and the severance of diplomatic and economic relations.

4. Should the Security Council consider such measures to be inadequate, it should be empowered to take such action by air, naval or land forces as may be necessary to maintain or restore international peace and security. Such action may include demonstrations, blockade and other operations by air, sea or land forces of members of the Organization.

5. In order that all members of the Organization should contribute to the maintenance of international peace and security, they should undertake to make available to the Security Council, on its call and in accordance with a special agreement or agreements concluded among themselves, armed forces, facilities and assistance necessary for the purpose of maintaining international peace and security. Such agreement or agreements should govern the numbers and types of forces and the nature of the facilities and assistance to be provided. The special agreement or agreements should be negotiated as soon as possible and should in each case be subject to approval by the Security Council and to ratification by the signatory states in accordance with their constitutional processes.

6. In order to enable urgent military measures to be taken by the Organization there should be held immediately available by the members of the Organization national air force contingents for combined international enforcement action. The strength and degree of readiness of these contingents and plans for their combined action should be determined by the Security Council with the assistance of the Military Staff Committee within the limits laid down in the special agreement or agreements referred to in paragraph 5 above.

7. The action required to carry out the decisions of the Security Council for the maintenance of international peace and security should be taken by all the members of the Organization in cooperation or by some of them as the Security Council may determine. This undertaking should be carried out by the members of the Organization by their own action and through action of the appropriate specialized organizations and agencies of which they are members.

8. Plans for the application of armed force should be made by the Security Council with the assistance of the Military Staff Committee referred to in paragraph 9 below.

9. There should be established a Military Staff Committee the functions of which should be to advise and assist the Security Council on all questions relating to the Security Council's military require-

ments for the maintenance of international peace and security, to the employment and command of forces placed at its disposal, to the regulation of armaments, and to possible disarmament. It should be responsible under the Security Council for the strategic direction of any armed forces placed at the disposal of the Security Council. The Committee should be composed of the Chiefs of Staff of the permanent members of the Security Council or their representatives. Any member of the Organization not permanently represented on the Committee should be invited by the Committee to be associated with it when the efficient discharge of the Committee's responsibilities requires that such a state should participate in its work. Questions of command of forces should be worked out subsequently.

10. The members of the Organization should join in affording mutual assistance in carrying out the measures decided upon by the Security Council.

11. Any state, whether a member of the Organization or not, which finds itself confronted with special economic problems arising from the carrying out of measures which have been decided upon by the Security Council should have the right to consult the Security Council in regard to a solution of those problems.

Section C. Regional Arrangements. 1. Nothing in the Charter should preclude the existence of regional arrangements or agencies for dealing with such matters relating to the maintenance of international peace and security as are appropriate for regional action, provided such arrangements or agencies and their activities are consistent with the purposes and principles of the Organization. The Security Council should encourage settlement of local disputes through such regional arrangements or by such regional agencies, either on the initiative of the states concerned or by reference from the Security Council.

2. The Security Council should, where appropriate, utilize such arrangements or agencies for enforcement action under its authority, but no enforcement action should be taken under regional arrangements or by regional agencies without the authorization of the Security Council.

3. The Security Council should at all times be kept fully informed of activities undertaken or in contemplation under regional arrangements or by regional agencies for the maintenance of international peace and security.

กฎบัตรสหประชาชาติ

เราบรรดาประชาชนแห่งสหประชาชาติ

ได้ตั้งเจตจำนง

ที่จะช่วยชนรุ่นหลังให้พ้นจากภัยพิบัติแห่งสงคราม ซึ่งได้นำความวิปโยคอย่างสุดจะพรรณนามาสู่มนุษยชาติในชั่วชีวิตของเราถึงสองครั้งแล้ว และ

ที่จะยืนยันความเชื่อมั่นในสิทธิมนุษยชนอันเป็นหลักมูล ในเกียรติศักดิ์และคุณค่าของมนุษยบุคคล ในสิทธิอันเท่าเทียมกันของบุรุษและสตรี และของประชาชาติใหญ่น้อย และ

ที่จะสถาปนาภาวะการณ์อันจะธำรงไว้ซึ่งความยุติธรรม และความเคารพต่อข้อผูกพันทั้งหลายอันเกิดจากสนธิสัญญาและที่มานอื่น ๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศ และ

ที่จะส่งเสริมความก้าวหน้าทางสังคม และมาตรฐานแห่งชีวิตอันดียิ่งขึ้นในอิสรภาพที่กว้างขวางยิ่งขึ้น

และเพื่อจุดหมายปลายทางเหล่านี้

ที่จะปฏิบัติการผ่อนสั้นผ่อนยาว และดำรงชีวิตอยู่ด้วยกันในสันติภาพเยี่ยงเพื่อนบ้านที่ดี และ

ที่จะรวมกำลังของเราเพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ และ

ที่จะให้ความแน่นอนใจว่าจะไม่มีการใช้กำลังอาวุธ นอกจากเพื่อประโยชน์ร่วมกัน โดยการยอมรับหลักการและวิธีการที่ตั้งขึ้น และที่จะใช้จักรกลระหว่างประเทศ สำหรับส่งเสริมความรุดหน้าในทางเศรษฐกิจและสังคมของประชาชนทั้งปวง

จึงได้ลงมติที่จะผสมผสานความพยายามของเรา

ในอันที่จะให้สำเร็จผลตามความมุ่งหมายเหล่านี้

โดยนัยนี้ รัฐบาลของเราโดยลำดับจึงได้ตกลงกันตามกฎบัตรสหประชาชาติฉบับปัจจุบัน โดยทางผู้แทนที่มาประชุมกันในนครซานฟรานซิสโก ซึ่งได้แสดงหนังสือมอบอำนาจเต็มของตนอันได้ตรวจแล้วว่าเป็นไปตามแบบที่ดีและถูกต้อง และ ณ ที่นี้จึงสถาปนาองค์การระหว่างประเทศขึ้น เรียกว่า สหประชาชาติ

หมวดที่ 1

ความมุ่งประสงค์และหลักการ

ข้อ 1

ความมุ่งประสงค์ของสหประชาชาติ คือ

1. เพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ และเพื่อจุดหมายปลายทางนั้น จะได้ดำเนินมาตรการร่วมกันอันมีผลจริงจังเพื่อการป้องกันและการจัดบังคับเป้าการคุกคามต่อสันติภาพ และเพื่อปราบปรามการกระทำการรุกรานหรือการละเมิดอื่น ๆ ต่อสันติภาพ และนำมาซึ่งการแก้ไข หรือระงับกรณีพิพาทหรือสถานการณ์ระหว่างประเทศ

CHARTER OF THE UNITED NATIONS

WE THE PEOPLES OF THE UNITED NATIONS DETERMINED

To save succeeding generations from the scourge of war, which twice in our lifetime has brought untold sorrow to mankind, and

to reaffirm faith in fundamental human rights, in the dignity and worth of the human person, in the equal rights of men and women and of nations large and small, and

to establish conditions under which justice and respect for the obligations arising from treaties and other sources of international law can be maintained, and to promote social progress and better standards of life in larger freedom,

AND FOR THESE ENDS

to practice tolerance and live together in peace with one another as good neighbours, -and

to unite our strength to maintain international peace and security, and

to ensure, by the acceptance of principles and the institution of methods, that armed force shall not be used, save in the common interest, and

to employ international machinery for the promotion of the economic and social advancement of all peoples.

HAVE RESOLVED TO COMBINE OUR EFFORTS TO ACCOMPLISH THESE AIMS

Accordingly, our respective Governments, through representatives assembled in the city of San Francisco, who have exhibited their full powers found to be in good and due form, have agreed to the present Charter of the United Nations and do hereby establish and international organization to be known as the United Nations.

CHAPTER I PURPOSES AND PRINCIPLES

Article 1

The Purposes of the United Nations are:

1. To maintain international peace and security, and to that end: to take effective collective measures for the prevention and removal of threats to the peace, and for the suppression of acts of aggression or other breaches of the peace, and to bring about by peaceful means, and in conformity with the principles of justice and international law, adjustment or settlement of international

อันอาจนำไปสู่การละเมิดสันติภาพ โดยสันติวิธีและสอดคล้องกับหลักการแห่งความยุติธรรมและกฎหมายระหว่างประเทศ

2. เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์อันมีมิตรระหว่างประชาชาติทั้งหลาย โดยยึดการเคารพต่อหลักการแห่งสิทธิเท่าเทียมกันและการกำหนดเจตจำนงของตนเองแห่งประชาชนทั้งหลายเป็นมูลฐาน และจะดำเนินมาตรการอื่น ๆ อันเหมาะสมเพื่อเป็นกำลังแก่สันติภาพสากล

3. เพื่อให้บรรลุถึงการร่วมมือระหว่างประเทศ ในอันที่จะแก้ปัญหาหาระหว่างประเทศทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม หรือมนุษยธรรม และในการส่งเสริมและสนับสนุนการเคารพต่อสิทธิมนุษยชนและต่ออิสรภาพอันเป็นหลักมูลสำหรับทุกคน โดยไม่เลือกปฏิบัติในเรื่องเชื้อชาติ เพศ ภาษา หรือศาสนา และ

4. เพื่อเป็นศูนย์กลางสำหรับประสานการดำเนินการของประชาชาติทั้งหลายให้กลมกลืนกัน ในอันที่จะบรรลุจุดหมายปลายทางร่วมกันเหล่านี้

ข้อ 2

เพื่ออนุวัติตามความมุ่งประสงค์ดังกล่าวในข้อ 1 องค์การฯ และสมาชิกขององค์การฯ จะดำเนินการโดยสอดคล้องกับหลักการดังต่อไปนี้

1. องค์การฯ ยึดหลักการแห่งความเสมอภาคในอธิปไตยของสมาชิกทั้งปวงเป็นมูลฐาน

2. เพื่อทำความแน่ใจให้แก่สมาชิกทั้งปวงในสิทธิและผลประโยชน์อันพึงได้รับจากสมาชิกภาพ สมาชิกทั้งปวงจะต้องปฏิบัติตามข้อผูกพันซึ่งตนยอมรับตามกฎบัตรฉบับปัจจุบันโดยสุจริตใจ

3. สมาชิกทั้งปวงจะต้องระงับกรณีพิพาทระหว่างประเทศของตนโดยสันติวิธี ในลักษณะการเช่นที่จะไม่เป็นอันตรายแก่สันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ และความยุติธรรม

4. ในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ สมาชิกทั้งปวงจะต้องละเว้นการคุกคาม หรือการใช้กำลังต่อบูรณภาพแห่งอาณาเขต หรือเอกราชทางการเมืองของรัฐใด ๆ หรือการกระทำในลักษณะการอื่นใดที่ไม่สอดคล้องกับความมุ่งประสงค์ของสหประชาชาติ

5. สมาชิกทั้งปวงจะต้องให้ความช่วยเหลือทุกประการแก่สหประชาชาติในการกระทำใด ๆ ที่ดำเนินไปตามกฎบัตรฉบับปัจจุบัน และจะต้องละเว้นการให้ความช่วยเหลือแก่รัฐใด ๆ ที่กำลังถูกสหประชาชาติดำเนินการป้องกันหรือบังคับอยู่

6. องค์การฯ จะต้องให้ความแน่นอนใจว่า รัฐที่มีได้เป็นสมาชิกของสหประชาชาติจะปฏิบัติโดยสอดคล้องกับหลักการเหล่านี้เท่าที่จำเป็นเพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

7. ไม่มีข้อความใดในกฎบัตรฉบับปัจจุบันจะให้อำนาจแก่สหประชาชาติเข้าแทรกแซง ในเรื่องซึ่งโดยสาระสำคัญแล้วตกอยู่ในเขตอำนาจภายในของรัฐใด ๆ หรือจะเรียกให้สมาชิกเสนอเรื่องเช่นว่าเพื่อการระงับตามกฎบัตรฉบับปัจจุบัน แต่หลักการนี้จะต้องไม่กระทบกระเทือนต่อการใช้มาตรการบังคับตามหมวดที่ 7

disputes or situations which might lead to a breach of the peace;

2. To develop friendly relations among nations based on respect for the principle of equal rights and self-determination of peoples, and to take other appropriate measures to strengthen universal peace;

3. To achieve international co-operation in solving international problems of an economic, social, cultural, or humanitarian character, and in promoting and encouraging respect for human rights and for fundamental freedoms for all without distinction as to race, sex, language, or religion; and

4. To be a centre for harmonizing the actions of nations in the attainment of these common ends.

Article 2

The Organization and its Members, in pursuit of the Purposes stated in Article 1, shall act in accordance with the following Principles.

1. The Organization is based on the principle of the sovereign equality of all its Members.

2. All Members, in order to ensure to all of them the rights and benefits resulting from membership, shall fulfil in good faith the obligations assumed by them in accordance with the present Charter.

3. All Members shall settle their international disputes by peaceful means in such a manner that international peace and security, and justice, are not endangered.

4. All Members shall refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any state, or in any other manner inconsistent with the Purposes of the United Nations.

5. All Members shall give the United Nations every assistance in any action it takes in accordance with the present Charter, and shall refrain from giving assistance to any state against which the United Nations is taking preventive or enforcement action.

6. The Organization shall ensure that states which are not Members of the United Nations act in accordance with these Principles so far as may be necessary for the maintenance of international peace and security.

7. Nothing contained in the present Charter shall authorize the United Nations to intervene in matters which are essentially within the domestic jurisdiction of any state or shall require the Members to submit such matters to settlement under the present Charter; but this principle shall not prejudice the application of enforcement measures under Chapter VII.

หมวดที่ 2

สมาชิกภาพ

ข้อ 3

สมาชิกดั้งเดิมของสหประชาชาติ ได้แก่รัฐซึ่งลงนามในกฎบัตรฉบับปัจจุบันและให้สัตยาบันตามข้อ 110 โดยได้เข้าร่วมในการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยองค์การระหว่างประเทศที่ซานฟรานซิสโก หรือได้ลงนามไว้ก่อนในปฏิญญาโดยสหประชาชาติ ลงวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1942 แล้ว

ข้อ 4

1. สมาชิกภาพแห่งสหประชาชาติ เปิดให้แก่รัฐที่รักษสันติภาพ ทั้งปวงซึ่งยอมรับข้อผูกพันที่มีอยู่ในกฎบัตรฉบับปัจจุบัน และในการวินิจฉัยขององค์การฯ เห็นว่ามีความสามารถและเต็มใจที่จะปฏิบัติตามข้อผูกพันเหล่านี้

2. การรับรัฐใด ๆ เช่นว่านี้เข้าเป็นสมาชิกของสหประชาชาติ จะเป็นผลก็แต่โดยมติของสมัชชา ตามคำแนะนำของคณะมนตรีความมั่นคง

ข้อ 5

สมาชิกของสหประชาชาติที่ได้ถูกคณะมนตรีความมั่นคงดำเนินการในทางป้องกันหรือบังคับ อาจถูกสมัชชาสั่งงดใช้สิทธิและเอกสิทธิ์แห่งสมาชิกภาพได้ตามคำแนะนำของคณะมนตรีความมั่นคง คณะมนตรีความมั่นคงอาจคืนการใช้สิทธิและเอกสิทธิ์เหล่านี้ให้ได้

ข้อ 6

สมาชิกของสหประชาชาติ ซึ่งได้ละเมิดหลักการอันมีอยู่ในกฎบัตรฉบับปัจจุบันอยู่เป็นเนืองนิจ อาจถูกขับไล่ออกจากองค์การฯ โดยสมัชชา ตามคำแนะนำของคณะมนตรีความมั่นคง

หมวดที่ 3

องค์กร

ข้อ 7

1. องค์กรสำคัญของสหประชาชาติที่ได้สถาปนาขึ้น มีสมัชชา คณะมนตรีความมั่นคง คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม คณะมนตรีท้าวาหรัลดี ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ และสำนักเลขาธิการ

2. องค์กรย่อยอาจสถาปนาขึ้นได้ตามกฎบัตรฉบับปัจจุบันตามความจำเป็น

ข้อ 8

สหประชาชาติจะไม่วางข้อจำกัดในการรับบุรุษและสตรี เข้าร่วมในองค์กรสำคัญ และองค์กรย่อยของสหประชาชาติไม่ว่าในฐานะใด ๆ และต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขแห่งความเสมอภาค

CHAPTER II
MEMBERSHIP

Article 3

The original Members of the United Nations shall be the states which, having participated in the United Nations Conference on International Organization at San Francisco, or having previously signed the Declaration by United Nations of 1 January 1942, sign the present Charter and ratify it in accordance with Article 110.

Article 4

1. Membership in the United Nations is open to all other peace-loving states which accept the obligations contained in the present Charter and, in the judgment of the Organization, are able and willing to carry out these obligations.

2. The admission of any such state to membership in the United Nations will be effected by a decision of the General Assembly upon the recommendation of the Security Council.

Article 5

A Member of the United Nations against which preventive or enforcement action has been taken by the Security Council may be suspended from the exercise of the rights and privileges of membership by the General Assembly upon the recommendation of the Security Council. The exercise of these rights and privileges may be restored by the Security Council.

Article 6

A Member of the United Nations which has persistently violated the Principles contained in the present Charter may be expelled from the Organization by the General Assembly upon the recommendation of the Security Council.

CHAPTER III
ORGANS

Article 7

1. There are established as the principal organs of the United Nations: a General Assembly, a Security Council, an Economic and Social Council, a Trusteeship Council, an International Court of Justice, and a Secretariat.

2. Such subsidiary organs as may be found necessary may be established in accordance with the present Charter.

Article 8

The United Nations shall place no restrictions on the eligibility of men and women to participate in any capacity and under conditions of equality in its principal and subsidiary organs.

หมวดที่ 4
สมัชชา

องค์ประกอบ

ข้อ 9

1. สมัชชาจะต้องประกอบด้วยสมาชิกทั้งปวงของสหประชาชาติ
2. สมาชิกแต่ละประเทศจะมีผู้แทนในสมัชชาได้ไม่มากกว่าห้าคน

หน้าที่และอำนาจ

ข้อ 10

สมัชชาอาจอภิปรายปัญหาใด ๆ หรือเรื่องใด ๆ ภายในขอบข่ายแห่งกฎบัตรฉบับปัจจุบัน หรือที่เกี่ยวข้องไปถึงอำนาจและหน้าที่ขององค์กรใด ๆ ความที่บัญญัติไว้ในกฎบัตรฉบับปัจจุบันได้ และอาจทำคำแนะนำไปยังสมาชิกของสหประชาชาติ หรือคณะมนตรีความมั่นคง หรือทั้งสองแห่ง ในปัญหาหรือเรื่องราวใด ๆ เช่นว่านั้นได้ เว้นแต่ที่ได้บัญญัติไว้ในข้อ 12

ข้อ 11

1. สมัชชาอาจพิจารณาหลักการทั่วไปแห่งความร่วมมือ ในการสร้างไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ รวมทั้งหลักการควบคุมการลดาอาวุธและการควบคุมกำลังอาวุธ และอาจทำคำแนะนำเกี่ยวกับหลักการเช่นว่าไปยังสมาชิก หรือคณะมนตรีความมั่นคง หรือทั้งสองแห่งก็ได้

2. สมัชชาอาจอภิปรายปัญหาใด ๆ เกี่ยวกับการสร้างไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ อันได้เสนอต่อสมัชชาโดยสมาชิกใด ๆ ของสหประชาชาติ หรือโดยคณะมนตรีความมั่นคง หรือโดยรัฐที่มีใช้สมาชิกของสหประชาชาติตามข้อ 35 วรรค 2 และ เว้นแต่ที่ได้บัญญัติไว้ในข้อ 12 อาจทำคำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาใด ๆ เช่นว่านั้นไปยังรัฐหนึ่งหรือหลายรัฐที่เกี่ยวข้อง หรือคณะมนตรีความมั่นคง หรือทั้งสองแห่งก็ได้ สมัชชาจะต้องส่งปัญหาใด ๆ เช่นว่า ซึ่งจำเป็นต้องดำเนินการไปยังคณะมนตรีความมั่นคงจะเป็นก่อนหรือหลังการอภิปรายก็ได้

3. สมัชชาอาจแจ้งให้คณะมนตรีความมั่นคงทราบสถานการณ์ซึ่งน่าจะเป็นอันตรายต่อสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศได้

4. อำนาจของสมัชชาตามที่กำหนดไว้ในข้อนี้จะต้องไม่จำกัดขอบข่ายทั่วไปของข้อ 10

CHAPTER IV
THE GENERAL ASSEMBLY

composition

Article 9

1. The General Assembly shall consist of all the Members of the United Nations.
2. Each Member shall have not more than five representatives in the General Assembly.

Functions and Powers

Article 10

The General Assembly may discuss any questions or any matters within the scope of the present Charter or relating to the powers and functions of any organs provided for in the present Charter and, except as provided in Article 12, may make recommendations to the Members of the United Nations or to the Security Council or to both on any such questions or matters.

Article 11

1. The General Assembly may consider the general principles of co-operation in the maintenance of international peace and security, including the principles governing disarmament and the regulation of armaments, and may make recommendations with regard to such principles to the Members or to the Security Council or to both.

2. The General Assembly may discuss any questions relating to the maintenance of international peace and security, brought before it by any Member of the United Nations, or by the Security Council, or by a state which is not a Member of the United Nations in accordance with Article 35, paragraph 2, and, except as provided in Article 12, may make recommendations with regard to any such questions to the state or states concerned or to the Security Council or to both. Any such question on which action is necessary shall be referred to the Security Council by the General Assembly either before or after discussion.

3. The General Assembly may call the attention of the Security Council to situations which are likely to endanger international peace and security.

4. The powers of the General Assembly set forth in this Article shall not limit the general scope of Article 10.

ข้อ 12

1. ในขณะที่คณะมนตรีความมั่นคงกำลังปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับกรณีพิพาทหรือสถานการณ์ใด ๆ อันได้รับมอบหมายตามกฎบัตรฉบับปัจจุบันอยู่นั้น สมัชชาจะต้องไม่ทำคำแนะนำใด ๆ เกี่ยวกับกรณีพิพาทหรือสถานการณ์นั้น นอกจากคณะมนตรีความมั่นคงจะร้องขอ

2. โดยความยินยอมของคณะมนตรีความมั่นคง เลขานุการจะต้องแจ้งให้สมัชชาทราบทุกสมัยประชุมถึงเรื่องราวใด ๆ เกี่ยวกับการร้าวไวซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ ซึ่งคณะมนตรีความมั่นคงกำลังดำเนินการอยู่ และในทำนองเดียวกัน จะต้องแจ้งสมัชชาหรือสมาชิกของสหประชาชาติในกรณีที่มีสมาชิกใดอยู่ในสมัยประชุมให้ทราบในทันทีที่คณะมนตรีความมั่นคงหยุดดำเนินการในเรื่องเช่นนั้น

ข้อ 13

1. สมัชชาจะต้องริเริ่มการศึกษาและทำคำแนะนำเพื่อความมุ่งประสงค์ในการ

ก. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านการเมือง และสนับสนุนพัฒนาการก้าวหน้าของกฎหมายระหว่างประเทศ และการประมวลกฎหมายนี้

ข. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การศึกษาและอนามัย และช่วยเหลือให้ได้รับสิทธิมนุษยชนและอิสรภาพอันเป็นหลักมูลสำหรับทุกคนโดยไม่เลือกปฏิบัติในเรื่องเชื้อชาติ เพศ ภาษา หรือศาสนา

2. ความรับผิดชอบ หน้าที่ และอำนาจต่อไปยังสมัชชาเกี่ยวกับเรื่องที่จะระบุไว้ในวรรค 1 (ข) ข้างต้น ได้กำหนดไว้ในหมวดที่ 9 และ 10

ข้อ 14

ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของข้อ 12 สมัชชาอาจแนะนำมาตรการเพื่อการปรับปรุงสถานการณ์ใด ๆ โดยสันติ เมื่อเห็นว่าน่าจะเสื่อมเสียแก่สวัสดิการทั่วไป หรือความสัมพันธ์อันมิตรระหว่างประชาชาติทั้งหลาย รวมทั้งสถานการณ์ซึ่งเป็นผลจากการละเมิดบทบัญญัติของกฎบัตรฉบับปัจจุบัน อันได้กำหนดความมุ่งประสงค์และหลักการของสหประชาชาติไว้ ทั้งนี้โดยมีต้องคำนึงถึงแหล่งกำเนิด

ข้อ 15

1. สมัชชาจะต้องรับและพิจารณารายงานประจำปีและรายงานพิเศษจากคณะมนตรีความมั่นคง รายงานเหล่านี้จะต้องรวมรายละเอียดเกี่ยวกับมาตรการต่าง ๆ ที่คณะมนตรีความมั่นคงได้วินิจฉัยหรือดำเนินการไปเพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

2. สมัชชาจะต้องรับและพิจารณารายงานจากองค์กรอื่น ๆ ของสหประชาชาติ

Article 12

1. While the Security Council is exercising in respect of any dispute or situation the functions assigned to it in the present Charter, the General Assembly shall not make any recommendation with regard to that dispute or situation unless the Security Council so requests.

2. The Secretary-General, with the consent of The Security Council, shall notify the General Assembly at each session of any matters relative to the maintenance of international peace and security which are being dealt with by the Security Council and shall similarly notify the General Assembly, or the Members of the United Nations if the General Assembly is not in session, immediately the Security Council ceases to deal with such matters.

Article 13

1. The General Assembly shall initiate Studies and make recommendations for the purpose of:

a. promoting international cooperation in the political field and encouraging the progressive development of international law and its codification;

b. promoting international cooperation in the economic, social, cultural, educational, and health fields, and assisting in the realization of human rights and fundamental freedoms for all without distinction as to race, sex, language, or religion.

2. The further responsibilities, functions and powers of the General Assembly with respect to matters mentioned in paragraph 1(b) above are set forth in Chapters IX and X.

Article 14

Subject to the provisions of Article 12, the General Assembly may recommend measures for the peaceful adjustment of any situation, regardless of origin, which it deems likely to impair the general welfare or friendly relations among nations, including situations resulting from a violation of the provisions of the present Charter setting forth the Purposes and Principles of the United Nations.

Article 15

1. The General Assembly shall receive and consider annual and special reports from the Security Council; these reports shall include an account of the measures that the Security Council has decided upon or taken to maintain international peace and security.

2. The General Assembly shall receive and consider reports from the other organs of the United Nations.

ข้อ 16

สมัชชาจะต้องปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับระบบภาวะทรัสตีระหว่างประเทศดังที่ได้รับมอบหมายตามหมวดที่ 12 และ 13 รวมทั้งเกี่ยวกับความเห็นชอบเรื่องความตกลงภาวะทรัสตีสำหรับดินแดนที่มีได้กำหนดว่าเป็นเขตยุทธศาสตร์

ข้อ 17

1. สมัชชาจะต้องพิจารณาและให้ความเห็นชอบแก่งบประมาณขององค์การฯ
2. สมาชิกจะต้องเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายขององค์การฯ ตามส่วนที่สมัชชาได้กำหนดให้
3. สมัชชาจะต้องพิจารณาและให้ความเห็นชอบแก่ข้อตกลงใด ๆ ทางการเงินและงบประมาณกับทบวงการชำนัญพิเศษดังกล่าวไว้ในข้อ 57 และจะต้องตรวจสอบงบประมาณด้านบริหารของทบวงการชำนัญพิเศษดังกล่าว เพื่อที่จะทำคำแนะนำต่อทบวงการที่เกี่ยวข้อง

การลงคะแนนเสียง

ข้อ 18

1. สมาชิกแต่ละประเทศของสมัชชาจะมีคะแนนเสียงหนึ่งคะแนน
2. คำวินิจฉัยของสมัชชาในปัญหาสำคัญ ๆ จะต้องกระทำโดยเสียงข้างมากสองในสามของสมาชิกที่มาประชุมและลงคะแนนเสียง ปัญหาเหล่านี้จะต้องรวมคำแนะนำเกี่ยวกับการชำระไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ การเลือกตั้งสมาชิกไม่ประจำของคณะมนตรีความมั่นคง การเลือกตั้งสมาชิกของคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม การเลือกตั้งสมาชิกของคณะมนตรีภาวะทรัสตีตามวรรค 1 (ค) ของข้อ 86 การรับสมาชิกใหม่ของสหประชาชาติ การงดใช้สิทธิ์และเอกสิทธิ์แห่งสมาชิกภาพ การขับไล่สมาชิก ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินงานของระบบภาวะทรัสตี และปัญหางบประมาณ
3. คำวินิจฉัยปัญหาอื่น ๆ รวมทั้งการกำหนดประเภทแห่งปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยด้วยเสียงข้างมากสองในสามเพิ่มเติมนั้น จะต้องกระทำโดยเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุมและลงคะแนนเสียง

ข้อ 19

สมาชิกของสหประชาชาติที่ค้างชำระเงินค่าบำรุงแก่องค์การฯ ย่อมไม่มีสิทธิ์ลงคะแนนเสียงในสมัชชา ถ้าจำนวนเงินค้างชำระเท่าหรือมากกว่าจำนวนเงินค่าบำรุงที่ถึงกำหนดชำระสำหรับสองปีเต็มที่แล้วมา อย่างไรก็ตาม สมัชชาอาจอนุญาตให้สมาชิกเชื่อว่านั้นลงคะแนนเสียงได้ถ้าทำให้เป็นที่พอใจได้ว่า การไม่ชำระนั้นเนื่องมาจากภาวะอันอยู่เอกเหนือการควบคุมของสมาชิกนั้น

Article 16

The General Assembly shall perform such functions with respect to the international trusteeship system as are assigned to it under Chapters XII and XIII, including the approval of the trusteeship agreements for areas not designated as strategic.

Article 17

1. The General Assembly shall consider and approve the budget of the Organization.
2. The expenses of the Organization shall be borne by the Members as apportioned by the General Assembly.
3. The General Assembly shall consider and approve any financial and budgetary arrangements with specialized agencies referred to in Article 57 and shall examine the administrative budgets of such specialized agencies with a view to making recommendations to the agencies concerned.

Voting

Article 18

1. Each member of the General Assembly shall have one vote.
2. Decisions of the General Assembly on important questions shall be made by a two-thirds majority of the members present and voting. These questions shall include: recommendations with respect to the maintenance of international peace and security, the election of the non-permanent members of the Security Council, the election of the members of the Economic and Social Council, the election of members of the Trusteeship Council in accordance with paragraph 1(c) of Article 86, the admission of new Members to the United Nations, the suspension of the rights and privileges of membership, the expulsion of Members, questions relating to the operation of the trusteeship system, and budgetary questions.
3. Decisions on other questions, including the determination of additional categories of questions to be decided by a two-thirds majority, shall be made by a majority of the members present and voting.

Article 19

A Member of the United Nations which is in arrears in the payment of its financial contributions to the Organization shall have no vote in the General Assembly if the amount of its arrears equals or exceeds the amount of the contributions due from it for the preceding two full years. The General Assembly may, nevertheless, permit such a Member to vote if it is satisfied that the failure to pay is due to conditions beyond the control of the Member.

วิธีดำเนินการประชุม

ข้อ 20

สมัชชาจะต้องประชุมกันในสมัยประชุมสามัญประจำปี และในสมัยประชุมพิเศษเช่นโอกาสที่จำเป็น เลขานุการจะเรียกประชุมสมัยพิเศษตามคำร้องขอของคณะมนตรีความมั่นคง หรือของสมาชิกเสียงข้างมากของสหประชาชาติ

ข้อ 21

สมัชชาจะกำหนดระเบียบข้อบังคับการประชุมของตนเอง ทั้งจะเลือกตั้งประธานสมัชชาสำหรับแต่ละสมัยประชุมด้วย

ข้อ 22

สมัชชาอาจสถาปนาองค์กรย่อยเช่นที่เห็นจำเป็น สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของตนก็ได้

หมวดที่ 5

คณะมนตรีความมั่นคง

องค์ประกอบ

ข้อ 23

1. คณะมนตรีความมั่นคงจะต้องประกอบด้วยสมาชิกของสหประชาชาติสิบห้าประเทศ สาธารณรัฐจีน ฝรั่งเศส สหภาพสาธารณรัฐสังคมนิยมโซเวียต สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ และสหรัฐอเมริกา จะเป็นสมาชิกประจำของคณะมนตรีความมั่นคง สมัชชาจะต้องเลือกตั้งสมาชิกอื่นของสหประชาชาติอีกสิบประเทศ เป็นสมาชิกไม่ประจำของคณะมนตรีความมั่นคง ทั้งนี้จะต้องคำนึงเป็นพิเศษในประการแรกถึงส่วนเกื้อกูลของสมาชิกของสหประชาชาติ ต่อการธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ และความมุ่งประสงค์อื่น ๆ ขององค์การฯ และทั้งการแจกกระจายตามเขตภูมิศาสตร์อย่างเป็นธรรมอีกด้วย

2. สมาชิกไม่ประจำของคณะมนตรีความมั่นคงจะต้องได้รับเลือกตั้งมีกำหนดเวลาสองปี ในการเลือกตั้งครั้งแรกของสมาชิกไม่ประจำ หลังจากการเพิ่มจำนวนสมาชิกของคณะมนตรีความมั่นคงจากสิบเอ็ดประเทศเป็นสิบห้าประเทศ สมาชิกสองในสี่ประเทศที่เพิ่มขึ้นจะได้รับเลือกให้อยู่ในตำแหน่งมีกำหนดเวลาหนึ่งปี สมาชิกที่กำลังพ้นตำแหน่งไม่มีสิทธิ์เข้ารับเลือกตั้งซ้ำโดยทันที

3. สมาชิกแต่ละประเทศของคณะมนตรีความมั่นคงจะมีผู้แทนได้หนึ่งคน

Procedure

Article 20

The General Assembly shall meet in regular annual sessions and in such special sessions as occasion may require. Special sessions shall be convoked by the Secretary-General at the request of the Security Council or of a majority of the Members of the United Nations.

Article 21

The General Assembly shall adopt its own rules of procedure. It shall elect its President for each session.

Article 22

The General Assembly may establish such subsidiary organs as it deems necessary for the performance of its function.

CHAPTER V
THE SECURITY COUNCIL

Composition

Article 23

1. The Security Council shall consist of fifteen Members of the United Nations. The Republic of China, France, the Union of Soviet Socialist Republics, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and the United States of America shall be permanent members of the Security Council. The General Assembly shall elect ten other Members of the United Nations to be non-permanent members of the Security Council, due regard being specially paid, in the first instance to the contribution of Members of the United Nations to the maintenance of international peace and security and to the other purposes of the Organization, and also to equitable geographical distribution.

2. The non-permanent members of the Security Council shall be elected for a term of two years. In the first election of the non-permanent members after the increase of the membership of the Security Council from eleven to fifteen, two of the four additional members shall be chosen for a term of one year. A retiring member shall not be eligible for immediate re-election.

3. Each member of the Security Council shall have one representative.

หน้าที่และอำนาจ

ข้อ 24

1. เพื่อประกันการดำเนินการของสหประชาชาติอย่างทันที่และเป็นผลจริงจัง สมาชิกของสหประชาชาติจึงมอบความรับผิดชอบขั้นต้นสำหรับถาวรธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศให้แก่คณะมนตรีความมั่นคง และตกลงว่าในการปฏิบัติหน้าที่ของตนตามความรับผิดชอบนี้ คณะมนตรีความมั่นคงกระทำในนามของสมาชิก

2. ในการปฏิบัติหน้าที่เหล่านี้ คณะมนตรีความมั่นคงจะต้องกระทำความความมุ่งประสงค์และหลักการของสหประชาชาติ อำนาจเฉพาะที่มอบให้คณะมนตรีความมั่นคงสำหรับการปฏิบัติหน้าที่เหล่านี้ได้กำหนดไว้ในหมวดที่ 6, 7, 8 และ 12

3. คณะมนตรีความมั่นคงจะต้องเสนอรายงานประจำปี และรายงานพิเศษเมื่อจำเป็นต่อสมัชชา เพื่อการพิจารณา

ข้อ 25

สมาชิกของสหประชาชาติตกลงยอมรับและปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะมนตรีความมั่นคงตามกฎหมายปัจจุบัน

ข้อ 26

เพื่อส่งเสริมการสถาปนา และการธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ โดยการห้ามแพร่ขยายทางมนุษยชนและทางเศรษฐกิจของโลกมาใช้เพื่อเป็นกำลังอาวุธให้น้อยที่สุด คณะมนตรีความมั่นคงจะต้องรับผิดชอบในการกำหนดแผนซึ่งจะเสนอต่อสมาชิกของสหประชาชาติเพื่อการสถาปนาระบบอันหนึ่ง สำหรับการควบคุมกำลังอาวุธ ทั้งนี้ด้วยความช่วยเหลือของคณะกรรมการเศรษฐกิจทหาร ตามที่ระบุไว้ในข้อ 47

การลงคะแนนเสียง

ข้อ 27

1. สมาชิกแต่ละประเทศของคณะมนตรีความมั่นคงจะมีคะแนนเสียงหนึ่งคะแนน

2. คำวินิจฉัยของคณะมนตรีความมั่นคง ในเรื่องวิธีดำเนินการ จะต้องกระทำโดยคะแนนเสียงเห็นชอบของสมาชิกเก้าประเทศ

3. คำวินิจฉัยของคณะมนตรีความมั่นคงในเรื่องอื่นทั้งหมด จะต้องกระทำโดยคะแนนเสียงเห็นชอบของสมาชิกเก้าประเทศ ซึ่งรวมคะแนนเสียงเห็นพ้องกันของบรรดาสมาชิกประจำอยู่ด้วย โดยมีเงื่อนไขว่าในคำวินิจฉัยตามหมวดที่ 6 และตามวรรค 3 ของข้อ 52 ผู้เป็นฝ่ายหนึ่งในกรณีพิพาทจะต้องงดเว้นจากการลงคะแนนเสียง

Functions and Power

Article 24

1. In order to ensure prompt and effective action by the United Nations, its Members confer on the Security Council primary responsibility for the maintenance of international peace and security, and agree that in carrying out its duties under this responsibility the Security Council acts on their behalf.

2. In discharging these duties the Security Council shall act in accordance with the Purposes and Principles of the United Nations. The specific powers granted to the Security Council for the discharge of these duties are laid down in Chapters VI, VII, VIII and XII.

3. The Security Council shall submit annual and, when necessary, special reports to the General Assembly for its consideration.

Article 25

The Members of the United Nations agree to accept and carry out the decisions of the Security Council in accordance with the present Charter.

Article 26

In order to promote the establishment and maintenance of international peace and security with the least diversion for armaments of the world's human and economic resources, the Security Council shall be responsible for formulating, with the assistance of the Military Staff Committee referred to in Article 47, plans to be submitted to the Members of the United Nations for the establishment of a system for the regulation of armaments.

Voting

Article 27

1. Each member of the Security Council shall have one vote.

2. Decisions of the Security Council on procedural matters shall be made by an affirmative vote of nine members.

3. Decisions of the Security Council on all other matters shall be made by an affirmative vote of nine members including the concurring votes of the permanent members; provided that, in decisions under Chapter VI, and under paragraph 3 of Article 52, a party to a dispute shall abstain from voting.

วิธีดำเนินการประชุม ข้อ 28

1. คณะมนตรีความมั่นคงจะต้องก่อตั้งขึ้นในลักษณะที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้โดยต่อเนื่อง เพื่อความมุ่งประสงค์นี้สมาชิกแต่ละประเทศของคณะมนตรีความมั่นคง จะมีผู้แทนประจำอยู่ตลอดเวลา ณ ที่ตั้งขององค์การฯ

2. คณะมนตรีความมั่นคงจะประชุมกันเป็นครั้งคราว สมาชิกแต่ละประเทศถ้าปรารถนาอาจให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบาล หรือผู้แทนอื่นที่ได้กำหนดตัวเป็นพิเศษ เป็นผู้แทนของตนเข้าร่วมประชุมนั้นได้

3. คณะมนตรีความมั่นคงอาจประชุม ณ สถานที่อื่นนอกไปจากที่ตั้งขององค์การฯ หากวินิจฉัยว่าจะอำนวยความสะดวกแก่งานของตนได้ดีที่สุด

ข้อ 29

คณะมนตรีความมั่นคงอาจสถาปนาองค์กรย่อยเช่นที่เห็นจำเป็นสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของตน

ข้อ 30

คณะมนตรีความมั่นคง จะกำหนดระเบียบข้อบังคับการประชุมของตนเอง รวมทั้งวิธีคัดเลือกประธานของตนด้วย

ข้อ 31

สมาชิกใด ๆ ของสหประชาชาติซึ่งมิได้เป็นสมาชิกของคณะมนตรีความมั่นคง อาจเข้าร่วมในการอภิปรายปัญหาใด ๆ ที่จะนำมาสู่คณะมนตรีความมั่นคงได้โดยไม่มีคะแนนเสียง เมื่อคณะมนตรีความมั่นคงพิจารณาว่าผลประโยชน์ของสมาชิคนั้นได้รับความกระทบกระเทือนเป็นพิเศษ

ข้อ 32

สมาชิกใด ๆ ของสหประชาชาติซึ่งมิได้เป็นสมาชิกของคณะมนตรีความมั่นคง หรือรัฐใด ๆ ที่มีได้เป็นสมาชิกของสหประชาชาติ หากตกเป็นฝ่ายหนึ่งในกรณีพิพาท ซึ่งอยู่ภายใต้การพิจารณาของคณะมนตรีความมั่นคงจะต้องได้รับเชิญให้เข้าร่วมในการอภิปรายเกี่ยวกับกรณีพิพาทนั้นด้วยโดยไม่มีคะแนนเสียง คณะมนตรีความมั่นคงจะต้องกำหนดเงื่อนไขเช่นที่เห็นว่ายุติธรรมสำหรับการเข้าร่วมในการอภิปรายของรัฐที่มีได้เป็นสมาชิกของสหประชาชาติ

Procedure

Article 28

1. The Security Council shall be so organized as to be able to function continuously. Each member of the Security Council shall for this purpose be represented at all times at the seat of the Organization.

2. The Security Council shall hold periodic meetings at which each of its members may, if it so desires, be represented by a member of the government or by some other specially designated representative.

3. The Security Council may hold meetings at such places other than the seat of the Organization as in its judgment will best facilitate its work.

Article 29

The Security Council may establish such subsidiary organs as it deems necessary for the performance of its functions.

Article 30

The Security Council shall adopt its own rules of procedure, including the method of selecting its President.

Article 31

Any Member of the United Nations which is not a member of the Security Council may participate, without vote, in the discussion of any question brought before the Security Council whenever the latter considers that the interests of that Member are specially affected.

Article 32

Any Member of the United Nations which is not a member of the Security Council or any state which is not a Member of the United Nations, if it is a party to a dispute under consideration by the Security Council, shall be invited to participate, without vote, in the discussion relating to the dispute. The Security Council shall lay down such conditions as it deems just for the participation of a state which is not a Member of the United Nations.

หมวดที่ 6
การระงับกรณีพิพาทโดยสันติ

ข้อ 33

1. ผู้เป็นฝ่ายในกรณีพิพาทใด ๆ ซึ่งหากดำเนินอยู่ต่อไปน่าจะเป็นอันตรายแก่การดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ ก่อนอื่นจะต้องแสวงหาทางแก้ไขโดยการเจรจา การไกล่เกลี่ย การประนีประนอม อนุญาโตตุลาการ การระงับโดยทางศาล การอาศัยทบวงการตัวแทนส่วนภูมิภาคหรือข้อตกลงส่วนภูมิภาค หรือสันติวิธีอื่นใดที่คู่กรณีจะพึงเลือก
2. เมื่อเห็นว่าจำเป็น คณะมนตรีความมั่นคงจะต้องเรียกร้องให้คู่พิพาทระงับกรณีพิพาทของตนโดยวิธีเช่นว่านั้น

ข้อ 34

คณะมนตรีความมั่นคงอาจสืบสวนกรณีพิพาทใด ๆ หรือสถานการณ์ใด ๆ ซึ่งอาจนำไปสู่การกระทบกระทั่งกันระหว่างประเทศ หรือก่อให้เกิดกรณีพิพาท เพื่อกำหนดลงไปว่าการดำเนินอยู่ต่อไปของกรณีพิพาทหรือสถานการณ์นั้น ๆ น่าจะเป็นอันตรายแก่การดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศหรือไม่

ข้อ 35

1. สมาชิกใด ๆ ของสหประชาชาติอาจนำกรณีพิพาทใด ๆ หรือสถานการณ์ใด ๆ อันมีลักษณะตามที่กล่าวถึงในข้อ 34 มาเสนอคณะมนตรีความมั่นคงหรือสมัชชาได้
2. รัฐที่มีได้เป็นสมาชิกของสหประชาชาติอาจนำกรณีพิพาทใด ๆ ซึ่งตนเป็นฝ่ายหนึ่งในกรณีพิพาทมาเสนอคณะมนตรีความมั่นคงหรือสมัชชาได้ ถ้ารัฐนั้นยอมรับล่วงหน้าซึ่งข้อผูกพันเกี่ยวกับการระงับกรณีพิพาทโดยสันติตามที่บัญญัติไว้ในกฎบัตรฉบับปัจจุบัน เพื่อความมุ่งประสงค์ในการระงับกรณีพิพาท
3. การดำเนินการพิจารณาของสมัชชา ในเรื่องที่เสนอขึ้นมาตามข้อนี้ต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของข้อ 11 และ 12

ข้อ 36

1. คณะมนตรีความมั่นคงอาจแนะนำวิธีดำเนินการ หรือวิธีการปรับปรุงแก้ไขที่เหมาะสมได้ ไม่ว่าในระยะใด ๆ แห่งการพิพาทอันมีลักษณะตามที่กล่าวถึงในข้อ 33 หรือแห่งสถานการณ์อันมีลักษณะที่แน่นอนเดียวกันนั้น
2. คณะมนตรีความมั่นคงควรพิจารณาวิธีดำเนินการใด ๆ เพื่อระงับกรณีพิพาทซึ่งคู่พิพาทได้ปฏิบัติตามแล้ว
3. ในการทำคำแนะนำตามข้อนี้ คณะมนตรีความมั่นคงควรพิจารณาด้วยว่า กรณีพิพาทในทางกฎหมายนั้นตามหลักทั่วไป ควรให้คู่พิพาทเสนอต่อศาลยุติธรรมระหว่างประเทศตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญของศาลนั้น

CHAPTER VI
PACIFIC SETTLEMENT OF
DISPUTES

Article 33

1. The parties to any dispute, the continuance of which is likely to endanger the maintenance of international peace and security, shall, first of all, seek a solution by negotiation, enquiry, mediation, conciliation, arbitration, judicial settlement, resort to regional agencies or arrangements, or other peaceful means of their own choice.
2. The Security Council shall, when it deems necessary, call upon the parties to settle their dispute by such means.

Article 34

The Security Council may investigate any dispute, or any situation which might lead to international friction or give rise to a dispute, in order to determine whether the continuance of the dispute or situation is likely to endanger the maintenance of international peace and security.

Article 35

1. Any Member of the United Nations may bring any dispute, or any situation of the nature referred to in Article 34, to the attention of the Security Council or of the General Assembly.
2. A state which is not a Member of the United Nations may bring to the attention of the Security Council or of the General Assembly any dispute to which it is a party if it accepts in advance, for the purposes of the dispute, the obligations of pacific settlement provided in the present Charter.
3. The proceedings of the General Assembly in respect of matters brought to its attention under this Article will be subject to the provisions of Article 11 and 12.

Article 36

1. The Security Council may, at any stage of a dispute of the nature referred to in Article 33 or of a situation of like nature, recommend appropriate procedures or methods of adjustment.
2. The Security Council should take into consideration any procedures for the settlement of the dispute which have already been adopted by the parties.
3. In making recommendations under this Article the Security Council should also take into consideration that legal disputes should as a general rule be referred by the parties to the International Court of Justice in accordance with the provisions of the Statute of the Court.

ข้อ 37

1. หากผู้เป็นฝ่ายในกรณีพิพาทอันมีลักษณะตามที่กล่าวถึงในข้อ 33 ไม่สามารถระงับกรณีพิพาทได้โดยวิธีระบุไว้ในข้อนั้นแล้ว ให้เสนอเรื่องนั้นต่อคณะมนตรีความมั่นคง

2. ถ้าคณะมนตรีความมั่นคงเห็นว่า โดยพฤติการณ์การดำเนินต่อไปแห่งกรณีพิพาทน่าจะเป็นอันตรายต่อการธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศแล้ว ก็ให้วินิจฉัยว่าจะดำเนินการตามข้อ 36 หรือจะแนะนำข้อกำหนดในการระงับกรณีพิพาทเช่นที่อาจพิจารณาเห็นเหมาะสม

ข้อ 38

โดยไม่กระทบกระเทือนต่อบทบัญญัติแห่งข้อ 33 ถึง 37 คณะมนตรีความมั่นคงอาจทำคำแนะนำแก่คู่พิพาทด้วยความมุ่งหมายในการระงับกรณีพิพาทโดยสันติ หากผู้เป็นฝ่ายทั้งปวง ในกรณีพิพาทใด ๆ ร้องขอเช่นนั้น

หมวดที่ 7

การดำเนินการเกี่ยวกับการคุกคามต่อสันติภาพ การละเมิดสันติภาพ และการกระทำการรุกราน

ข้อ 39

คณะมนตรีความมั่นคงจะต้องกำหนดว่า การคุกคามต่อสันติภาพ การละเมิดสันติภาพ หรือการกระทำการรุกรานได้มีขึ้นหรือไม่ และจะต้องทำคำแนะนำ หรือวินิจฉัยว่าจะใช้มาตรการใดตามข้อ 41 และ 42 เพื่อธำรงไว้หรือสถาปนาถ้อยสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

ข้อ 40

เพื่อป้องกันมิให้สถานการณ์ทวีความร้ายแรงยิ่งขึ้น คณะมนตรีความมั่นคงอาจเรียกร้องให้คู่กรณีพิพาทที่เกี่ยวข้องอนุวัติตามมาตรการชั่วคราวเช่นที่เห็นจำเป็นหรือพึงปรารถนา ก่อนที่จะทำคำแนะนำ หรือวินิจฉัยมาตรการตามที่บัญญัติไว้ในข้อ 39 มาตรการชั่วคราวเช่นว่านี้จะต้องไม่กระทบกระเทือนต่อสิทธิ สิทธิเรียกร้องหรือฐานะของคู่พิพาทที่เกี่ยวข้อง คณะมนตรีความมั่นคงจะต้องคำนึงถึงการไม่สามารถอนุวัติตามมาตรการชั่วคราวเช่นนั้นตามสมควร

ข้อ 41

คณะมนตรีความมั่นคงอาจวินิจฉัยว่า จะต้องใช้มาตรการใดอันไม่มีการใช้กำลังอาวุธ เพื่อให้เกิดผลตามคำวินิจฉัยของคณะมนตรีและอาจเรียกร้องให้สมาชิกของสหประชาชาติใช้มาตรการเช่นว่านั้น มาตรการเหล่านี้อาจรวมถึงการหยุดชะงักซึ่งความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และการคมนาคมทางรถไฟ ทางทะเล ทางอากาศ ทางไปรษณีย์ ทางโทรเลข ทางวิทยุ และวิถีทางคมนาคมอย่างอื่นโดยสิ้นเชิงหรือแต่บางส่วน และการตัดความสัมพันธ์ทางการทูตด้วย

Article 37

1. Should the parties to a dispute of the nature referred to in Article 33 fail to settle it by the means indicated in that Article, they shall refer it to the Security Council.

2. If the Security Council deems that the continuance of the dispute is in fact likely to endanger the maintenance of international peace and security, it shall decide whether to take action under Article 36 or to recommend such terms of settlement as it may consider appropriate.

Article 38

Without prejudice to the provisions of Articles 33 to 37, the Security Council may, if all the parties to any dispute so request, make recommendations to the parties with a view to a pacific settlement of the dispute.

CHAPTER VII ACTION WITH RESPECT TO THREATS TO THE PEACE, BREACHES OF THE PEACE, AND ACTS OF AGGRESSION

Article 39

The Security Council shall determine the existence of any threat to the peace, breach of the peace, or act of aggression and shall make recommendations, or decide what measures shall be taken in accordance with Articles 41 and 42, to maintain or restore international peace and security.

Article 40

In order to prevent an aggravation of the situation, the Security Council may, before making the recommendations or deciding upon the measures provided for in Article 39, call upon the parties concerned to comply with such provisional measures as it deems necessary or desirable. Such provisional measures shall be without prejudice to the rights, claims, or position of the parties concerned. The Security Council shall duly take account of failure to comply with such provisional measures.

Article 41

The Security Council may decide what measures not involving the use of armed force are to be employed to give effect to its decisions, and it may call upon the Members of the United Nations to apply such measures. These may include complete or partial interruption of economic relations and of rail, sea, air, postal, telegraphic, radio, and other means of communication, and the severance of diplomatic relations.

ข้อ 42

หากคณะมนตรีความมั่นคงพิจารณาว่า มาตรการตามที่บัญญัติไว้ในข้อ 41 จะไม่เพียงพอ หรือได้พิสูจน์แล้วว่าไม่เพียงพอ คณะมนตรีฯ อาจดำเนินการใช้กำลังทางอากาศ ทางทะเล หรือทางพื้นดิน เช่นที่อาจเห็นจำเป็น เพื่อรื้อวางไว้ หรือสถาปนากลับคืนมาซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ การดำเนินการเช่นนี้อาจรวมถึงการแสดงแสนยานุภาพ การปิดล้อม และการปฏิบัติการอย่างอื่นโดยกำลังทางอากาศ ทางทะเล หรือทางพื้นดิน ของบรรดาสมาชิกของสหประชาชาติ

ข้อ 43

1. เพื่อให้มีส่วนเกี่ยวข้องในการรื้อวางไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ สมาชิกทั้งปวงของสหประชาชาติ รับผิดชอบที่จะจัดสรรกำลังอาวุธ ความช่วยเหลือ และความสะดวกรวมทั้งสิทธิในการผ่านดินแดน ความที่จำเป็นเพื่อความมุ่งประสงค์ในการรื้อวางไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ ให้แก่คณะมนตรีความมั่นคง เมื่อคณะมนตรีฯ เรียกร้อง และเป็นไปตามความตกลงพิเศษฉบับเดียวหรือหลายฉบับ
2. ความตกลงฉบับเดียวหรือหลายฉบับเช่นว่านั้น จะต้องกำหนดจำนวนและประเภทของกำลัง ชั้นแห่งการเตรียมพร้อมและที่ตั้งโดยทั่วไปของกำลัง และลักษณะของความสะดวกและความช่วยเหลือที่จะจัดทำให้
3. ให้ดำเนินการเจรจาทำความตกลงฉบับเดียวหรือหลายฉบับนั้น โดยความริเริ่มของคณะมนตรีความมั่นคงโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความตกลงเหล่านี้จะต้องทำกันระหว่างคณะมนตรีความมั่นคงและสมาชิก หรือระหว่างคณะมนตรีความมั่นคงและกลุ่มสมาชิก และจะต้องได้รับการสัตยาบัน โดยรัฐที่ลงนามตามกระบวนการทางรัฐธรรมนูญของรัฐเหล่านั้น

ข้อ 44

เมื่อคณะมนตรีความมั่นคงได้วินิจฉัยที่จะใช้กำลังแล้ว ก่อนที่จะเรียกกร้องให้สมาชิกซึ่งมิได้มีผู้แทนอยู่ในคณะมนตรีความมั่นคงจัดส่งกำลังทหารเพื่อการปฏิบัติตามข้อผูกพันที่ได้ยอมรับตามข้อ 43 คณะมนตรีความมั่นคงจะต้องเชิญสมาชิกนั้นให้เข้าร่วมในการวินิจฉัยของคณะมนตรีความมั่นคงเกี่ยวกับการใช้กองกำลังทหารของสมาชิกนั้น หากสมาชิกนั้นปรารถนาเช่นนั้น

ข้อ 45

เพื่อให้สหประชาชาติสามารถดำเนินการทางทหารได้โดยด่วน สมาชิกจะต้องจัดสรรกองกำลังทางอากาศแห่งชาติไว้ให้พร้อมโดยทันที เพื่อการดำเนินการบังคับระหว่างประเทศร่วมกัน กำลังและชั้นแห่งการเตรียมพร้อมของกองกำลังเหล่านี้ และแผนการสำหรับการดำเนินการร่วมจะต้องกำหนดโดยคณะมนตรีความมั่นคง ด้วยความช่วยเหลือของคณะกรรมการเสนาธิการทหาร ทั้งนี้ ภายในขอบเขตที่วางไว้ในความตกลงพิเศษฉบับเดียวหรือหลายฉบับที่ยังถึงในข้อ 43

Article 42

Should the Security Council consider that measures provided for in Article 41 would be inadequate or have proved to be inadequate, it may take such action by air, sea, or land forces as may be necessary to maintain or restore international peace and security. Such action may include demonstrations, blockade, and other operations by air, sea, or land forces of Members of the United Nations.

Article 43

1. All Members of the United Nations, in order to contribute to the maintenance of international peace and security, undertake to make available to the Security Council, on its call and in accordance with a special agreement or agreements, armed forces, assistance, and facilities, including rights of passage, necessary for the purpose of maintaining international peace and security.

2. Such agreement or agreements shall govern the numbers and types of forces, their degree of readiness and general location, and the nature of the facilities and assistance to be provided.

3. The agreement or agreements shall be negotiated as soon as possible on the initiative of the Security Council. They shall be concluded between the Security Council and Members or between the Security Council and groups of Members and shall be subject to ratification by the signatory states in accordance with their respective constitutional processes.

Article 44

When the Security Council has decided to use force it shall, before calling upon a Member not represented on it to provide armed forces in fulfilment of the obligations assumed under Article 43, invite that Member, if the Member so desires, to participate in the decisions of the Security Council concerning the employment of contingents of that Member's armed forces.

Article 45

In order to enable the United Nations to take urgent military measures, Members shall hold immediately available national air-force contingents for combined international enforcement action. The strength and degree of readiness of these contingents and plans for their combined action shall be determined, within the limits laid down in the special agreement or agreements referred to in Article 43, by the Security Council with the assistance of the Military Staff Committee.

ข้อ 46

แผนการสำหรับการใช้กำลังทหารจะต้องจัดทำโดยคณะมนตรีความมั่นคง ด้วยความช่วยเหลือของคณะกรรมการเสนาธิการทหาร

ข้อ 47

1. ให้จัดสถาปนาคณะกรรมการเสนาธิการทหารขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อให้คำปรึกษาและช่วยเหลือคณะมนตรีความมั่นคงในปัญหาที่เกี่ยวกับความต้องการทางทหารของคณะมนตรีความมั่นคงเพื่อการชำระไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ การใช้และการบังคับบัญชากำลังทหารที่มอบให้อยู่ในอำนาจจัดการของคณะมนตรีฯ การควบคุมกำลังอาวุธ และการลดอาวุธอันจะพึงเป็นไปได้

2. คณะกรรมการเสนาธิการทหารจะต้องประกอบด้วยเสนาธิการทหารของสมาชิกประจำของคณะมนตรีความมั่นคงหรือผู้แทนของบุคคลเหล่านี้ คณะกรรมการฯ จะต้องเชิญสมาชิกของสหประชาชาติที่มีผู้แทนประจำอยู่ในคณะกรรมการฯ เข้าร่วมงานกับคณะกรรมการฯ ด้วย เมื่อสภาพปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบของคณะกรรมการฯ ให้มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องให้สมาชิกนั้นเข้าร่วมในการทำงานของคณะกรรมการฯ

3. คณะกรรมการเสนาธิการทหารจะต้องรับผิดชอบภายใต้คณะมนตรีความมั่นคงสำหรับการบัญชาการทางยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการใช้กำลังทหารใด ๆ ซึ่งได้มอบไว้ให้อยู่ในอำนาจจัดการของคณะมนตรีความมั่นคง เรื่องเกี่ยวกับการบังคับบัญชากำลังทหารเช่นว่านั้นจะได้นำขึ้นพิจารณาในภายหลัง

4. คณะกรรมการเสนาธิการทหารอาจสถาปนาคณะอนุกรรมการส่วนภูมิภาคขึ้นได้ ทั้งนี้โดยได้รับมอบอำนาจจากคณะมนตรีความมั่นคง และหลังจากได้ปรึกษาหารือกับทบวงการตัวแทนส่วนภูมิภาคที่เหมาะสมแล้ว

ข้อ 48

1. การดำเนินการที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะมนตรีความมั่นคงเพื่อการชำระไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ จะต้องกระทำโดยสมาชิกของสหประชาชาติทั้งปวงหรือแต่บางประเทศ ความแต่คณะมนตรีความมั่นคงจะพึงกำหนด

2. คำวินิจฉัยเช่นว่านั้นจะต้องปฏิบัติตามโดยสมาชิกของสหประชาชาติโดยตรง และโดยผ่านการดำเนินการของสมาชิกเหล่านั้นในทบวงการตัวแทนระหว่างประเทศที่เหมาะสมซึ่งคนเป็นสมาชิกอยู่

ข้อ 49

สมาชิกของสหประชาชาติจะต้องร่วมกันอำนวยความสะดวกซึ่งกันและกันในการปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรการที่คณะมนตรีความมั่นคงได้วินิจฉัยไว้แล้ว

Article 46

Plans for the application of armed force shall be made by the Security Council with the assistance of the Military Staff Committee.

Article 47

1. There shall be established a Military Staff Committee to advise and assist the Security Council on all questions relating to the Security Council's military requirements for the maintenance of international peace and security, the employment and command of forces placed at its disposal, the regulation of armaments, and possible disarmament.

2. The Military Staff Committee shall consist of the Chiefs of Staff of the permanent members of the Security Council or their representatives. Any Member of the United Nations not permanently represented on the Committee shall be invited by the Committee to be associated with it when the efficient discharge of the Committee's responsibilities requires the participation of that Member in its work.

3. The Military Staff Committee shall be responsible under the Security Council for the strategic direction of any armed forces placed at the disposal of the Security Council. Questions relating to the command of such forces shall be worked out subsequently.

4. The Military Staff Committee, with the authorization of the Security Council and after consultation with appropriate regional agencies, may establish regional sub-committees.

Article 48

1. The action required to carry out the decisions of the Security Council for the maintenance of international peace and security shall be taken by all the Members of the United Nations or by some of them, as the Security Council may determine.

2. Such decisions shall be carried out by the Members of the United Nations directly and through their action in the appropriate international agencies of which they are members.

Article 49

The Members of the United Nations shall join in affording mutual assistance in carrying out the measures decided upon by the Security Council.

ข้อ 50

หากคณะมนตรีความมั่นคงได้ดำเนินมาตรการป้องกันหรือบังคับต่อรัฐใด รัฐอื่นไม่ว่าจะเป็นสมาชิกของสหประชาชาติหรือไม่ ซึ่งต้องเผชิญกับปัญหาพิเศษทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการปฏิบัติตามมาตรการเหล่านั้น ย่อมมีสิทธิที่จะปรึกษาหารือกับคณะมนตรีความมั่นคงเกี่ยวกับวิธีแก้ไขปัญหานั้น

ข้อ 51

ไม่มีข้อห้ามใดในกฎบัตรฉบับปัจจุบันจะรอนสิทธิประจำตัวในการป้องกันตนเองโดยลำพังหรือโดยร่วมกัน หากการโจมตีด้วยกำลังอาวุธบังเกิดแก่สมาชิกของสหประชาชาติ จนกว่าคณะมนตรีความมั่นคงจะได้ออกมาตรการที่จำเป็นเพื่อขจัดไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ มาตรการที่สมาชิกได้ดำเนินการใช้สิทธิป้องกันตนเองนี้จะต้องรายงานให้คณะมนตรีความมั่นคงทราบโดยทันที และจะต้องไม่กระทบกระเทือนอำนาจและความรับผิดชอบของคณะมนตรีความมั่นคงตามกฎหมายฉบับปัจจุบันแต่ประการใด ในอันที่จะดำเนินการเช่นที่เห็นจำเป็นไม่ว่าในเวลาใด เพื่อขจัดไว้หรือสถาปนากลับคืนมาซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

หมวดที่ 8

ข้อตกลงส่วนภูมิภาค

ข้อ 52

1. ไม่มีข้อห้ามใดในกฎบัตรฉบับปัจจุบันที่กีดกันการมีข้อตกลงส่วนภูมิภาคหรือทบวงการตัวแทนส่วนภูมิภาค เพื่อการจัดการเรื่องเกี่ยวกับการขจัดไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ เช่นที่เหมาะสม สำหรับการดำเนินการส่วนภูมิภาค โดยมีเงื่อนไขว่า ข้อตกลงหรือทบวงการตัวแทนเหล่านี้จะต้องสอดคล้องกับความมุ่งประสงค์และหลักการของสหประชาชาติ
2. สมาชิกของสหประชาชาติ ที่เข้าร่วมในข้อตกลงเช่นว่านั้น หรือประกอบขึ้นเป็นทบวงการตัวแทนเช่นว่านั้น จะต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะบรรลุถึงการระงับกรณีพิพาทแห่งท้องถิ่นโดยสันติ โดยอาศัยข้อตกลงส่วนภูมิภาคหรือโดยทบวงการตัวแทนส่วนภูมิภาคเช่นว่านี้ ก่อนที่จะเสนอกรณีพิพาทเหล่านั้นไปยังคณะมนตรีความมั่นคง
3. คณะมนตรีความมั่นคงจะต้องสนับสนุนพัฒนาการเกี่ยวกับการระงับกรณีพิพาทแห่งท้องถิ่นโดยสันติ โดยอาศัยข้อตกลงส่วนภูมิภาคหรือทบวงการตัวแทนส่วนภูมิภาคเช่นว่านั้น ไม่ว่าจะเป็นการริเริ่มของรัฐที่เกี่ยวข้องหรือโดยการเสนอเรื่องมาจากคณะมนตรีความมั่นคง
4. ข้อนี้ไม่ทำให้เสื่อมเสียโดยประการใด ๆ ต่อการนำข้อ 34 และ 35 มาใช้บังคับ

Article 50

If preventive or enforcement measures against any state are taken by the Security Council, any other state, whether a Member of the United Nations or not, which finds itself confronted with special economic problems arising from the carrying out of those measures shall have the right to consult the Security Council with regard to a solution of those problems.

Article 51

'Nothing in the present Charter shall impair the inherent right of individual or collective self-defence if an armed attack occurs against a Member of the United Nations, until the Security Council has taken measures necessary to maintain international peace and security. Measures taken by Members in the exercise of this right of self-defence shall be immediately reported to the Security Council and shall not in any way affect the authority and responsibility of the Security Council under the present Charter to take at any time such action as it deems necessary in order to maintain or restore international peace and security.

CHAPTER VIII
REGIONAL ARRANGEMENTS

Article 52

1. Nothing in the present Charter precludes the existence of regional arrangements or agencies for dealing with such matters relating to the maintenance of international peace and security as are appropriate for regional action, provided that such arrangements or agencies and their activities are consistent with the Purposes and Principles of the United Nations.
2. The Members of the United Nations entering into such arrangements or constituting such agencies shall make every effort to achieve pacific settlement of local disputes through such regional arrangements or by such regional agencies before referring them to the Security Council.
3. The Security Council shall encourage the development of pacific settlement of local disputes through such regional arrangements or by such regional agencies either on the initiative of the states concerned or by reference from the Security Council.
4. This Article in no way impairs the application of Articles 34 and 35.

ข้อ 53

1. เมื่อเห็นเหมาะสม คณะมนตรีความมั่นคงจะต้องใช้ประโยชน์จากข้อตกลงส่วนภูมิภาคหรือทบวงการตัวแทนส่วนภูมิภาคเช่นว่านั้นเพื่อการดำเนินการบังคับภายใต้อำนาจของตน แต่จะมีการดำเนินการบังคับตามข้อตกลงส่วนภูมิภาคหรือโดยทบวงการตัวแทนส่วนภูมิภาคโดยปราศจากการมอบอำนาจของคณะมนตรีความมั่นคงไม่ได้ โดยมีข้อยกเว้นเกี่ยวกับมาตรการที่กระทำต่อรัฐศัตรู ดังที่นิยามไว้ในวรรค 2 แห่งข้อนี้ ซึ่งได้บัญญัติไว้โดยอนุวัติตามข้อ 107 หรือในข้อตกลงส่วนภูมิภาค ซึ่งต่อต้านการรื้อฟื้นนโยบายการรุกรานของรัฐศัตรูเช่นว่านั้น จนกว่าจะถึงเวลาที่องค์การฯ อาจเข้ารับผิดชอบเพื่อป้องกันการรุกรานต่อไปโดยรัฐศัตรูเช่นว่านั้น คำร้องขอของรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง

2. คำว่ารัฐศัตรูที่ใช้ในวรรค 1 แห่งข้อนี้ย่อมนำมาใช้กับรัฐใด ๆ ซึ่งในระหว่างสงครามโลกครั้งที่สองได้เป็นศัตรูของรัฐที่ลงนามในกฎบัตรฉบับปัจจุบัน

ข้อ 54

คณะมนตรีความมั่นคงจะต้องได้รับแจ้งโดยครบถ้วนตลอดเวลาถึงกิจกรรมที่ได้กระทำไป หรืออยู่ในความคำวิพากษ์ข้อตกลงส่วนภูมิภาคหรือโดยทบวงการตัวแทนส่วนภูมิภาค เพื่อการชำระไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

หมวดที่ ๑

ความร่วมมือระหว่างประเทศ
ทางเศรษฐกิจ และสังคม

ข้อ 55

ด้วยความมุ่งหมายในการสถาปนาภาวะการแห่งเสถียรภาพ และความเป็นอยู่ที่ดี ซึ่งจำเป็นสำหรับความสัมพันธ์โดยสันติและโดยฉันมิตรระหว่างประชาชาติทั้งหลาย โดยยึดความเคารพต่อหลักการแห่งสิทธิอันเท่าเทียมกันและการกำหนดเจตจำนงของตนเองของประชาชนเป็นมูลฐาน สหประชาชาติจะต้องส่งเสริม

ก. มาตรฐานการครองชีพที่สูงขึ้น การมีงานทำโดยทั่วถึง และภาวะการแห่งความก้าวหน้าและพัฒนาการทางเศรษฐกิจและสังคม
ข. การแก้ไขปัญหาระหว่างประเทศทางเศรษฐกิจ สังคม อนามัย และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และความร่วมมือระหว่างประเทศทางวัฒนธรรมและการศึกษา และ

ค. การเคารพโดยสากล และการปฏิบัติตามสิทธิมนุษยชนและอิสรภาพอันเป็นหลักมูลสำหรับทุกคนโดยไม่เลือกปฏิบัติในเรื่องเชื้อชาติ เพศ ภาษา หรือศาสนา

ข้อ 56

สมาชิกทั้งปวงให้คำมั่นว่าจะดำเนินการ ร่วมกันและแยกกัน ในการร่วมมือกับองค์การฯ เพื่อให้บรรลุความมุ่งประสงค์ที่กำหนดไว้ในข้อ 55

Article 53

1. The Security Council shall, where appropriate, utilize such regional arrangements or agencies for enforcement action under its authority. But no enforcement action shall be taken under regional arrangements or by regional agencies without the authorization of the Security Council, with the exception of measures against any enemy state, as defined in paragraph 2 of this Article, provided for pursuant to Article 107 or in regional arrangements directed against renewal of aggressive policy on the part of any such state, until such time as the Organization may, on request of the Governments concerned, be charged with the responsibility for preventing further aggression by such a state.

2. The term enemy state as used in paragraph 1 of this Article applied to any state which during the Second World War has been an enemy of any signatory of the present Charter.

Article 54

The Security Council shall at all times be kept fully informed of activities undertaken or in contemplation under regional arrangements or by regional agencies for the maintenance of international peace and security.

CHAPTER IX
INTERNATIONAL ECONOMIC
AND SOCIAL CO-OPERATION

Article 55

With a view to the creation of conditions of stability and well-being which are necessary for peaceful and friendly relations among nations based on respect for the principle of equal rights and self-determination of peoples, the United Nations shall promote:

a. higher standards of living, full employment, and conditions of economic and social progress and development;

b. solutions of international economic, social, health, and related problems; and international cultural and educational co-operation; and

c. universal respect for, and observance of, human rights and fundamental freedoms for all without distinction as to race, sex, language, or religion.

Article 56

All Members pledge themselves to take joint and separate action in co-operation with the Organization for the achievement of the purposes set forth in Article 55.

ข้อ 57

1. ทบวงการชำนาญพิเศษต่าง ๆ ที่ได้สถาปนาขึ้น โดยความตกลงระหว่างรัฐบาล และมีความรับผิดชอบระหว่างประเทศอย่างกว้างขวางทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การศึกษา อนามัยและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคตินิยมไว้ในตราสารก่อตั้งของตน จะต้องนำเข้าสู่ความสัมพันธ์กับสหประชาชาติตามบทบัญญัติของข้อ 63

2. ทบวงการตัวแทนเช่นนี้ด้วยเหตุที่ได้นำเข้าสู่ความสัมพันธ์กับสหประชาชาติ คือไม่ในที่นี้จะเรียกว่า ทบวงการชำนาญพิเศษ

ข้อ 58

องค์การฯ จะต้องทำคำแนะนำสำหรับการประสานนโยบายและกิจการของทบวงการชำนาญพิเศษ

ข้อ 59

เมื่อเห็นเหมาะสม องค์การฯ จะต้องริเริ่มการเจรจาระหว่างรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อการก่อตั้งทบวงการชำนาญพิเศษใหม่ใด ๆ อันจำเป็นเพื่อให้สำเร็จผลตามความมุ่งประสงค์ที่กำหนดไว้ในข้อ 55

ข้อ 60

ความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การฯ ตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้จะต้องมอบให้แก่สมัชชา และภายใต้อำนาจของสมัชชาแก่คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งจะต้องมีอำนาจเพื่อความมุ่งประสงค์นี้ตามที่กำหนดไว้ในหมวดที่ 10

หมวดที่ 10

คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม

องค์ประกอบ

ข้อ 61

1. คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมจะต้องประกอบด้วยสมาชิกของสหประชาชาติห้าสิบสี่ประเทศ ซึ่งเลือกตั้งขึ้นโดยสมัชชา
2. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของวรรค 3 แต่ละปีสมาชิกของคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมสิบแปดประเทศจะได้รับการเลือกตั้งเป็นกำหนดเวลาสามปี สมาชิกที่กำลังพ้นตำแหน่งมีสิทธิ์เข้ารับเลือกตั้งซ้ำทันที

Article 57

1. The various specialized agencies, established by intergovernmental agreement and having wide international responsibilities, as defined in their basic instruments, in economic, social, cultural, educational, health and related fields, shall be brought into relationship with the United Nations in accordance with the provisions of Article 63.

2. Such agencies thus brought into relationship with the United Nations are hereinafter referred to as specialized agencies.

Article 58

The Organization shall make recommendations for the co-ordination of the policies and activities of the specialized agencies.

Article 59

The Organization shall, where appropriate, initiate negotiations among the states concerned for the creation of any new specialized agencies required for the accomplishment of the purposes set forth in Article 55.

Article 60

Responsibility for the discharge of the functions of the Organization set forth in this Chapter shall be vested in the General Assembly and, under the authority of the General Assembly, in the Economic and Social Council, which shall have for this purpose the Powers set forth in Chapter X.

CHAPTER X
THE ECONOMIC AND
SOCIAL COUNCIL

Composition

Article 61

1. The Economic and Social Council shall consist of fifty-four Members of the United Nations elected by the General Assembly.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, eighteen members of the Economic and Social Council shall be elected each year for a term of three years. A retiring member shall be eligible for immediate re-election.

3. ในการเลือกตั้งครั้งแรกหลังจากเพิ่มจำนวนสมาชิก ในคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมจากยี่สิบเจ็ดประเทศเป็นห้าสิบประเทศ นอกจากสมาชิกที่ได้รับเลือกเพื่อแทนที่สมาชิกเก่าประเทศซึ่งกำหนดเวลาดำรงตำแหน่งจะสิ้นสุดลงในปลายปีนั้นแล้ว จะได้เลือกสมาชิกเพิ่มขึ้นอีกยี่สิบเจ็ดประเทศ สมาชิกที่ได้รับเลือกเพิ่มขึ้นยี่สิบเจ็ดประเทศนี้ กำหนดเวลาดำรงตำแหน่งของสมาชิกเก่าประเทศที่ได้รับเลือกจะสิ้นสุดในปลายปีแรก และของสมาชิกอีกเก่าประเทศจะสิ้นสุดลงในปลายปีที่สอง ตามข้อตกลงที่สมัชชาได้ทำไว้

4. สมาชิกแต่ละประเทศของคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมจะมีผู้แทนได้หนึ่งคน

หน้าที่และอำนาจ

ข้อ 62

1. คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม อาจทำหรือริเริ่มการศึกษา และรายงานเกี่ยวกับเรื่องระหว่างประเทศทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การศึกษา อนามัยและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และอาจทำคำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องเช่นว่านั้นเสนอต่อสมัชชา ข้อเสนอของสหประชาชาติ และต่อทบวงการชำนัญพิเศษที่เกี่ยวข้อง

2. คณะมนตรีฯ อาจทำคำแนะนำเพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะส่งเสริมการเคารพ และการปฏิบัติตามสิทธิมนุษยชนและอิสรภาพอันเป็นหลักมูลสำหรับทุกคน

3. คณะมนตรีฯ อาจจัดเตรียมร่างอนุสัญญา เพื่อเสนอต่อสมัชชา เกี่ยวกับเรื่องทั้งหลายที่อยู่ในขอบเขตอำนาจของคณะมนตรีฯ

4. คณะมนตรีฯ อาจเรียกประชุมระหว่างประเทศ ในเรื่องทั้งหลายที่ตกอยู่ในขอบเขตอำนาจของคณะมนตรีฯ ตามข้อบังคับที่สหประชาชาติกำหนดไว้

ข้อ 63

1. คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม อาจเข้าทำความตกลงกับทบวงการตัวแทนใด ๆ ที่อ้างถึงในข้อ 57 ซึ่งวางข้อกำหนดในการนำทบวงการตัวแทนที่เกี่ยวข้องเข้ามาสู่ความสัมพันธ์กับสหประชาชาติ ความตกลงเช่นว่านั้นจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสมัชชา

2. คณะมนตรีฯ อาจประสานกิจกรรมของทบวงการชำนัญพิเศษโดยการปรึกษาหารือ และการทำคำแนะนำต่อทบวงการตัวแทน เช่นว่านั้น และโดยการทำคำแนะนำต่อสมัชชา และต่อสมาชิกของสหประชาชาติ

3. At the first election after the increase in the membership of the Economic and Social Council from twenty-seven to fifty-four members, in addition to the members elected in place of the nine members whose term of office expire at the end of that year, twenty-seven additional members shall be elected. Of these twenty-seven additional members, the terms of office of nine members so elected shall expire at the end of one year, and of nine other members at the end of two years, in accordance with arrangements made by the General Assembly.

4. Each member of the Economic and Social Council shall have one representative.

Functions and Powers

Article 62

1. The Economic and Social Council may make or initiate studies and reports with respect to international economic, social, cultural, educational, health, and related matters and may make recommendations with respect to any such matters to the General Assembly, to the Members of the United Nations, and to the specialized agencies concerned.

2. It may make recommendations for the purpose of promoting respect for, and observance of, human rights and fundamental freedoms for all.

3. It may prepare draft conventions for submission to the General Assembly, with respect to matters falling within its competence.

4. It may call, in accordance with the rules prescribed by the United Nations, international conferences on matters falling within its competence.

Article 63

1. The Economic and Social Council may enter into agreements with any of the agencies referred to in Article 57, defining the terms on which the agency concerned shall be brought into relationship with the United Nations. Such agreements shall be subject to approval by the General Assembly

2. It may co-ordinate the activities of the specialized agencies through consultation with and recommendations to such agencies and through recommendations to the General Assembly and to the Members of the United Nations.

ข้อ 64

1. คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมอาจดำเนินการที่เหมาะสมเพื่อให้ได้รับรายงานโดยสม่ำเสมอจากทบวงการชำนัญพิเศษ คณะมนตรีฯ อาจทำข้อตกลงกับสมาชิกของสหประชาชาติและกับทบวงการชำนัญพิเศษ เพื่อให้ได้รับรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการซึ่งได้ทำไปแล้ว เพื่อให้บังเกิดผลตามคำแนะนำของตนและตามคำแนะนำของสมาชิก ในเรื่องที่ถูกอยู่ในขอบเขตอำนาจของคณะมนตรีฯ

2. คณะมนตรีฯ อาจแจ้งข้อสังเกตของตนเกี่ยวกับรายงานเหล่านี้ต่อสมาชิก

ข้อ 65

คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม อาจจัดหาข้อสนเทศให้แก่คณะมนตรีความมั่นคง และจะต้องช่วยเหลือคณะมนตรีความมั่นคงในเมื่อคณะมนตรีความมั่นคงร้องขอ

ข้อ 66

1. คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมจะต้องปฏิบัติหน้าที่ที่ตกอยู่ในขอบเขตอำนาจของตนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามคำแนะนำของสมาชิก

2. ด้วยความเห็นชอบของสมาชิก คณะมนตรีฯ อาจปฏิบัติไปตามคำร้องขอของสมาชิกของสหประชาชาติ และตามคำร้องขอของทบวงการชำนัญพิเศษ

3. คณะมนตรีฯ จะปฏิบัติหน้าที่อื่นเช่นที่ระบุไว้ในข้อใดในกฎบัตรฉบับปัจจุบัน หรือเช่นที่สมาชิกอาจมอบหมายให้

การลงคะแนนเสียง

ข้อ 67

1. สมาชิกแต่ละประเทศของคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม จะมีคะแนนเสียงหนึ่งคะแนน

2. คำวินิจฉัยของคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม จะต้องกระทำโดยเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุมและลงคะแนนเสียง

วิธีดำเนินการประชุม

ข้อ 68

คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมจะต้องจัดตั้งคณะกรรมการต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจและสังคม และสำหรับการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน และคณะกรรมการอื่นเช่นที่อาจจำเป็นสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของตนระหว่างประเทศ และเมื่อเห็นเหมาะสมกับองค์การแห่งชาติหลังจากการปรึกษาหารือกับสมาชิกของสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องแล้ว

ข้อ 69

คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม จะต้องเชิญสมาชิกใด ๆ ของสหประชาชาติให้เข้าร่วมโดยไม่มีคะแนนเสียง ในการพิจารณาของคณะมนตรีฯ ในเรื่องใด ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องโดยเฉพาะกับสมาชิกนั้น

Article 64

1. The Economic and Social Council may take appropriate steps to obtain regular reports from the specialized agencies. It may make arrangements with the Members of the United Nations and with the specialized agencies to obtain reports on the steps taken to give effect to its own recommendations and to recommendations on matters falling within its competence made by the General Assembly.

2. It May Communicate its observations on these reports to the General Assembly.

Article 65

The Economic and Social Council may furnish information to the Security Council and shall assist the Security Council upon its request.

Article 66

1. The Economic and Social Council shall perform such functions as fall within its competence in connexion with the carrying out of the recommendations of the General Assembly.

2. It may, with the approval of the General Assembly, perform services at the request of Members of the United Nations and at the request of specialized agencies.

3. It shall perform such other functions as are specified elsewhere in the present Charter or as may be assigned to it by the General Assembly.

Voting

Article 67

1. Each member of the Economic and Social Council shall have one vote.

2. Decisions of the Economic and Social Council shall be made by a majority of the members present and voting.

Procedure.

Article 68

The Economic and Social Council shall set up commissions in economic and social field and for the promotion of human rights, and such other commissions as may be required for the performance of its functions.

Article 69

The Economic and Social Council shall invite any Member of the United Nations to participate, without vote, in its deliberations on any matter of particular concern to that Member.

ข้อ 70

คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม อาจทำข้อตกลงสำหรับผู้แทนของทบวงการชำนัญพิเศษ ที่จะเข้าร่วมโดยไม่มีคะแนนเสียงในการพิจารณาของคณะมนตรีฯ และในการพิจารณาของคณะกรรมการที่คณะมนตรีฯ ได้สถาปนาขึ้น และสำหรับผู้แทนของคนที่เข้าร่วมในการพิจารณาของทบวงการชำนัญพิเศษ

ข้อ 71

คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม อาจทำข้อตกลงที่เหมาะสมเพื่อการปรึกษาหารือกับองค์การที่มีชื่อของรัฐบาล ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องอันอยู่ภายในขอบเขตอำนาจของตน ข้อตกลงเช่นว่าอาจทำกับองค์การ

ข้อ 72

1. คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม จะกำหนดระเบียบข้อบังคับการประชุมของตนเอง รวมทั้งวิธีคัดเลือกประธานของตนด้วย
2. คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม จะต้องประชุมกันเท่าที่จำเป็นตามระเบียบข้อบังคับของตน ซึ่งจะต้องรวมบทบัญญัติสำหรับเรียกประชุมตามคำร้องขอของสมาชิกเสียงข้างมากของคณะมนตรีฯ ไว้ด้วย

หมวดที่ 11

ปฏิญญาว่าด้วยดินแดนที่ยังมิได้ปกครองตนเอง

ข้อ 73

สมาชิกของสหประชาชาติ ซึ่งมีหรือเข้ารับเอาความรับผิดชอบในการปกครองดินแดน ซึ่งประชาชนยังมีได้มาซึ่งการปกครองตนเองโดยสมบูรณ์ ยอมรับหลักการว่าผลประโยชน์ของประชาชนผู้อยู่อาศัยในดินแดนเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญยิ่ง และยอมรับเป็นภาระมอบหมายอันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งข้อผูกพันที่จะส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนผู้อยู่อาศัยในดินแดนเหล่านี้อย่างสุดกำลัง ภายในระบบแห่งสันติภาพ และความมั่นคงระหว่างประเทศที่ได้สถาปนาขึ้นโดยกฎบัตรฉบับปัจจุบัน และเพื่อจุดหมายปลายทางนี้

ก. จะประกันความรุดหน้าทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา การปฏิบัติอันเที่ยงธรรม และการคุ้มครองให้พ้นจากการใช้สิทธิ์ในทางมิชอบ ทั้งนี้ด้วยความเคารพตามสมควรต่อวัฒนธรรมของประชาชนที่เกี่ยวข้อง

Article 70

The Economic and Social Council may make arrangements for representatives of the specialized agencies to participate, without vote, in its deliberations and in those of the commission established by it, and for its representatives to participate in the deliberations of the specialized agencies.

Article 71

The Economic and Social Council may make suitable arrangements for consultation with non-governmental organizations which are concerned with matters within its competence. Such arrangements may be made with international organizations and, where appropriate, with national organizations after consultation with the Member of the United Nations concerned.

Article 72

1. The Economic and Social Council shall adopt its own rules of procedure, including the method of selecting its President.
2. The Economic and Social Council shall meet as required in accordance with its rules which shall include provision for the convening of meetings on the request of a majority of its members.

CHAPTER XI
DECLARATION REGARDING
NON-SELF-GOVERNING
TERRITORIES

Article 73

Members of the United Nations which have or assume responsibilities for the administration of territories whose peoples have not yet attained a full measure of self-government recognize the principle that the interests of the inhabitants of these territories are paramount, and accept as a sacred trust the obligation to promote to the utmost, within the system of international peace and security established by the present Charter, the well-being of the inhabitants of these territories, and, to this end:

- a. to ensure, with due respect for the culture of the peoples concerned, their political, economic, social, and educational advancement, their just treatment, and their protection against abuses;

ข. จะพัฒนาการปกครองตนเอง จะคำนึงตามสมควรถึงปณิธานทางการเมืองของประชาชน และจะช่วยเหลือประชาชนเหล่านี้ในการพัฒนาสถาบันอิสระทางการเมืองให้ก้าวหน้าตามพฤติการณ์ โดยเฉพาะของดินแดนแต่ละแห่ง และของประชาชนในดินแดนนั้น และชั้นแห่งความรุดหน้าอันต่างกันของประชาชนเหล่านั้น

ค. จะส่งเสริมสันติภาพ และความมั่นคงระหว่างประเทศ

ง. จะส่งเสริมมาตรการแห่งพัฒนาการในเชิงสร้างสรรค์ จะสนับสนุนการวิจัย และจะร่วมมือซึ่งกันและกัน และเมื่อใด และ ณ ที่ใด ที่เห็นเหมาะสมกับองค์การชำนาญพิเศษระหว่างประเทศด้วยความมุ่งหมาย เพื่อให้บรรลุความมุ่งประสงค์โดยแท้จริงทางสังคม เศรษฐกิจและวิทยาศาสตร์ดังกล่าวไว้ในข้อนี้ และ

จ. จะส่งข้อสนเทศทางสถิติและทางอื่น อันมีลักษณะทางวิชาการเกี่ยวกับภาวะทางเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษาในดินแดนซึ่งคนรับผิดชอบโดยลำดับ นอกเหนือไปจากดินแดนที่หมวดที่ 12 และ 13 ใช้บังคับ ให้แก่เลขาธิการโดยสม่ำเสมอเพื่อความมุ่งประสงค์ในการสำรวจพื้นที่ ทั้งนี้ภายใต้บังคับแห่งข้อจำกัดเช่นที่ข้อพิจารณาทางความมั่นคงและรัฐธรรมนุญจะพึงมี

ข้อ 74

สมาชิกของสหประชาชาติตกลงด้วยว่า นโยบายของคนที่เกี่ยวกับดินแดนที่หมวดนี้ใช้บังคับอยู่จะต้องยึดหลักการทั่วไปแห่งความเป็นเพื่อนบ้านที่ดีเป็นมูลฐาน ไม่น้อยไปกว่าที่เกี่ยวกับเขตนครหลวงของตนเอง ทั้งนี้โดยคำนึงตามสมควรถึงผลประโยชน์ และความเป็นอยู่ที่ดีของส่วนอื่นของโลกในเรื่องทางสังคม เศรษฐกิจ และการพาณิชย์ด้วย

หมวดที่ 12

ระบบภาวะทรัสตีระหว่างประเทศ

ข้อ 75

สหประชาชาติจะสถาปนาขึ้นมาโดยอำนาจของตน ซึ่งระบบภาวะทรัสตีระหว่างประเทศ เพื่อการปกครองและการควบคุมดูแลดินแดนเช่นที่อาจจะนำเข้ามาอยู่ภายใต้ระบบนี้ โดยความตกลงเป็นราย ๆ ไป ในภายหลังดินแดนเหล่านี้ต่อไปในที่นี้จะเรียกว่าดินแดนทรัสตี

ข้อ 76

วัตถุประสงค์มูลฐานของระบบภาวะทรัสตี ตามความมุ่งประสงค์ของสหประชาชาติ ที่กำหนดไว้ในข้อ 1 แห่งกฎบัตรฉบับปัจจุบัน คือ

ก. ส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

b. to develop self-government, to take due account of the political aspirations of the peoples, and to assist them in the progressive development of their free political institutions, according to the particular circumstances of each territory and its peoples and their varying stages of advancement;

c. to further international peace and security;

d. to promote constructive measures of development, to encourage research, and to co-operate with one another and, when and where appropriate, with specialized international bodies with a view to the practical achievement of the social, economic, and scientific purposes set forth in this Article; and

e. to transmit regularly to the Secretary-General for information purposes, subject to such limitation as security and constitutional considerations may require, statistical and other information of a technical nature relating to economic, social, and educational conditions in the territories for which they are respectively responsible other than those territories to which Chapters XII and XIII apply

Article 74

Members of the United Nations also agree that their policy in respect of the territories to which this Chapter applies, no less than in respect of the metropolitan areas, must be based on the general principle of good-neighbourliness, due account being taken of the interests and well-being of the rest of the world, in social, economic, and commercial matters.

CHAPTER XII INTERNATIONAL TRUSTEESHIP SYSTEM

Article 75

The United Nations shall establish under its authority an international trusteeship system for the administration and supervision of such territories as may be placed there-under by subsequent individual agreements. These territories are hereinafter referred to as trust territories.

Article 76

The basic objectives of the trusteeship system, in accordance with the Purposes of the United Nations laid down in Article 1 of the present Charter, shall be:

a. to further international peace and security;

ข. ส่งเสริมความรุ่งเรืองทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและการศึกษาของประชาชนผู้อยู่อาศัยอยู่ในดินแดนทรัสต์เหล่านั้น และพัฒนาการก้าวหน้าไปสู่การปกครองตนเอง หรือเอกราชตามความเหมาะสมแห่งพฤติการณ์ โดยเฉพาะของดินแดนแต่ละแห่งและของประชาชน และความปรารถนาอันแสดงออกโดยอิสระของประชาชนที่เกี่ยวข้อง และตามข้อกำหนดของความตกลงภาวะทรัสต์แต่ละรายจะวางไว้

ค. สนับสนุนความเคารพต่อสิทธิมนุษยชน และอิสรภาพอันเป็นหลักการสำหรับทุกคน โดยไม่เลือกปฏิบัติในเรื่องเชื้อชาติ เพศ ภาษา หรือศาสนา และสนับสนุนการยอมรับในการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันของประชาชนของโลก และ

ง. ประกันการปฏิบัติอันเท่าเทียมกันในเรื่องทั้งสังคม เศรษฐกิจ และการพาณิชย์สำหรับสมาชิกทั้งปวงของสหประชาชาติ และคนชาติของสมาชิกเหล่านั้น และการปฏิบัติอันเท่าเทียมกันสำหรับคนชาติของประเทศสมาชิกในการอำนวยความสะดวกพร้อมด้วย ทั้งนี้โดยไม่กระทบกระเทือนต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ข้างต้น และภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของข้อ 80

ข้อ 77

1. ระบบภาวะทรัสต์จะต้องนำมาใช้บังคับกับดินแดนในประเทศดังต่อไปนี้ เช่นที่อาจนำมาไว้ภายใต้ระบบนี้ โดยวิธีทางแห่งความตกลงภาวะทรัสต์

ก. ดินแดนซึ่งบัดนี้อยู่ภายใต้อาณัติ

ข. ดินแดนซึ่งอาจแยกมาจากรัฐศัตรู โดยผลแห่งสงครามโลกครั้งที่สอง และ

ค. ดินแดนซึ่งรัฐที่รับผิดชอบในการปกครองได้นำเข้ามาอยู่ภายใต้ระบบนี้โดยสมัครใจ

2. เป็นเรื่องที่จะทำความตกลงกันภายหลังว่าจะให้นำดินแดนใดในประเภทที่กล่าวข้างต้นมาอยู่ภายใต้ระบบภาวะทรัสต์ และโดยมีข้อกำหนดอย่างไรบ้าง

ข้อ 78

ระบบภาวะทรัสต์จะต้องไม่นำมาใช้บังคับกับดินแดนที่ได้เป็นสมาชิกของสหประชาชาติแล้ว ซึ่งสัมพันธ์ภาพระหว่างกันจะต้องยึดความเคารพต่อหลักการแห่งความเสมอภาคในอธิปไตยเป็นมูลฐาน

ข้อ 79

ข้อกำหนดแห่งภาวะทรัสต์สำหรับแต่ละดินแดน อันจะนำมาอยู่ภายใต้ระบบภาวะทรัสต์ รวมทั้งข้อเปลี่ยนแปลงหรือข้อแก้ไขใด ๆ จะต้องได้รับการตกลงโดยรัฐที่เกี่ยวข้องโดยตรง รวมทั้งประเทศที่ใช้อำนาจอาณัติในกรณีที่เป็นดินแดนภายใต้อาณัติอันสมาชิกของสหประชาชาติได้รับมอบหมาย และจะต้องได้รับความเห็นชอบตามที่บัญญัติไว้ในข้อ 83 และ 85

b. to promote the political, economic, social, and educational advancement of the inhabitants of the trust territories, and their progressive development towards self-government or independence as may be appropriate to the particular circumstances of each territory and its peoples and the freely expressed wishes of the peoples concerned, and as may be provided by the terms of each trusteeship agreement;

c. to encourage respect for human rights and for fundamental freedoms for all without distinction as to race, sex, language, or religion, and to encourage recognition of the interdependence of the peoples of the world; and

d. to ensure equal treatment in social, economic, and commercial matters for all Members of the United Nations and their nationals, and also equal treatment for the latter in the administration of justice, without prejudice to the attainment of the foregoing objectives and subject to the provisions of Article 80.

Article 77

1. The trusteeship system shall apply to such territories in the following categories as may be placed thereunder by means of trusteeship agreements:

a. territories now held under mandate;

b. territories which may be detached from enemy states as a result of the Second World War; and

c. territories voluntarily peaced under the system by states responsible for their administration.

2. It will be a matter for subsequent agreement as to which territories in the foregoing categories will be brought under the trusteeship system and upon what terms.

Article 78

The trusteeship system shall not apply to territories which have become Members of the United Nations, relationship among which shall be based on respect for the principle of sovereign equality.

Article 79

The terms of trusteeship for each territory to be placed under the trusteeship system, including any alteration or amendment, shall be agreed upon by the states directly concerned, including the mandatory power in the case of territories held under mandate by a Member of the United Nations, and shall be approved as provided for in Articles 83 and 85.

ข้อ 80

1. นอกจากที่อาจได้ตกลงไว้ในความตกลงภาวะทรัสตีเป็นราย ๆ ไปซึ่งทำขึ้นตามข้อ 77, 79 และ 81 โดยนำเอาดินแดนแต่ละแห่งมาอยู่ภายใต้ระบบภาวะทรัสตี และจนกว่าจะได้ทำความตกลงเช่นนั้นแล้ว ไม่มีข้อความใดในหมวดนี้จะแปลความในหรือโดยตัวเอง เป็นการเปลี่ยนแปลงในลักษณะใด ๆ ซึ่งสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของรัฐหรือประชาชนใด ๆ หรือซึ่งข้อกำหนดในตราสารระหว่างประเทศที่มีอยู่ ซึ่งสมาชิกของสหประชาชาติอาจเป็นภาคีตามลำดับ

2. วรรค 1 ของข้อนี้จะต้องไม่ตีความไปในทางที่ถือเป็นมูลเหตุสำหรับการหน่วงเหนี่ยวให้ช้า หรือการผลัดเลื่อนการเจรจา และการทำความตกลง เพื่อนำดินแดนในอาณัติและดินแดนอื่นมาไว้ภายใต้ระบบภาวะทรัสตีตามที่บัญญัติไว้ในข้อ 77

ข้อ 81

ความตกลงภาวะทรัสตีในแต่ละกรณี จะต้องรวมไว้ซึ่งข้อกำหนดตามที่ดินแดนทรัสตีจะถูกปกครอง และจะกำหนดตัวผู้ทรงอำนาจ ซึ่งจะทำให้การปกครองดินแดนทรัสตี ผู้ทรงอำนาจเช่นว่านี้ ซึ่งต่อไปในที่นี้จะเรียกว่าผู้ใช้อำนาจปกครอง อาจเป็นรัฐเดียว หรือมากกว่านั้น หรือองค์การสหประชาชาติเองก็ได้

ข้อ 82

ในความตกลงภาวะทรัสตีรายใดรายหนึ่ง อาจมีการกำหนดเขตยุทธศาสตร์เขตหนึ่งหรือหลายเขต ซึ่งอาจรวมดินแดนทรัสตีแต่บางส่วนหรือทั้งหมดที่ความตกลงใช้บังคับอยู่ โดยไม่กระทบกระเทือนต่อความตกลงพิเศษฉบับใดฉบับหนึ่ง หรือหลายฉบับที่ทำไว้ตามข้อ 43

ข้อ 83

1. หน้าที่ทั้งปวงของสหประชาชาติเกี่ยวกับเขตยุทธศาสตร์ รวมทั้งการให้ความเห็นชอบต่อข้อกำหนดของความตกลงภาวะทรัสตี และต่อข้อเปลี่ยนแปลงหรือข้อแก้ไขจะต้องกระทำโดยคณะมนตรีความมั่นคง

2. วัตถุประสงค์มูลฐานที่กล่าวไว้ในข้อ 76 จะต้องนำมาใช้บังคับได้กับประชาชนของเขตยุทธศาสตร์แต่ละเขต

3. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของความตกลงภาวะทรัสตี และโดยไม่กระทบกระเทือนต่อข้อพิจารณาทางความมั่นคง คณะมนตรีความมั่นคงจะถือเอาประโยชน์แห่งความช่วยเหลือของคณะมนตรีภาวะทรัสตี ในการปฏิบัติหน้าที่เหล่านี้ของสหประชาชาติ ภายใต้ระบบภาวะทรัสตีเกี่ยวกับเรื่องทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และการศึกษาในเขตยุทธศาสตร์เหล่านั้น

Article 80

1. Except as may be agreed upon in individual trusteeship agreements, made under Articles 77, 79, and 81, placing each territory under the trusteeship system, and until such agreements have been concluded, nothing in this chapter shall be construed in or of itself to alter in any manner the rights whatsoever of any states or any peoples or the terms of existing international instruments to which Members of the United Nations may respectively be parties.

2. Paragraph 1 of this Article shall not be interpreted as giving grounds for delay or postponement of the negotiation and conclusion of agreements for placing mandated and other territories under the trusteeship system as provided for in Article 77.

Article 81

The trusteeship agreement shall in each case include the terms under which the trust territory will be administered and designate the authority which will exercise the administration of the trust territory. Such authority hereinafter called the administering authority, may be one or more states or the Organization itself.

Article 82

There may be designated, in any trusteeship agreement, a strategic area or areas which may include part or all of the trust territory to which the agreement applies, without prejudice to any special agreement or agreements made under Article 43.

Article 83

1. All functions of the United Nations relating to strategic areas, including the approval of the terms of the trusteeship agreements and of their alteration or amendment, shall be exercised by the Security Council.

2. The basic objectives set forth in Article 76 shall be applicable to the people of each strategic area.

3. The Security Council shall, subject to the provisions of the trusteeship agreements and without prejudice to security considerations, avail itself of the assistance of the Trusteeship Council to perform those functions of the United Nations under the trusteeship system relating to political, economic, social, and educational matters in the strategic areas.

ข้อ 84

เป็นหน้าที่ของผู้ใช้อำนาจปกครอง ที่จะประกันว่าดินแดนทรัสต์ จะต้องมีส่วนในการธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ เพื่อจุดหมายปลายทางนี้ ผู้ใช้อำนาจปกครองอาจใช้ประโยชน์จากกองทหารอาสาสมัคร ความสะดวก และความช่วยเหลือจากดินแดนทรัสต์ ในการปฏิบัติตามข้อผูกพันต่อคณะมนตรีความมั่นคง ซึ่งผู้ใช้อำนาจปกครองเข้ารับดำเนินการในเรื่องนี้ ตลอดจนการป้องกันดินแดน และการธำรงไว้ซึ่งกฎหมายและระเบียบภายในดินแดนทรัสต์นั้น

ข้อ 85

- หน้าที่ของสหประชาชาติเกี่ยวกับความตกลงภาวะทรัสตีสำหรับเขตทั้งปวงที่มีได้กำหนดให้เป็นเขตยุทธศาสตร์ รวมทั้งการให้ความเห็นชอบต่อข้อกำหนดของความตกลงภาวะทรัสตี และต่อข้อเปลี่ยนแปลงหรือข้อแก้ไขจะต้องกระทำโดยสมาชิก
- คณะมนตรีภาวะทรัสตี ซึ่งดำเนินการภายใต้อำนาจของสมัชชา จะต้องช่วยเหลือสมัชชาในการปฏิบัติตามหน้าที่เหล่านี้

หมวดที่ 13

คณะมนตรีภาวะทรัสตี

องค์ประกอบ

ข้อ 86

- คณะมนตรีภาวะทรัสตี จะต้องประกอบด้วยสมาชิกของสหประชาชาติดังต่อไปนี้
 - สมาชิกที่ปกครองดินแดนทรัสต์
 - สมาชิกที่ได้รับนามไว้ในข้อ 23 ซึ่งมีได้ปกครองดินแดนทรัสต์ และ
 - สมาชิกอื่น ๆ ซึ่งสมัชชาได้เลือกตั้งขึ้นมีกำหนดเวลาสามปีเท่าจำนวนที่จำเป็น เพื่อประกันว่าจำนวนรวมของสมาชิกของคณะมนตรีภาวะทรัสตีจะแบ่งออกได้เท่ากัน ระหว่างจำนวนสมาชิกของสหประชาชาติที่ปกครองดินแดนทรัสต์และที่ไม่ได้ปกครอง
- สมาชิกแต่ละประเทศของคณะมนตรีภาวะทรัสตี จะต้องกำหนดบุคคลที่มีคุณสมบัติเฉพาะคนหนึ่งเป็นผู้แทนในคณะมนตรีฯ

หน้าที่และอำนาจ

ข้อ 87

ในการปฏิบัติตามหน้าที่ สมัชชาและคณะมนตรีภาวะทรัสตีภายใต้อำนาจของสมัชชาอาจ

- พิจารณารายงานซึ่งเสนอโดยผู้ใช้อำนาจปกครอง

Article 84

It shall be the duty of the administering authority to ensure that the trust territory shall play its part in the maintenance of international peace and security. To this end the administering authority may make use of volunteer forces, facilities, and assistance from the trust territory in carrying out the obligations towards the Security Council undertaken in this regard by the administering authority, as well as for local defence and the maintenance of law and order within the trust territory.

Article 85

- The functions of the United Nations with regard to trusteeship agreements for all areas not designated as strategic, including the approval of the terms of the trusteeship agreements and of their alteration or amendment, shall be exercised by the General Assembly.
- The Trusteeship Council, operating under the authority of the General Assembly, shall assist the General Assembly in carrying out these functions.

CHAPTER XIII
THE TRUSTEESHIP COUNCIL

Composition

Article 86

- The Trusteeship Council shall consist of the following Member of the United Nations:
 - those Members administering trust territories;
 - such of those Members mentioned by name in Article 23 as are administering trust territories, and
 - as many other Members elected for three-year terms by the General Assembly as may be necessary to ensure that the total number of members of the trusteeship Council is equally divided between those Members of the United Nations which administer trust territories and those which do not.

- Each member of the Trusteeship Council shall designate one specially qualified person to represent it therein.

Functions and Powers

Article 87

The General Assembly and, under its authority, the Trusteeship Council, in carrying out their functions, may:

- consider reports submitted by the administering authority;

- ข. รับคำร้องทุกข์ และตรวจสอบคำร้องเหล่านั้น โดยปรึกษาหารือกับผู้ใช้อำนาจปกครอง
- ค. จัดให้มีการเยี่ยมเยียนดินแดนทรัสต์เป็นครั้งคราว โดยลำดับตามกำหนดเวลาที่จะได้ตกลงกับผู้ใช้อำนาจปกครอง และ
- ง. ดำเนินการเหล่านี้และอื่น ๆ โดยสอดคล้องกับข้อกำหนดแห่งความตกลงภาวะทรัสต์

ข้อ 88

คณะกรรมการภาวะทรัสต์จะต้องจัดทำแบบสอบถามเกี่ยวกับความรุดหน้าทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และการศึกษาของประชาชนผู้อยู่อาศัยในดินแดนทรัสต์แต่ละแห่ง และผู้ใช้อำนาจปกครองของดินแดนทรัสต์แต่ละแห่งภายในขอบเขตอำนาจของสมัชชา จะต้องทำรายงานประจำปีเสนอต่อสมัชชา โดยอาศัยมูลฐานแห่งแบบสอบถามเช่นว่านั้น

การลงคะแนนเสียง

ข้อ 89

1. สมาชิกแต่ละประเทศของคณะกรรมการภาวะทรัสต์จะมีคะแนนเสียงหนึ่งคะแนน
2. คำวินิจฉัยของคณะกรรมการภาวะทรัสต์จะต้องกระทำโดยเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุมและลงคะแนนเสียง

วิธีดำเนินการประชุม

ข้อ 90

1. คณะมนตรีภาวะทรัสต์ จะกำหนดระเบียบข้อบังคับการประชุมของตนเอง รวมทั้งวิธีคัดเลือกประธานของคนด้วย
2. คณะมนตรีภาวะทรัสต์จะต้องประชุมกันเท่าที่จำเป็นตามระเบียบข้อบังคับของตน ซึ่งจะรวมบทบัญญัติสำหรับเรียกประชุมตามคำร้องขอของสมาชิกเสียงข้างมากของคณะมนตรีฯ ด้วย

ข้อ 91

เมื่อเห็นเหมาะสม คณะมนตรีภาวะทรัสต์จะต้องถือเอาประโยชน์แห่งความช่วยเหลือของคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม และของทบวงการชำนัญพิเศษเกี่ยวกับเรื่องซึ่งคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม และทบวงการชำนัญพิเศษเกี่ยวข้องอยู่โดยลำดับ

หมวดที่ 14
ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ

ข้อ 92

ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศจะเป็นองค์กรทางตุลาการอันสำคัญของสหประชาชาติ ศาลฯ ต้องปฏิบัติหน้าที่ตามธรรมนูญหมวดท้าย ซึ่งมีธรรมนูญศาลประจำยุติธรรมระหว่างประเทศเป็นมูลฐาน และซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งส่วนเดียวกับกฎบัตรฉบับปัจจุบัน

b. accept petitions and examine them in consultation with the administering authority;

c. provide for periodic visits to the respective trust territories at times agreed upon with the administering authority; and

d. take these and other actions in conformity with the terms of the trusteeship agreements.

Article 88

The Trusteeship Council shall formulate a questionnaire on the political, economic, social, and educational advancement of the inhabitants of each trust territory, and the administering authority for each trust territory within the competence of the General Assembly shall make an annual report to the General Assembly upon the basis of such questionnaire.

Voting

Article 89

1. Each member of the Trusteeship Council shall have one vote.

2. Decisions of the Trusteeship Council shall be made by a majority of the members present and voting.

procedure

Article 90

1. The Trusteeship Council shall adopt its own rules of procedure, including the method of selecting its President.

2. The Trusteeship Council shall meet as required in accordance with its rules, which shall include provision for the convening of meetings on the request of a majority of its members.

Article 91

The Trusteeship Council shall, when appropriate, avail itself of the assistance of the Economic and Social Council and of the specialized agencies in regard to matters with which they are respectively concerned.

CHAPTER XIV
THE INTERNATIONAL COURT
OF JUSTICE

Article 92

The International Court of Justice shall be the principal judicial organ of the United Nations. It shall function in accordance with the annexed Statute, which is based upon the Statute of the Permanent Court of International Justice and Forms an integral part of the present Charter.

ข้อ ๑๓

1. สมาชิกทั้งปวงของสหประชาชาติย่อมเป็นภาคีแห่งธรรมนูญศาลยุติธรรมระหว่างประเทศโดยพฤตินัย
2. รัฐซึ่งมิได้เป็นสมาชิกของสหประชาชาติ อาจเป็นภาคีแห่งธรรมนูญศาลยุติธรรมระหว่างประเทศได้ โดยเงื่อนไขซึ่งสมัชชาจะได้กำหนดในแต่ละรายตามคำแนะนำของคณะมนตรีความมั่นคง

ข้อ ๑๔

1. สมาชิกแต่ละประเทศของสหประชาชาติ รับผิดชอบปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศในคดีใด ๆ ที่ตนตกเป็นฝ่ายหนึ่ง
2. ถ้าผู้เป็นฝ่ายในคดีฝ่ายใดไม่สามารถปฏิบัติตามข้อผูกพันซึ่งตกอยู่แก่ตนตามคำพิพากษาของศาล ผู้เป็นฝ่ายอีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องเรียนไปยังคณะมนตรีความมั่นคง ซึ่งกำหนดจำเป็นก็อาจทำคำแนะนำ หรือวินิจฉัยมาตรการที่จะดำเนินเพื่อให้เกิดผลตามคำพิพากษานั้น

ข้อ ๑๕

ไม่มีข้อความใดในกฎบัตรฉบับปัจจุบัน จะหวงห้ามสมาชิกของสหประชาชาติ มีให้มอบหมายการแก้ไขข้อขัดแย้งของตนต่อศาลอื่น โดยอาศัยอำนาจตามความตกลงที่ได้มีอยู่แล้วหรือที่อาจจะทำขึ้นในอนาคต

ข้อ ๑๖

1. สมัชชาหรือคณะมนตรีความมั่นคง อาจร้องขอต่อศาลยุติธรรมระหว่างประเทศเพื่อความเห็นแนะนำในปัญหากฎหมายใด ๆ
2. องค์การอื่นของสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษ ซึ่งอาจได้รับอำนาจจากสมัชชาในเวลาใด ๆ อาจร้องขอความเห็นแนะนำของศาลเกี่ยวกับปัญหากฎหมายอันเกิดขึ้นภายในขอบข่ายแห่งกิจกรรมของตน

หมวดที่ 15

สำนักเลขาธิการ

ข้อ ๑๗

สำนักเลขาธิการจะต้องประกอบด้วยเลขาธิการหนึ่งคน และพนักงานเท่าที่องค์การฯ อาจเห็นจำเป็น เลขาธิการจะต้องได้รับการแต่งตั้งโดยสมัชชาตามคำแนะนำของคณะมนตรีความมั่นคง เลขาธิการจะต้องเป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารขององค์การฯ

Article 93

1. All Members of the United Nations are *ipso facto* parties to the Statute of the International Court of Justice.
2. A state which is not a Member of the United Nations may become a party of the Statute of the International Court of Justice on conditions to be determined in each case by the General Assembly upon the recommendation of the Security Council.

Article 94

1. Each Member of the United Nations undertakes to comply with the decision of the International Court of Justice in any case to which it is a party.
2. If any party to a case fails to perform the obligations incumbent upon it under a judgment rendered by the Court, the other party may have recourse to the Security Council, which may, if it deems necessary, make recommendations or decide upon measures to be taken to give effect to the judgment.

Article 95

Nothing in the present Charter shall prevent Members of the United Nations from entrusting the solution of their differences to other tribunals by virtue of agreements already in existence or which may be concluded in the future.

Article 96

1. The General Assembly or the Security Council may request the International Court of Justice to give an advisory opinion on any legal question.
2. Other organs of the United Nations and specialized agencies, which may at any time be so authorized by the General Assembly, may also request advisory opinions of the Court on legal questions arising within the scope of their activities.

CHAPTER XV
THE SECRETARIAT

Article 97

The Secretariat shall comprise a Secretary-General and such staff as the Organization may require. The Secretary-General shall be appointed by the General Assembly upon the recommendation of the Security Council. He shall be the chief administrative officer of the Organization.

ข้อ ๑๘

เลขาธิการจะต้องปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งหน้าที่นั้น ในการประชุม ทั้งปวงของสมัชชาของคณะมนตรีความมั่นคง ของคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม และของคณะมนตรีภาวะทรัสตี และจะต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างอื่นเช่นที่องค์กรเหล่านี้จะพึงมอบหมายให้ เลขาธิการจะต้องทำ รายงานประจำปีเกี่ยวกับงานขององค์กรฯ เสนอต่อสมัชชา

ข้อ ๑๑

เลขาธิการอาจนำเรื่องใด ๆ ซึ่งตามความเห็นของตนอาจคุกคาม การชั่วร้ายไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศมาเสนอให้คณะมนตรีความมั่นคงทราบ

ข้อ ๑๐๐

๑. ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน เลขาธิการและพนักงานจะต้อง ไม่ขอหรือรับคำสั่งจากรัฐบาลใด ๆ หรือจากเจ้าหน้าที่อื่นใดภายนอก องค์กรฯ บุคคลเหล่านี้จะต้องละเว้นจากการดำเนินการใด ๆ ซึ่งอาจ มีผลสะท้อนถึงตำแหน่งหน้าที่ของตนในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ระหว่าง ประเทศ ซึ่งรับผิดชอบต่อองค์กรฯ เท่านั้น

๒. สมาชิกแต่ละประเทศของสหประชาชาติ รับผิดชอบที่จะเคารพต่อ ความรับผิดชอบของเลขาธิการและพนักงาน อันมีลักษณะระหว่างประเทศ โดยเฉพาะ และจะไม่พยายามใช้อิทธิพลต่อบุคคลเหล่านั้นในการปฏิบัติ ตามความรับผิดชอบของเขา

ข้อ ๑๐๑

๑. พนักงานจะต้องได้รับการแต่งตั้งโดยเลขาธิการ ตามข้อบังคับ ที่สมัชชาได้สถาปนาขึ้น

๒. พนักงานที่เหมาะสมจะต้องได้รับมอบหมายให้ไปประจำอยู่ เป็นการถาวรในคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม ในคณะมนตรีภาวะ ทรัสตี และในองค์กรอื่นของสหประชาชาติตามที่จำเป็น พนักงานเหล่านี้ จะต้องมีเป็นส่วนหนึ่งของสำนักเลขาธิการ

๓. ข้อพิจารณาอันสำคัญยิ่งในการว่าจ้างพนักงาน และในการ กำหนดเงื่อนไขแห่งบริการ ได้แก่ ความจำเป็นที่จะต้องให้ได้มาซึ่งมาคร- ฐานอันสูงสุดแห่งสมรรถภาพ ความสามารถ และความซื่อสัตย์มั่นคง จะต้องคำนึงตามสมควรถึงความสำคัญในการจัดหาพนักงาน โดยมีค- มูลฐานทางภูมิศาสตร์ให้กว้างขวางที่สุดเท่าที่จะกระทำได้

Article 98

The Secretary-General shall act in that capacity in all meetings of the General Assembly, of the Security Council, of the Economic and Social Council, and of the Trusteeship Council, and shall perform such other functions as are entrusted to him by these organs. The Secretary-General shall make an annual report to the General Assembly on the work of the Organization.

Article 99

The Secretary-General may bring to the attention of the Security Council any matter which in his opinion may threaten the maintenance of international peace and security.

Article 100

1. In the performance of their duties the Secretary-General and the staff not seek or receive instructions from any government or from any other authority external to the Organization. They shall refrain from any action which might reflect on their position as international officials responsible only to the Organization.

2. Each Member of the United Nations undertakes to respect the exclusively international character of the responsibilities of the Secretary-General and the staff and not to seek to influence them in the discharge of their responsibilities.

Article 101

1. The staff shall be appointed by the Secretary-General under regulations established by the General Assembly.

2. Appropriate staffs shall be permanently assigned to the Economic and social Council, the trusteeship council, and, as required, to other organs of the United Nations. These staffs shall form a part of the secretariat.

3. The paramount consideration in the employment of the staff and in the determination of the conditions of service shall be the necessity of securing the highest standards of efficiency, competence, and integrity. Due regard shall be paid to the importance of recruiting the staff on as wide a geographical basis as possible.

หมวดที่ 18
บทเบ็ดเตล็ด

ข้อ 102

1. สนธิสัญญาทุกฉบับ และความตกลงระหว่างประเทศทุกฉบับ ซึ่งสมาชิกใด ๆ ของสหประชาชาติได้เข้าเป็นภาคีภายหลังที่กฎบัตรฉบับปัจจุบันได้ใช้บังคับ จะต้องจดทะเบียนไว้กับสำนักเลขาธิการโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ และจะต้องพิมพ์โฆษณาโดยสำนักเลขาธิการนี้
2. ภาคีแห่งสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเช่นว่าใด ๆ ซึ่งมีได้จดทะเบียนไว้ตามบทบัญญัติในวรรค 1 ของข้อนี้ไม่อาจยกเอาสนธิสัญญาหรือความตกลงนั้น ๆ ขึ้นกล่าวอ้างต่อองค์กรใด ๆ ของสหประชาชาติ

ข้อ 103

ในกรณีแห่งการขัดแย้งระหว่างข้อผูกพันของสมาชิกของสหประชาชาติตามกฎหมายฉบับปัจจุบันและตามข้อผูกพันตามความตกลงระหว่างประเทศอื่นใด ข้อผูกพันตามกฎหมายฉบับปัจจุบันจะใช้บังคับ

ข้อ 104

องค์กรฯ จะมีความสามารถทางกฎหมายในดินแดนของสมาชิกแต่ละประเทศขององค์กรฯ เท่าที่จำเป็น เพื่อการปฏิบัติหน้าที่และเพื่อให้บรรลุผลตามความมุ่งประสงค์ขององค์กรฯ

ข้อ 105

1. องค์กรฯ จะอุปโภคเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในดินแดนของสมาชิกแต่ละประเทศขององค์กรฯ เท่าที่จำเป็น เพื่อให้บรรลุผลตามความมุ่งประสงค์ขององค์กรฯ
2. ผู้แทนของสมาชิกของสหประชาชาติ และเจ้าหน้าที่ขององค์กรฯ จะอุปโภคเอกสิทธิ์และความคุ้มกันเช่นว่านั้นเท่าที่จำเป็น เพื่อการปฏิบัติหน้าที่ของตนเกี่ยวกับองค์กรฯ โดยอิสระ
3. สมัชชาอาจทำคำแนะนำ ด้วยความมุ่งหมายในการกำหนดรายละเอียดของการนำวรรค 1 และ 2 ของข้อนี้มาใช้บังคับ หรืออาจเสนออนุสัญญาต่อสมาชิกของสหประชาชาติ เพื่อความมุ่งประสงค์นี้

CHAPTER XVI
MISCELLANEOUS PROVISIONS

Article 102

1. Every treaty and every international agreement entered into by any Member of the United Nations after the present Charter comes into force shall as soon as possible be registered with the Secretariat and published by it.
2. No party to any such treaty or international agreement which has not been registered in accordance with the provisions of paragraph 1 of this Article may invoke that treaty or agreement before any organ of the United Nations.

Article 103

In the event of a conflict between the obligations of the Members of the United Nations under the present Charter and their obligations under any other international agreement, their obligations under the present Charter shall prevail.

Article 104

The Organization shall enjoy in the territory of each of its Members such legal capacity as may be necessary for the exercise of its functions and the fulfilment of its purposes.

Article 105

1. The Organization shall enjoy in the territory of each of its Members such privileges and immunities as are necessary for the fulfilment of its purposes.
2. Representatives of the Members of the United Nations and officials of the Organization shall similarly enjoy such privileges and immunities as are necessary for the independent exercise of their functions in connexion with the Organization.
3. The General Assembly may make recommendations with a view to determining the details of the application of paragraphs 1 and 2 of this Article or may propose conventions to the Members of the United Nations for this purpose.

หมวดที่ 17

ข้อตกลงเฉพาะกาลเกี่ยวกับความมั่นคง

ข้อ 106

ในระหว่างที่ความตกลงพิเศษดังที่อ้างถึงในข้อ 43 ยังมีใช้บังคับ ซึ่งตามความเห็นของคณะมนตรีความมั่นคง จะช่วยให้ตนได้เริ่มปฏิบัติตามความรับผิดชอบของตนตามข้อ 42 ภาคีแห่งปฏิญญาที่ประชาชาติได้ลงนามกัน ณ กรุงมอสโก ในวันที่ 30 ตุลาคม ค.ศ. 1943 และฝรั่งเศสจะปรึกษาหารือซึ่งกันและกัน และกับสมาชิกอื่น ๆ ของสหประชาชาติเมื่อจำเป็น ตามบทบัญญัติของวรรค 5 ของปฏิญญานั้น ด้วยความมุ่งหมายที่จะดำเนินการร่วมกันในนามขององค์การฯ เช่นที่อาจจำเป็น เพื่อความมุ่งประสงค์ในการชำระไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

ข้อ 107

ไม่มีข้อใดในกฎบัตรฉบับปัจจุบัน จะทำให้ไม่สมบูรณ์ หรือลบล้างซึ่งการดำเนินการในความเกี่ยวข้องกับรัฐใด ๆ ซึ่งในระหว่างสงครามโลกครั้งที่สองได้เป็นศัตรูของรัฐใด ๆ ที่ลงนามในกฎบัตรฉบับปัจจุบัน ซึ่งรัฐบาลที่รับผิดชอบการดำเนินการเช่นนั้นได้กระทำไป หรือได้ให้อำนาจกระทำไปโดยผลแห่งสงครามนั้น

หมวดที่ 18

การแก้ไข

ข้อ 108

การแก้ไขกฎบัตรฉบับปัจจุบัน จะมีผลใช้บังคับกับสมาชิกทั้งปวงของสหประชาชาติ เมื่อการแก้ไขนั้นได้รับคะแนนเสียงสองในสามของสมาชิกของสมัชชาลงมติให้ และได้รับการสัตยาบันตามกระบวนการทางรัฐธรรมนูญจากสองในสามของสมาชิกของสหประชาชาติ ซึ่งรวมถึงสมาชิกประจำทั้งปวงของคณะมนตรีความมั่นคงด้วย

ข้อ 109

1. การประชุมทั่วไปของสมาชิกของสหประชาชาติ เพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะทบทวนกฎบัตรฉบับปัจจุบัน อาจจัดให้มีขึ้นตามวันที่และสถานที่ซึ่งจะกำหนดโดยคะแนนเสียงสองในสามของสมาชิกของสมัชชา และโดยคะแนนเสียงของสมาชิกใด ๆ ของคณะมนตรีความมั่นคงทั่วประเทศ สมาชิกแต่ละประเทศของสหประชาชาติ จะมีคะแนนเสียงหนึ่งคะแนนในการประชุมนี้

2. การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในกฎบัตรฉบับปัจจุบัน ซึ่งได้รับคำแนะนำโดยคะแนนเสียงสองในสามของที่ประชุม จะมีผลเมื่อได้รับการสัตยาบันตามกระบวนการทางรัฐธรรมนูญจากสองในสามของสมาชิกของสหประชาชาติ ซึ่งรวมถึงสมาชิกประจำทั้งปวงของคณะมนตรีความมั่นคงด้วย

CHAPTER XVII
TRANSITIONAL SECURITY
ARRANGEMENTS

Article 106

Pending the coming into force of such special agreements referred to in Article 43 as in the opinion of the Security Council enable it to begin the exercise of its responsibilities under Article 42, the parties to the Four-Nation Declaration, signed at Moscow, 30 October 1943, and France, shall, in accordance with the provisions of paragraph 5 of that Declaration, consult with one another and as occasion requires with other Members of the United Nations with a view to such joint action on behalf of the Organization as may be necessary for the purpose of maintaining international peace and security.

Article 107

Nothing in the present Charter shall invalidate or preclude action, in relation to any state which during the Second World War has been an enemy of any signatory to the present Charter, taken or authorized as a result of that war by the Governments having responsibility for such action.

CHAPTER XVIII
AMENDMENTS

Article 108

Amendments to the present Charter shall come into force for all Members of the United Nations when they have been adopted by a vote of two thirds of the members of the General Assembly and ratified in accordance with their respective constitutional processes by two thirds of the Members of the United Nations, including all the permanent members of the Security Council.

Article 109

1. A General Conference of the Members of the United Nations for the purpose of reviewing the present Charter may be held at a date and place to be fixed by a two-thirds vote of the members of the General Assembly and by a vote of any nine members of the Security Council. Each Member of the United Nations shall have one vote in the conference.

2. Any alteration of the present Charter recommended by a two-thirds vote of the conference shall take effect when ratified in accordance with their respective constitutional processes by two thirds of the Members of the United Nations including all the permanent members of the Security Council.

3. ถ้าการประชุมเช่นว่ายังมีได้จัดให้มีขึ้นก่อนสมัยประชุมประจำปีครั้งที่สิบของสมัชชา นับแต่กฎบัตรฉบับปัจจุบันได้มีผลใช้บังคับแล้ว ข้อเสนอที่จะให้เรียกประชุมเช่นนั้นจะต้องนำเข้าระเบียบวาระของสมัยประชุมนั้นของสมัชชา และการประชุมจะต้องจัดให้มีขึ้นหากได้วินิจฉัยเช่นนั้นโดยคะแนนเสียงข้างมากของสมาชิกของสมัชชา และโดยคะแนนเสียงของสมาชิกใด ๆ ของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ

3. If such a conference has not been held before the tenth annual session of the General Assembly following the coming into force of the present Charter, the proposal to call such a conference shall be placed on the agenda of that session of the General Assembly, and the conference shall be held if so decided by a majority vote of the members of the General Assembly and by vote of any seven members of the Security Council.

หมวดที่ 10

การสัตยาบันและการลงนาม

ข้อ 110

1. กฎบัตรฉบับปัจจุบันจะต้องได้รับการสัตยาบันโดยรัฐที่ลงนามตามกระบวนการทางรัฐธรรมนุญของรัฐตน
2. สัตยาบันจะต้องมอบไว้กับรัฐบาลของสหรัฐอเมริกา ซึ่งจะต้องแจ้งให้รัฐที่ลงนามทั้งปวงตลอดจนเลขาธิการขององค์การฯ เมื่อได้รับการแต่งตั้งแล้ว ให้ทราบถึงการมอบแต่ละครั้ง
3. กฎบัตรฉบับปัจจุบันจะมีผลใช้บังคับ เมื่อสาธารณรัฐจีน ฝรั่งเศส สหภาพสาธารณรัฐสังคมนิยมโซเวียต สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ และสหรัฐอเมริกา และจำนวนข้างมากของรัฐอื่น ๆ ที่ลงนามได้มอบสัตยาบันแล้ว พิธีสารแห่งสัตยาบันที่ได้มอบไว้วันนั้นจะต้องจัดทำขึ้นโดยรัฐบาลของสหรัฐอเมริกา ซึ่งจะต้องส่งสำเนาพิธีสารนั้นไปยังรัฐที่ลงนามทั้งปวง
4. รัฐที่ลงนามในกฎบัตรฉบับปัจจุบัน และให้สัตยาบันภายหลังที่กฎบัตรมีผลใช้บังคับแล้ว จะเป็นสมาชิกดั้งเดิมของสหประชาชาติในวันที่ยอมสัตยาบันของตน

ข้อ 111

กฎบัตรฉบับปัจจุบันซึ่งตีพิมพ์ภาษาจีน ฝรั่งเศส รัสเซีย อังกฤษ และสเปน ถูกต้องเท่าเทียมกัน จะต้องมอบไว้ในบรรณสารของรัฐบาลของสหรัฐอเมริกา รัฐบาลนั้นจะต้องส่งสำเนาซึ่งรับรองโดยถูกต้องแล้วไปยังรัฐบาลของรัฐที่ลงนามอื่น ๆ

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้แทนของรัฐบาลทั้งหลายของสหประชาชาติได้ลงนามกฎบัตรฉบับปัจจุบัน

ทำขึ้น ณ นครซานฟรานซิสโก เมื่อวันที่สิบหก มิถุนายน คริสต์ศักราชหนึ่งพันเก้าร้อยสี่สิบห้า

CHAPTER XIX RATIFICATION AND SIGNATURE

Article 110

1. The present Charter shall be ratified by the signatory states in accordance with their respective constitutional processes.
2. The ratifications shall be deposited with the Government of the United States of America, which shall notify all the signatory states of each deposit as well as the Secretary-General of the Organization when he has been appointed.
3. The present Charter shall come into force upon the deposit of ratifications by the Republic of China, France, the Union of Soviet Socialist Republics, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the United States of America, and by a majority of the other signatory states. A protocol of the ratifications deposited shall thereupon be drawn up by the Government of the United States of America which shall communicate copies thereof to all the signatory states.
4. The states signatory to the present Charter which ratify it after it has come into force will become original Members of the United Nations on the date of the deposit of their respective ratifications.

Article 111

The present Charter, of which the Chinese, French, Russian, English and Spanish texts are equally authentic, shall remain deposited in the archives of the Government of the United States of America. Duly certified copies thereof shall be transmitted by that Government to the Governments of the other signatory states.

In Faith Whereof the representatives of the Governments of the United Nations have signed the present Charter.

Done at the city of San Francisco the twenty-sixth day of June, one thousand nine hundred and forty-five.

PROVISIONAL RULES OF PROCEDURE OF THE
SECURITY COUNCIL, AS AMENDED 17 JANUARY 1974

CHAPTER I. MEETINGS

Rule 1

Meetings of the Security Council shall, with the exception of the periodic meetings referred to in rule 4, be held at the call of the President at any time he deems necessary, but the interval between meetings shall not exceed fourteen days.

Rule 2

The President shall call a meeting of the Security Council at the request of any member of the Security Council.

Rule 3

The President shall call a meeting of the Security Council if a dispute or situation is brought to the attention of the Security Council under Article 35 or under Article 11 (9) of the Charter, or if the General Assembly makes recommendations or refers any question to the Security Council under Article 11 (2), or if the Secretary-General brings to the attention of the Security Council any matter under Article 99.

Rule 4

Periodic meetings of the Security Council called for in Article 28 (2) of the Charter shall be held twice a year, at such times as the Security Council may decide.

Rule 5

Meetings of the Security Council shall normally be held at the seat of the United Nations.

Any member of the Security Council or the Secretary-General may propose that the Security Council should meet at another place. Should the Security Council accept any such proposal, it shall decide upon the place, and the period during which the Council shall meet at such place.

Rule 6

The Secretary-General shall immediately bring to the attention of all representatives on the Security Council all communications from States, organs of the United Nations, or the Secretary-General concerning any matter for the consideration of the Security Council in accordance with the provisions of the Charter.

Rule 7

The provisional agenda for each meeting of the Security Council shall be drawn up by the Secretary-General and approved by the President of the Security Council.

Only items which have been brought to the attention of the representatives on the Security Council in accordance with rule 6, items covered by rule 10, or matters which the Security Council has previously decided to defer, may be included in the provisional agenda.

Rule 8

The provisional agenda for a meeting shall be communicated by the Secretary-General to the representatives on the Security Council at least three days before the meeting, but in urgent circumstances it may be communicated simultaneously with the notice of the meeting.

Rule 9

The first item of the provisional agenda for each meeting of the Security Council shall be the adoption of the agenda.

Rule 10

Any item of the agenda of a meeting of the Security Council, consideration of which has not been completed at that meeting, shall, unless the Security Council otherwise decides, automatically be included in the agenda of the next meeting.

Rule 11

The Secretary-General shall communicate each week to the representatives on the Security Council a summary statement of matters of which the Security Council is seized and of the stage reached in their consideration.

Rule 12

The provisional agenda for each periodic meeting shall be circulated to the members of the Security Council at least twenty-one days before the opening of the meeting. Any subsequent change in or addition to the provisional agenda shall be brought to the notice of the members at least five days before the meeting. The Security Council may, however, in urgent circumstances, make additions to the agenda at any time during a periodic meeting.

The provisions of rule 7, paragraph 1, and of rule 9, shall apply also to periodic meetings.

CHAPTER III.

REPRESENTATION AND CREDENTIALS

Rule 13

Each member of the Security Council shall be represented at the meetings of the Security Council by an accredited representative. The credentials of a representative on the Security Council shall be communicated to the Secretary-General not less than twenty-four hours before he takes his seat on the Security Council. The credentials shall be issued either by the Head of the State or of the Government concerned or by its Minister of Foreign Affairs. The Head of Government or Minister of Foreign Affairs of each member of the Security Council shall be entitled to sit on the Security Council without submitting credentials.

Rule 14

Any Member of the United Nations not a member of the Security Council and any State not a Member of the United Nations, if invited to participate in a meeting or meetings of the Security Council, shall submit credentials for the representative appointed by it for this purpose. The credentials of such a representative shall be communicated to the Secretary-General not less than twenty-four hours before the first meeting which he is invited to attend.

Rule 15

The credentials of representatives on the Security Council and of any representative appointed in accordance with rule 14 shall be examined by the Secretary-General who shall submit a report to the Security Council for approval.

Rule 16

Pending the approval of the credentials of a representative on the Security Council in accordance with rule 15, such representative shall be seated provisionally with the same rights as other representatives.

Rule 17

Any representative on the Security Council, to whose credentials objection has been made within the Security Council, shall continue to sit with the same rights as other representatives until the Security Council has decided the matter.

CHAPTER IV. PRESIDENCY

Rule 18

The presidency of the Security Council shall be held in turn by the members of the Security Council in the English alphabetical order of their names. Each President shall hold office for one calendar month.

Rule 19

The President shall preside over the meetings of the Security Council and, under the authority of the Security Council, shall represent it in its capacity as an organ of the United Nations.

Rule 20

Whenever the President of the Security Council deems that for the proper fulfilment of the responsibilities of the presidency he should not preside over the Council during the consideration of a particular question with which the member he represents is directly connected, he shall indicate his decision to the Council. The presidential chair shall then devolve, for the purpose of the consideration of that question, on the representative of the member next in English alphabetical order, it being understood that the provisions of this rule shall apply to the representatives on the Security Council called upon successively to preside. This rule shall not affect the representative capacity of the President as stated in rule 19, or his duties under rule 7.

CHAPTER V. SECRETARIAT

Rule 21

The Secretary-General shall act in that capacity in all meetings of the Security Council. The Secretary-General may authorize a deputy to act in his place at meetings of the Security Council.

Rule 22

The Secretary-General, or his deputy acting on his behalf, may make either oral or written statements to the Security Council concerning any question under consideration by it.

Rule 23

The Secretary-General may be appointed by the Security Council, in accordance with rule 28, as rapporteur for a specified question.

Rule 24

The Secretary-General shall provide the staff required by the Security Council. This staff shall form a part of the Secretariat.

Rule 25

The Secretary-General shall give to representatives on the Security Council notice of meetings of the Security Council and of its commissions and committees.

Rule 26

The Secretary-General shall be responsible for the preparation of documents required by the Security Council and shall, except in urgent circumstances, distribute them at least forty-eight hours in advance of the meeting at which they are to be considered.

CHAPTER VI. CONDUCT OF BUSINESS

Rule 27

The President shall call upon representatives in the order in which they signify their desire to speak.

Rule 28

The Security Council may appoint a commission or committee or a rapporteur for a specified question.

Rule 29

The President may accord precedence to any rapporteur appointed by the Security Council.

The Chairman of a commission or committee, or the rapporteur appointed by the commission or committee to present its report, may be accorded precedence for the purpose of explaining the report.

Rule 30

If a representative raises a point of order, the President shall immediately state his ruling. If it is challenged, the President shall submit his ruling to the Security Council for immediate decision and it shall stand unless overruled.

Rule 31

Proposed resolutions, amendments and substantive motions shall normally be placed before the representatives in writing.

Rule 32

Principal motions and draft resolutions shall have precedence in the order of their submission.

Parts of a motion or of a draft resolution shall be voted on separately at the request of any representative, unless the original mover objects.

Rule 33

The following motions shall have precedence in the order named over all principal motions and draft resolutions relative to the subject before the meeting:

1. To suspend the meeting;
2. To adjourn the meeting;
3. To adjourn the meeting to a certain day or hour;
4. To refer any matter to a committee, to the Secretary-General or to a rapporteur;
5. To postpone discussion of the question to a certain day or indefinitely; or
6. To introduce an amendment.

Any motion for the suspension or for the simple adjournment of the meeting shall be decided without debate.

Rule 34

It shall not be necessary for any motion or draft resolution proposed by a representative on the Security Council to be seconded before being put to a vote.

Rule 35

A motion or draft resolution can at any time be withdrawn so long as no vote has been taken with respect to it.

If the motion or draft resolution has been seconded, the representative on the Security Council who has seconded it may require that it be put to the vote as his motion or draft resolution with the same right of precedence as if the original mover had not withdrawn it.

Rule 36

If two or more amendments to a motion or draft resolution are proposed, the President shall rule on the order in which they are to be voted upon. Ordinarily, the Security Council shall first vote on the amendment furthest removed in substance from the original proposal and then on the amendment next furthest removed until all amendments have been put to the vote, but when an amendment adds to or deletes from the text of a motion or draft resolution, that amendment shall be voted on first.

Rule 37

Any Member of the United Nations which is not a member of the Security Council may be invited, as the result of a decision of the Security Council to participate, without vote, in the discussion of any question brought before the Security Council when the Security Council considers that the interests of that Member are specially affected, or when a Member brings a matter to the attention of the Security Council in accordance with Article 35 (1) of the Charter.

Rule 38

Any Member of the United Nations invited in accordance with the preceding rule, or in application of Article 32 of the Charter, to participate in the discussions of the Security Council may submit proposals and draft resolutions. These proposals and draft resolutions may be put to a vote only at the request of a representative on the Security Council.

Rule 39

The Security Council may invite members of the Secretariat or other persons, whom it considers competent for the purpose, to supply it with information or to give other assistance in examining matters within its competence.

CHAPTER VIII. VOTING

Rule 40

Voting in the Security Council shall be in accordance with the relevant Articles of the Charter and of the Statute of the International Court of Justice.

Rule 41

Chinese, English, French, Russian and Spanish shall be both the official and the working languages of the Security Council.

Rule 42

Speeches made in any of the five languages of the Security Council shall be interpreted into the other four languages.

Rule 43

[Deleted]

Rule 44

Any representative may make a speech in a language other than the languages of the Security Council. In this case, he shall himself provide for interpretation into one of those languages. Interpretation into the other languages of the Security Council by the interpreters of the Secretariat may be based on the interpretation given in the first such language.

Rule 45

Verbatim records of meetings of the Security Council shall be drawn up in the languages of the Council.

Rule 46

All resolutions and other documents shall be published in the languages of the Security Council.

Rule 47

Documents of the Security Council shall, if the Security Council so decides, be published in any language other than the languages of the Council.

CHAPTER IX.
PUBLICITY OF MEETINGS, RECORDS

Rule 48

Unless it decides otherwise, the Security Council shall meet in public. Any recommendation to the General Assembly regarding the appointment of the Secretary-General shall be discussed and decided at a private meeting.

Rule 49

Subject to the provisions of rule 51, the verbatim record of each meeting of the Security Council shall be made available to the representatives on the Security Council and to the representatives of any other States which have participated in the meeting not later than 10 a.m. of the first working day following the meeting.

Rule 50

The representatives of the States which have participated in the meeting shall, within two working days after the time indicated in rule 49, inform the Secretary-General of any corrections they wish to have made in the verbatim record.

Rule 51

The Security Council may decide that for a private meeting the record shall be made in a single copy alone. This record shall be kept by the Secretary-General. The representatives of the States which have participated in the meeting shall, within a period of ten days, inform the Secretary-General of any corrections they wish to have made in this record.

Rule 52

Corrections that have been requested shall be considered approved unless the President is of the opinion that they are sufficiently important to be submitted to the representatives on the Security Council. In the latter case, the representatives on the Security Council shall submit within two working days any comments they may wish to make. In the absence of objections in this period of time, the record shall be corrected as requested.

Rule 53

The verbatim record referred to in rule 49 or the record referred to in rule 51, in which no corrections have been requested in the period of time required by rules 50 and 51, respectively, or which has been corrected in accordance with the provisions of rule 52, shall be considered as approved. It shall be signed by the President and shall become the official record of the Security Council.

Rule 54

The official record of public meetings of the Security Council, as well as the documents annexed thereto, shall be published in the official languages as soon as possible.

Rule 55

At the close of each private meeting the Security Council shall issue a *communiqué* through the Secretary-General.

Rule 56

The representatives of the Members of the United Nations which have taken part in a private meeting shall at all times have the right to consult the record of that meeting in the office of the Secretary-General. The Security Council may at any time grant access to this record to authorized representatives of other Members of the United Nations.

Rule 57

The Secretary-General shall, once each year, submit to the Security Council a list of the records and documents which up to that time have been considered confidential. The Security Council shall decide which of these shall be made available to other Members of the United Nations, which shall be made public, and which shall continue to remain confidential.

CHAPTER X. ADMISSION OF NEW MEMBERS

Rule 58

Any State which desires to become a Member of the United Nations shall submit an application to the Secretary-General. This application shall contain a declaration made in a formal instrument that it accepts the obligations contained in the Charter.

Rule 59

The Secretary-General shall immediately place the application for membership before the representatives on the Security Council. Unless the Security Council decides otherwise, the application shall be referred by the President to a committee of the Security Council upon which each member of the Security Council shall be represented. The committee shall examine any application referred to it and report its conclusions thereon to the Council not less than thirty-five days in advance of a regular session of the General Assembly or, if a special session of the General Assembly is called, not less than fourteen days in advance of such session.

Rule 60

The Security Council shall decide whether in its judgement the applicant is a peace-loving State and is able and willing to carry out the obligations contained in the Charter and, accordingly, whether to recommend the applicant State for membership.

If the Security Council recommends the applicant State for membership, it shall forward to the General Assembly the recommendation with a complete record of the discussion.

If the Security Council does not recommend the applicant State for membership or postpones the consideration of the application, it shall submit a special report to the General Assembly with a complete record of the discussion.

In order to ensure the consideration of its recommendation at the next session of the General Assembly following the receipt of the application, the Security Council shall make its recommendation not less than twenty-five days in advance of a regular session of the General Assembly, nor less than four days in advance of a special session.

In special circumstances, the Security Council may decide to make a recommendation to the General Assembly concerning an application for membership subsequent to the expiration of the time limits set forth in the preceding paragraph.

CHAPTER XI. RELATIONS WITH OTHER UNITED NATIONS ORGANS

Rule 61

Any meeting of the Security Council held in pursuance of the Statute of the International Court of Justice for the purpose of the election of members of the Court shall continue until as many candidates as are required for all the seats to be filled have obtained in one or more ballots an absolute majority of votes.



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

RESOLUTION 660 (1990)
2 August 1990

Adopted by a vote of 14 in favour and none against. One member, Yemen, did not participate in the vote.

Sponsors: Canada, Colombia, Côte d'Ivoire, Ethiopia, Finland, France, Malaysia, United Kingdom, United States.

The Security Council,

Alarmed by the invasion of Kuwait on 2 August 1990 by the military forces of Iraq,

Determining that there exists a breach of international peace and security as regards the Iraqi invasion of Kuwait,

Acting under Articles 39 and 40 of the Charter of the United Nations,

1. **Condemns** the Iraqi invasion of Kuwait;
2. **Demands** that Iraq withdraw immediately and unconditionally all its forces to the positions in which they were located on 1 August 1990;
3. **Calls upon** Iraq and Kuwait to begin immediately intensive negotiations for the resolution of their differences and supports all efforts in this regard, and especially those of the League of Arab States;
4. **Decides** to meet again as necessary to consider further steps to ensure compliance with the present resolution.

RESOLUTION 661 (1990)
6 August 1990

Adopted by a vote of 13 in favour, none against and 2 abstentions (Cuba and Yemen).

Sponsors: Canada, Colombia, Côte d'Ivoire, Ethiopia, Finland, France, Malaysia, United Kingdom, United States, Zaire.

The Security Council,

Reaffirming its resolution 660 (1990) of 2 August 1990,

Deeply concerned that that resolution has not been implemented and that the invasion by Iraq of Kuwait continues with further loss of human life and material destruction,

Determined to bring the invasion and occupation of Kuwait by Iraq to an end and to restore the sovereignty, independence and territorial integrity of Kuwait,

Noting that the legitimate Government of Kuwait has expressed its readiness to comply with resolution 660 (1990),

Mindful of its responsibilities under the Charter of the United Nations for the maintenance of international peace and security,

Affirming the inherent right of individual or collective self-defence, in response to the armed attack by Iraq against Kuwait, in accordance with Article 51 of the Charter,

Acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations,

1. **Determines** that Iraq so far has failed to comply with paragraph 2 of resolution 660 (1990) and has usurped the authority of the legitimate Government of Kuwait;
2. **Decides**, as a consequence, to take the following measures to secure compliance of Iraq with paragraph 2 of resolution 660 (1990) and to restore the authority of the legitimate Government of Kuwait;
3. **Decides** that all States shall prevent:
 - (a) The import into their territories of all commodities and products originating in Iraq or Kuwait exported therefrom after the date of the present resolution;

(b) Any activities by their nationals or in their territories which would promote or are calculated to promote the export or trans-shipment of any commodities or products from Iraq or Kuwait; and any dealings by their nationals or their flag vessels or in their territories in any commodities or products originating in Iraq or Kuwait and exported therefrom after the date of the present resolution, including in particular any transfer of funds to Iraq or Kuwait for the purposes of such activities or dealings;

(c) The sale or supply by their nationals or from their territories or using their flag vessels of any commodities or products, including weapons or any other military equipment, whether or not originating in their territories but not including supplies intended strictly for medical purposes, and, in humanitarian circumstances, foodstuffs, to any person or body in Iraq or Kuwait or to any person or body for the purposes of any business carried on in or operated from Iraq or Kuwait, and any activities by their nationals or in their territories which promote or are calculated to promote such sale or supply of such commodities or products;

4. Decides that all States shall not make available to the Government of Iraq or to any commercial, industrial or public utility undertaking in Iraq or Kuwait, any funds or any other financial or economic resources and shall prevent their nationals and any persons within their territories from removing from their territories or otherwise making available to that Government or to any such undertaking any such funds or resources and from remitting any other funds to persons or bodies within Iraq or Kuwait, except payments exclusively for strictly medical or humanitarian purposes and, in humanitarian circumstances, foodstuffs;

5. Calls upon all States, including States non-members of the United Nations, to act strictly in accordance with the provisions of the present resolution notwithstanding any contract entered into or li-

cence granted before the date of the present resolution;

6. Decides to establish, in accordance with rule 28 of the provisional rules of procedure of the Security Council, a Committee of the Security Council consisting of all the members of the Council, to undertake the following tasks and to report on its work to the Council with its observations and recommendations:

(a) To examine the reports on the progress of the implementation of the present resolution which will be submitted by the Secretary-General;

(b) To seek from all States further information regarding the action taken by them concerning the effective implementation of the provisions laid down in the present resolution;

7. Calls upon all States to co-operate fully with the Committee in the fulfilment of its task, including supplying such information as may be sought by the Committee in pursuance of the present resolution;

8. Requests the Secretary-General to provide all necessary assistance to the Committee and to make the necessary arrangements in the Secretariat for the purpose;

9. Decides that, notwithstanding paragraphs 4 through 8 above, nothing in the present resolution shall prohibit assistance to the legitimate Government of Kuwait, and calls upon all States:

(a) To take appropriate measures to protect assets of the legitimate Government of Kuwait and its agencies;

(b) Not to recognize any regime set up by the occupying Power;

10. Requests the Secretary-General to report to the Council on the progress of the implementation of the present resolution, the first report to be submitted within thirty days;

11. Decides to keep this item on its agenda and to continue its efforts to put an early end to the invasion by Iraq.

RESOLUTION 678 (1990)
29 November 1990

Adopted by a vote of 12 in favour, 2 against (Cuba and Yemen) and 1 abstention (China). Thirteen of the 15 members of the Council were represented by their Foreign Ministers at the meeting during which this resolution was adopted.

Sponsors: Canada, France, Romania, Soviet Union, United Kingdom, United States.

The Security Council,

Recalling and reaffirming its resolutions 660 (1990) of 2 August (1990), 661 (1990) of 6 August 1990, 662 (1990) of 9 August 1990, 664 (1990) of 18 August 1990, 665 (1990) of 25 August 1990, 666 (1990) of 13 September 1990, 667 (1990) of 16 September 1990, 669 (1990) of 24 September 1990, 670 (1990) of 25 September 1990, 674 (1990) of 29 October 1990 and 677 (1990) of 28 November 1990,

Noting that, despite all efforts by the United Nations, Iraq refuses to comply with its obligation to implement resolution 660 (1990) and the above-

mentioned subsequent relevant resolutions, in flagrant contempt of the Security Council,

Mindful of its duties and responsibilities under the Charter of the United Nations for the maintenance and preservation of international peace and security,

Determined to secure full compliance with its decisions,

Acting under Chapter VII of the Charter,

1. Demands that Iraq comply fully with resolution 660 (1990) and all subsequent relevant resolutions, and decides, while maintaining all its decisions, to allow Iraq one final opportunity, as a pause of goodwill, to do so;

2. Authorizes Member States cooperating with the Government of Kuwait, unless Iraq on or before 15 January 1991 fully implements, as set forth in paragraph 1 above, the foregoing resolutions, to use all necessary means to uphold and implement resolution 660 (1990) and all subsequent relevant resolutions and to restore international peace and security in the area;

3. Requests all States to provide appropriate support for the actions undertaken in pursuance of paragraph 2 of the present resolution;

4. Requests the States concerned to keep the Security Council regularly informed on the progress of actions undertaken pursuant to paragraphs 2 and 3 of the present resolution;

5. Decides to remain seized of the matter.

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

RESOLUTION 687 (1991)
3 April 1991

Adopted by a vote of 12 in favour, 1 against (Cuba) and 2 abstentions (Ecuador, Yemen).

Sponsors: Belgium, France, Romania, United Kingdom, United States, Zaire.

The Security Council,

Recalling its resolutions 660 (1990) of 2 August 1990, 661 (1990) of 6 August 1990, 662

(1990) of 9 August 1990, 664 (1990) of 18 August 1990, 665 (1990) of 25 August 1990, 666 (1990) of 13 September 1990, 667 (1990) of 16 September 1990, 669 (1990) of 24 September 1990, 670 (1990) of 25 September 1990, 674 (1990) of 29 October 1990, 677 (1990) of 28 November 1990, 678 (1990) of 29 November 1990 and 686 (1991) of 2 March 1991,

Welcoming the restoration to Kuwait of its sovereignty, independence and territorial integrity and the return of its legitimate Government,

Affirming the commitment of all Member States to the sovereignty, territorial integrity and political independence of Kuwait and Iraq, and noting the intention expressed by the Member States cooperating with Kuwait under paragraph 2 of resolution 678 (1990) to bring their military presence in Iraq to an end as soon as possible consistent with paragraph 8 of resolution 686 (1991),

Reaffirming the need to be assured of Iraq's peaceful intentions in light of its unlawful invasion and occupation of Kuwait,

Taking note of the letter sent by the Foreign Minister of Iraq on 27 February 1991 (S/22275) and those sent pursuant to resolution 686 (1991), (S/22273, S/22276, S/22320, S/22321 and S/22330),

Noting that Iraq and Kuwait, as independent sovereign States, signed at Baghdad on 4 October 1963 "Agreed Minutes Between the State of Kuwait and the Republic of Iraq Regarding the Restoration of Friendly Relations, Recognition and Related Matters", thereby recognizing formally the boundary between Iraq and Kuwait and the allocation of islands, which were registered with the United Nations in accordance with Article 102 of the Charter and in which Iraq recognized the independence and complete sovereignty of the State of Kuwait within its borders as specified and accepted in the letter of the Prime Minister of Iraq

ยุทธพยากรณ์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

dated 21 July 1932, and as accepted by the Ruler of Kuwait in his letter dated 10 August 1932,

Conscious of the need for demarcation of the said boundary,

Conscious also of the statements by Iraq threatening to use weapons in violation of its obligations under the Geneva Protocol for the Prohibition of the Use in War of Asphyxiating, Poisonous or Other Gases, and of Bacteriological Methods of Warfare, signed at Geneva on 17 June 1925, and of its prior use of chemical weapons and affirming that grave consequences would follow any further use by Iraq of such weapons,

Recalling that Iraq has subscribed to the Declaration adopted by all States participating in the Conference of States Parties to the 1925 Geneva Protocol and Other Interested States, held at Paris from 7 to 11 January 1989, establishing the objective of universal elimination of chemical and biological weapons,

Recalling further that Iraq has signed the Convention on the Prohibition of the Development, Production and Stockpiling of Bacteriological (Biological) and Toxin Weapons and on Their Destruction, of 10 April 1972,

Noting the importance of Iraq ratifying this Convention,

Noting moreover the importance of all States adhering to this Convention and encouraging its forthcoming Review Conference to reinforce the authority, efficiency and universal scope of the Convention,

Stressing the importance of an early conclusion by the Conference on Disarmament of its work on a Convention on the Universal Prohibition of Chemical Weapons and of universal adherence thereto,

Aware of the use by Iraq of ballistic missiles in unprovoked attacks and therefore of the need to take

specific measures in regard to such missiles located in Iraq,

Concerned by the reports in the hands of Member States that Iraq has attempted to acquire materials for a nuclear-weapons programme contrary to its obligations under the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons of 1 July 1968,

Recalling the objective of the establishment of a nuclear-weapon-free zone in the region of the Middle East,

Conscious of the threat which all weapons of mass destruction pose to peace and security in the area and of the need to work towards the establishment in the Middle East of a zone free of such weapons,

Conscious also of the objective of achieving balanced and comprehensive control of armaments in the region,

Conscious further of the importance of achieving the objectives noted above using all available means, including a dialogue among the States of the region,

Noting that resolution 686 (1991) marked the lifting of the measures imposed by resolution 661 (1990) in so far as they applied to Kuwait,

Noting that despite the progress being made in fulfilling the obligations of resolution 686 (1991), many Kuwaiti and third country nationals are still not accounted for and property remains unreturned,

Recalling the International Convention against the Taking of Hostages, opened for signature at New York on 18 December 1979, which categorizes all acts of taking hostages as manifestations of international terrorism,

Deploring threats made by Iraq during the recent conflict to make use of terrorism against targets outside Iraq and the taking of hostages by Iraq,

Taking note with grave concern of the reports of the Secretary-General of 20 March 1991 (S/22366) and 28 March 1991 (S/22409), and conscious of the necessity to meet urgently the humanitarian needs in Kuwait and Iraq,

Bearing in mind its objective of restoring international peace and security in the area as set out in recent Security Council resolutions,

Conscious of the need to take the following measures acting under Chapter VII of the Charter,

1. **Affirms** all thirteen resolutions noted above, except as expressly changed below to achieve the goals of this resolution, including a formal cease-fire;

A

2. **Demands** that Iraq and Kuwait respect the inviolability of the international boundary and the allocation of islands set out in the "Agreed Minutes Between the State of Kuwait and the Republic of Iraq Regarding the Restoration of Friendly Relations, Recognition and Related Matters", signed by them in the exercise of their sovereignty at Baghdad on 4 October 1963 and registered with the United Nations and published by the United Nations in document 7063, United Nations Treaty Series, 1964;

3. **Calls on** the Secretary-General to lend his assistance to make arrangements with Iraq and Kuwait to demarcate the boundary between Iraq and Kuwait, drawing on appropriate material, including the map transmitted by Security Council document S/22412 and to report back to the Security Council within one month;

4. **Decides** to guarantee the inviolability of the above-mentioned international boundary and to take as appropriate all necessary measures to that end in accordance with the Charter;

B

5. **Requests** the Secretary-General, after consulting with Iraq and Kuwait, to submit within three days to the Security Council for its approval a plan for the immediate deployment of a United Nations observer unit to monitor the Khor Abdullah and a demilitarized zone, which is hereby established, extending ten kilometres into Iraq and five kilometres into Kuwait from the boundary referred to in the "Agreed Minutes Between the State of Kuwait and the Republic of Iraq Regarding the Restoration of Friendly Relations, Recognition and Related Matters" of 4 October 1963; to deter violations of the boundary through its presence in and surveillance of the demilitarized zone; to observe any hostile or potentially hostile action mounted from the territory of one State to the other; and for the Secretary-General to report regularly to the Council on the operations of the unit, and immediately if there are serious violations of the zone or potential threats to peace;

6. **Notes** that as soon as the Secretary-General notifies the Council of the completion of the deployment of the United Nations observer unit, the conditions will be established for the Member States cooperating with Kuwait in accordance with resolution 678 (1990) to bring their military presence in Iraq to an end consistent with resolution 686 (1991);

C

7. **Invites** Iraq to reaffirm unconditionally its obligations under the Geneva Protocol for the Prohibition of the Use in War of Asphyxiating, Poisonous or Other Gases, and of Bacteriological Methods of Warfare, signed at Geneva on 17 June 1925, and to ratify the Convention on the Prohibition of the Development, Production and Stockpiling of Bacteriological (Biological) and Toxin Weapons and on Their Destruction, of 10 April 1972;

8. **Decides** that Iraq shall unconditionally accept the destruction, removal, or rendering harmless, under international supervision, of:

(a) All chemical and biological weapons and all stocks of agents and all related subsystems and components and all research, development, support and manufacturing facilities;

(b) All ballistic missiles with a range greater than 150 kilometres and related major parts, and repair and production facilities;

9. *Decides*, for the implementation of paragraph 8 above, the following:

(a) Iraq shall submit to the Secretary-General, within fifteen days of the adoption of this resolution, a declaration of the locations, amounts and types of all items specified in paragraph 8 and agree to urgent, on-site inspection as specified below;

(b) The Secretary-General, in consultation with the appropriate Governments and, where appropriate, with the Director-General of the World Health Organization (WHO), within forty-five days of the passage of this resolution, shall develop, and submit to the Council for approval, a plan calling for the completion of the following acts within forty-five days of such approval:

(i) The forming of a Special Commission, which shall carry out immediate on-site inspection of Iraq's biological, chemical and missile capabilities, based on Iraq's declarations and the designation of any additional locations by the Special Commission itself;

(ii) The yielding by Iraq of possession to the Special Commission for destruction, removal or rendering harmless, taking into account the requirements of public safety, of all items specified under paragraph 8 (a) above, including items at the additional locations designated by the Special Commission under paragraph 9 (b) (i) above and the destruction by Iraq, under the supervision of the Special Commission, of all its missile capabilities, including launchers, as specified under paragraph 8 (b) above;

(iii) The provision by the Special Commission of the assistance and cooperation to the Director-General of the International Atomic Energy Agency (IAEA) required in paragraphs 12 and 13 below;

10. *Decides* that Iraq shall unconditionally undertake not to use, develop, construct or acquire any of the items specified in paragraphs 8 and 9 above and requests the Secretary-General, in consultation with the Special Commission, to develop a plan for the future ongoing monitoring and verification of Iraq's compliance with this paragraph, to be submitted to the Council for approval within one hundred and twenty days of the passage of this resolution;

11. *Invites* Iraq to reaffirm unconditionally its obligations under the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons of 1 July 1968;

12. *Decides* that Iraq shall unconditionally agree not to acquire or develop nuclear weapons or nuclear-weapons-usable material or any subsystems or components or any research, development, support or manufacturing facilities related to the above; to submit to the Secretary-General and the Director-General of the IAEA within fifteen days of the adoption of this resolution a declaration of the locations, amounts, and types of all items specified above; to place all of its nuclear-weapons-usable materials under the exclusive control, for custody and removal, of the IAEA, with the assistance and cooperation of the Special Commission as provided for in the plan of the Secretary-General discussed in paragraph 9 (b) above; to accept, in accordance with the arrangements provided for in paragraph 13 below, urgent on-site inspection and the destruction, removal or rendering harmless as appropriate of all items specified above; and to accept the plan discussed in paragraph 13 below for the future ongoing monitoring and verification of its compliance with these undertakings;

13. Requests the Director-General of the IAEA, through the Secretary-General, with the assistance and cooperation of the Special Commission as provided for in the plan of the Secretary-General in paragraph 9 (b) above, to carry out immediate on-site inspection of Iraq's nuclear capabilities based on Iraq's declarations and the designation of any additional locations by the Special Commission; to develop a plan for submission to the Security Council within forty-five days calling for the destruction, removal, or rendering harmless as appropriate of all items listed in paragraph 12 above; to carry out the plan within forty-five days following approval by the Security Council; and to develop a plan, taking into account the rights and obligations of Iraq under the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons of 1 July 1968, for the future ongoing monitoring and verification of Iraq's compliance with paragraph 12 above, including an inventory of all nuclear material in Iraq subject to the Agency's verification and inspections to confirm that IAEA safeguards cover all relevant nuclear activities in Iraq, to be submitted to the Council for approval within one hundred and twenty days of the passage of the present resolution;

14. Takes note that the actions to be taken by Iraq in paragraphs 8, 9, 10, 11, 12 and 13 of this resolution represent steps towards the goal of establishing in the Middle East a zone free from weapons of mass destruction and all missiles for their delivery and the objective of a global ban on chemical weapons;

D

15. Requests the Secretary-General to report to the Security Council on the steps taken to facilitate the return of all Kuwaiti property seized by Iraq, including a list of any property which Kuwait claims has not been returned or which has not been returned intact;

E

16. Reaffirms that Iraq, without prejudice to the debts and obligations of Iraq arising prior to 2 August 1990, which will be addressed through the normal mechanisms, is liable under international law for any direct loss, damage, including environmental damage and the depletion of natural resources, or injury to foreign Governments, nationals and corporations, as a result of Iraq's unlawful invasion and occupation of Kuwait;

17. Decides that all Iraqi statements made since 2 August 1990 repudiating its foreign debt are null and void, and demands that Iraq scrupulously adhere to all of its obligations concerning servicing and repayment of its foreign debt;

18. Decides to create a fund to pay compensation for claims that fall within paragraph 16 above and to establish a Commission that will administer the fund;

19. Directs the Secretary-General to develop and present to the Council for decision, no later than thirty days following the adoption of this resolution, recommendations for the fund to meet the requirement for the payment of claims established in accordance with paragraph 18 above and for a programme to implement the decisions in paragraphs 16, 17 and 18 above, including: administration of the fund; mechanisms for determining the appropriate level of Iraq's contribution to the fund based on a percentage of the value of the exports of petroleum and petroleum products from Iraq not to exceed a figure to be suggested to the Council by the Secretary-General, taking into account the requirements of the people of Iraq, Iraq's payment capacity as assessed in conjunction with the international financial institutions taking into consideration external debt service, and the needs of the Iraqi economy; arrangements for ensuring that payments are made to the fund; the process by which funds will be allocated and claims paid; appropriate procedures for evaluating losses, listing claims and verifying their validity and resolving disputed

claims in respect of Iraq's liability as specified in paragraph 16 above; and the composition of the Commission designated above;

F

20. Decides, effective immediately, that the prohibitions against the sale or supply to Iraq of commodities or products, other than medicine and health supplies, and prohibitions against financial transactions related thereto contained in resolution 661 (1990) shall not apply to foodstuffs notified to the Committee established by resolution 661 (1990) or, with the approval of that Committee, under the simplified and accelerated "no-objection" procedure, to materials and supplies for essential civilian needs as identified in the report of the Secretary-General dated 20 March 1991 (S/22366), and in any further findings of humanitarian need by the Committee;

21. Decides that the Council shall review the provisions of paragraph 20 above every sixty days in light of the policies and practices of the Government of Iraq, including the implementation of all relevant resolutions of the Security Council, for the purpose of determining whether to reduce or lift the prohibitions referred to therein;

22. Decides that upon the approval by the Council of the programme called for in paragraph 19 above and upon Council agreement that Iraq has completed all actions contemplated in paragraphs 8, 9, 10, 11, 12 and 13 above, the prohibitions against the import of commodities and products originating in Iraq and the prohibitions against financial transactions related thereto contained in resolution 661 (1990) shall have no further force or effect;

23. Decides that, pending action by the Council under paragraph 22 above, the Committee established by resolution 661 (1990) shall be empowered to approve, when required to assure adequate financial resources on the part of Iraq to carry out the activities under paragraph 20

above, exceptions to the prohibition against the import of commodities and products originating in Iraq;

24. Decides that, in accordance with resolution 661 (1990) and subsequent related resolutions and until a further decision is taken by the Council, all States shall continue to prevent the sale or supply, or promotion or facilitation of such sale or supply, to Iraq by their nationals, or from their territories or using their flag vessels or aircraft, of:

(a) Arms and related *matériel* of all types, specifically including the sale or transfer through other means of all forms of conventional military equipment, including for paramilitary forces, and spare parts and components and their means of production, for such equipment;

(b) Items specified and defined in paragraphs 8 and 12 above not otherwise covered above;

(c) Technology under licensing or other transfer arrangements used in the production, utilization or stockpiling of items specified in subparagraphs (a) and (b) above;

(d) Personnel or materials for training or technical support services relating to the design, development, manufacture, use, maintenance or support of items specified in subparagraphs (a) and (b) above;

25. Calls upon all States and international organizations to act strictly in accordance with paragraph 24 above, notwithstanding the existence of any contracts, agreements, licences or any other arrangements;

26. Requests the Secretary-General, in consultation with appropriate Governments, to develop within sixty days, for the approval of the Council, guidelines to facilitate full international implementation of paragraphs 24 and 25 above and paragraph 27 below, and to make them available to

all States and to establish a procedure for updating these guidelines periodically;

27. Calls upon all States to maintain such national controls and procedures and to take such other actions consistent with the guidelines to be established by the Security Council under paragraph 26 above as may be necessary to ensure compliance with the terms of paragraph 24 above, and calls upon international organizations to take all appropriate steps to assist in ensuring such full compliance;

28. Agrees to review its decisions in paragraphs 22, 23, 24 and 25 above, except for the items specified and defined in paragraphs 8 and 12 above, on a regular basis and in any case one hundred and twenty days following passage of this resolution, taking into account Iraq's compliance with the resolution and general progress towards the control of armaments in the region;

29. Decides that all States, including Iraq, shall take the necessary measures to ensure that no claim shall lie at the instance of the Government of Iraq, or of any person or body in Iraq, or of any person claiming through or for the benefit of any such person or body, in connection with any contract or other transaction where its performance was affected by reason of the measures taken by the Security Council in resolution 661 (1990) and related resolutions;

G

30. Decides that, in furtherance of its commitment to facilitate the repatriation of all Kuwaiti and third country nationals, Iraq shall extend all necessary cooperation to the International Committee of the Red Cross, providing lists of such persons, facilitating the access of the International Committee of the Red Cross to all such persons wherever located or detained and facilitating the search by the International Committee of the Red Cross for those Kuwaiti and third country nationals still unaccounted for;

220

31. Invites the International Committee of the Red Cross to keep the Secretary-General apprised as appropriate of all activities undertaken in connection with facilitating the repatriation or return of all Kuwaiti and third country nationals or their remains present in Iraq on or after 2 August 1990;

H

32. Requires Iraq to inform the Council that it will not commit or support any act of international terrorism or allow any organization directed towards commission of such acts to operate within its territory and to condemn unequivocally and renounce all acts, methods and practices of terrorism;

I

33. Declares that, upon official notification by Iraq to the Secretary-General and to the Security Council of its acceptance of the provisions above, a formal cease-fire is effective between Iraq and Kuwait and the Member States cooperating with Kuwait in accordance with resolution 678 (1990);

34. Decides to remain seized of the matter and to take such further steps as may be required for the implementation of this resolution and to secure peace and security in the area.

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
มหาวิทยาลัย

RESOLUTION 713 (1991)
25 September 1991

Adopted by unanimous vote.

Sponsors: Austria, Belgium, France, the Union of Soviet Socialist Republics and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland.

The Security Council,

Conscious of the fact that Yugoslavia has welcomed the convening of a Security Council meeting through a letter conveyed by the Permanent Representative of Yugoslavia to the President of the Security Council (S/23069),

Having heard the statement by the Foreign Minister of Yugoslavia,

Deeply concerned by the fighting in Yugoslavia which is causing a heavy loss of human life and material damage, and by the consequences for the countries of the region, in particular in the border areas of neighbouring countries,

Concerned that the continuation of this situation constitutes a threat to international peace and security,

Recalling its primary responsibility under the Charter of the United Nations for the maintenance of international peace and security,

Recalling also the provisions of Chapter VIII of the Charter of the United Nations,

Commending the efforts undertaken by the European Community and its member States, with the support of the States participating in the Conference on Security and Cooperation in Europe, to restore peace and dialogue in Yugoslavia, through, *inter alia*, the implementation of a cease-fire including the sending of observers, the convening of a Conference on Yugoslavia, including the mechanisms set forth within it, and the

suspension of the delivery of all weapons and military equipment to Yugoslavia,

Recalling the relevant principles enshrined in the Charter of the United Nations and, in this context, noting the Declaration of 3 September 1991 of the States participating in the Conference on Security and Cooperation in Europe that no territorial gains or changes within Yugoslavia brought about by violence are acceptable,

Noting also the agreement for a cease-fire concluded on 17 September 1991 in Igalo, and also that signed on 22 September 1991,

Alarmed by the violations of the cease-fire and the continuation of the fighting,

Taking note of the letter dated 19 September 1991 to the President of the Security Council from the Permanent Representative of Austria (S/23052),

Taking note also of the letters dated 19 September 1991 and 20 September 1991 to the President of the Security Council from respectively the Permanent Representative of Canada (S/23053) and the Permanent Representative of Hungary (S/23057),

Taking note also of the letters dated 5 July 1991 (S/22775), 12 July 1991 (S/22785), 22 July 1991 (S/22834), 6 August 1991 (S/22898), 7 August 1991 (S/22902), 7 August 1991 (S/22903), 21 August 1991 (S/22975), 29 August 1991 (S/22991), 4 September 1991 (S/23010), 19 September 1991 (S/23047), 20 September 1991 (S/23059) and 20 September 1991 (S/23060) from respectively the Permanent Representative of the Netherlands, the Permanent Representative of Czechoslovakia, the Permanent Representatives of Belgium, France and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, the Chargé d'affaires *a.i.* of Austria and the Permanent Representative of Australia,

1. **Expresses** its full support for the collective efforts for peace and dialogue in Yugoslavia undertaken under the auspices of the member States of the European Community with the support of the States participating in the Conference on Security and Cooperation in Europe consistent with the principles of that Conference;
2. **Supports fully** all arrangements and measures resulting from such collective efforts as those described above, in particular of assistance and support to the cease-fire observers, to consolidate an effective end to hostilities in Yugoslavia and the smooth functioning of the process instituted within the framework of the Conference on Yugoslavia;
3. **Invites** to this end the Secretary-General to offer his assistance without delay, in consultation with the Government of Yugoslavia and all those promoting the efforts referred to above, and to report as soon as possible to the Security Council;
4. **Strongly urges** all parties to abide strictly by the cease-fire agreements of 17 September 1991 and 22 September 1991;
5. **Appeals urgently to and encourages** all parties to settle their disputes peacefully and through negotiation at the Conference on Yugoslavia, including through the mechanisms set forth within it;
6. **Decides**, under Chapter VII of the Charter of the United Nations, that all States shall, for the purposes of establishing peace and stability in Yugoslavia, immediately implement a general and complete embargo on all deliveries of weapons and military equipment to Yugoslavia until the Security Council decides otherwise following consultation between the Secretary-General and the Government of Yugoslavia;
7. **Calls on** all States to refrain from any action which might contribute to increasing tension and to impeding or delaying a peaceful and negotiated outcome to the conflict in Yugoslavia, which would permit all Yugoslavs to decide upon and to construct their future in peace;
8. **Decides** to remain seized of the matter until a peaceful solution is achieved.

RESOLUTION 721 (1991)
27 November 1991

223

Adopted by unanimous vote.

Prepared in the course of the Council's consultations.

The Security Council,

Reaffirming its resolution 713 (1991) of 25 September 1991,

Considering the request by the Government of Yugoslavia for the establishment of a peace-keeping operation in Yugoslavia, as conveyed in the letter of 26 November 1991 addressed by the Permanent Representative of Yugoslavia to the President of the Security Council (S/23240),

Deeply concerned by the fighting in Yugoslavia and by the serious violations of earlier cease-fire agreements, which have caused heavy loss of human life and widespread material damage, and by the consequences for the countries of the region,

Noting that the continuation and aggravation of this situation constitute a threat to international peace and security,

Considering also the letter addressed on 24 November 1991 by the Secretary-General to the President of the Security Council on the mission of his Personal Envoy to Yugoslavia and the annexed agreement signed in Geneva on 23 November 1991 (S/23239),

Considering further the fact, as conveyed in the letter addressed on 24 November 1991 by the Secretary-General to the President of the Security Council (S/23239), that each one of the Yugoslav participants in the meeting with the Personal Envoy of the Secretary-General stated that they wanted to see the deployment of a United Nations peace-keeping operation as soon as possible,

1. Approves the efforts of the Secretary-General and his Personal Envoy and **expresses the hope** that they will pursue their contacts with the Yugoslav parties, as rapidly as possible, so that the Secretary-General can present early recommendations to the Security Council including for the possible establishment of a United Nations peace-keeping operation in Yugoslavia;

2. Endorses the statement made by the Personal Envoy of the Secretary-General to the parties that the deployment of a United Nations peace-keeping operation cannot be envisaged without, *inter alia*, full compliance by all parties with the agreement signed in Geneva on 23 November 1991 and annexed to the letter of the Secretary-General (S/23239);

3. Strongly urges the Yugoslav parties to comply fully with that agreement;

4. Undertakes to examine and take appropriate action without delay upon the recommendations of the Secretary-General mentioned above, including in particular any recommendation for the possible establishment of a United Nations peace-keeping operation in Yugoslavia;

5. Decides to remain actively seized of the matter until a peaceful solution is achieved.

ทรัพยากร
มหาวิทยาลัย

RESOLUTION 743 (1992)
21 February 1992

Adopted, as orally revised, by unanimous vote.

Prepared in the course of the Council's consultations.

The Security Council,

Reaffirming its resolutions 713 (1991) of 25 September 1991, 721 (1991) of 27 November 1991, 724 (1991) of 15 December 1991, 727 (1992) of 8 January 1992 and 740 (1992) of 7 February 1992,

Noting the report of the Secretary-General of 15 February 1992 (S/23592) submitted pursuant to resolution 721 (1991) and the request of the Government of Yugoslavia (S/23240) of 26 November 1991 for a peace-keeping operation referred to in that resolution,

Noting in particular that the Secretary-General considers that the conditions permitting the early deployment of a United Nations Protection Force (UNPROFOR) are met and **welcoming** his recommendation that this Force should be established with immediate effect,

Expressing its gratitude to the Secretary-General and his Personal Envoy for their contribution to the achievement of conditions facilitating the deployment of a United Nations Protection Force (UNPROFOR) and their continuing commitment to this effort,

Concerned that the situation in Yugoslavia continues to constitute a threat to international peace and security as determined in resolution 713 (1991),

Recalling its primary responsibility under the Charter of the United Nations for the maintenance of international peace and security,

Recalling also the provisions of Article 25 and Chapter VIII of the Charter of the United Nations,

Commending again the efforts undertaken by the European Community and its member States, with the support of the States participating in the Conference on Security and Cooperation in Europe, through the convening of a Conference on Yugoslavia, including the mechanisms set forth within it, to ensure a peaceful political settlement,

Convinced that the implementation of the United Nations peace-keeping plan (S/23280, Annex III) will assist the Conference on Yugoslavia in reaching a peaceful political settlement,

1. Approves the report of the Secretary-General of 15 February 1992 (S/23592);

2. Decides to establish, under its authority, a United Nations Protection Force (UNPROFOR) in accordance with the above-mentioned report and the United Nations peace-keeping plan and **requests** the Secretary-General to take the measures necessary to ensure its earliest possible deployment;

3. Decides that, in order to implement the recommendations in paragraph 30 of the report of the Secretary-General, the Force is established in accordance with paragraph 4 below, for an initial period of 12 months unless the Council subsequently decides otherwise;

4. Requests the Secretary-General immediately to deploy those elements of the Force which can assist in developing an implementation plan for the earliest possible full deployment of the Force for approval by the Council and a budget which together will maximize the contribution of the Yugoslav parties to offsetting its costs and in all other ways secure the most efficient and cost-effective operation possible;

5. Recalls that, in accordance with paragraph 1 of the United Nations peace-keeping plan, the Force should be an interim arrangement to create the conditions of

peace and security required for the negotiation of an overall settlement of the Yugoslav crisis;

6. Invites accordingly the Secretary-General to report as appropriate and not less than every six months on progress towards a peaceful political settlement and the situation on the ground, and to submit a first report on the establishment of the Force within two months of the adoption of this resolution;

7. Undertakes, in this connection, to examine without delay any recommendations that the Secretary-General may make in his reports concerning the Force, including the duration of its mission, and to adopt appropriate decisions;

8. Urges all parties and others concerned to comply strictly with the cease-fire arrangements signed at Geneva on 23 November 1991 and at Sarajevo on 2 January 1992, and to cooperate fully and unconditionally in the implementation of the peace-keeping plan;

9. Demands that all parties and others concerned take all the necessary measures to ensure the safety of the personnel sent by the United Nations and of the members of the European Community Monitoring Mission;

10. Calls again upon the Yugoslav parties to cooperate fully with the Conference on Yugoslavia in its aim of reaching a political settlement consistent with the principles of the Conference on Security and Cooperation in Europe and **reaffirms** that the United Nations peace-keeping plan and its implementation are in no way intended to prejudge the terms of a political settlement;

11. Decides within the same framework that the embargo imposed by paragraph 6 of Security Council resolution 713 (1991) shall not apply to weapons and military equipment destined for the sole use of UNPROFOR;

12. Requests all States to provide appropriate support

to UNPROFOR, in particular to permit and facilitate the transit of its personnel and equipment;

13. Decides to remain actively seized of the matter until a peaceful solution is achieved.

RESOLUTION 749 (1992) **7 April 1992**

Adopted, as orally revised in its provisional form, by unanimous vote.

Prepared in the course of the Council's consultations.

The Security Council,

Reaffirming its resolutions 713 (1991) of 25 September 1991, 721 (1991) of 27 November 1991, 724 (1991) of 15 December 1991, 727 (1992) of 8 January 1992, 740 (1992) of 7 February 1992 and 743 (1992) of 21 February 1992,

Noting the report of the Secretary-General of 2 April 1992 (S/23777) submitted pursuant to resolution 743 (1992),

Recalling its primary responsibility under the Charter of the United Nations for the maintenance of international peace and security,

Welcoming the progress made towards the establishment of the United Nations Protection Force (UNPROFOR) and the continuing contacts by the Secretary-General with all parties and others concerned to stabilize the cease-fire,

Expressing its concern about reports on the daily violations of the cease-fire and the continuing tension in a number of regions even after the arrival of UNPROFOR's advance elements,

1. Approves the report of the Secretary-General of 2 April 1992 (S/23777);

2. Decides to authorize the earliest possible full deployment of UNPROFOR;

3. Urges all parties and others concerned to make

further efforts to maximize their contributions towards offsetting the costs of UNPROFOR, in order to help secure the most efficient and cost-effective operation possible;

4. Further urges all parties and others concerned to take all action necessary to ensure complete freedom of aerial movement for UNPROFOR;

5. Calls upon all parties and others concerned not to resort to violence, particularly in any area where UNPROFOR is to be based or deployed;

6. Appeals to all parties and others concerned in Bosnia-Herzegovina to cooperate with the efforts of the European Community to bring about a cease-fire and a negotiated political solution.



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

RESOLUTION 752 (1992)
15 May 1992

Adopted, as orally revised in its provisional form, by unanimous vote.

Sponsors: Belgium, France and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland.

The Security Council,

Reaffirming its resolutions 713 (1991) of 25 September 1991, 721 (1991) of 27 November 1991, 724 (1991) of 15 December 1991, 727 (1992) of 8 January 1992, 740 (1992) of 7 February 1992, 743 (1992) of 21 February 1992 and 749 (1992) of 7 April 1992,

Expressing its appreciation for the reports of the Sec-

retary-General of 24 April 1992 (S/23836) and 12 May 1992 (S/23900) pursuant to resolution 749 (1992),

Deeply concerned about the serious situation in certain parts of the former Socialist Federal Republic of Yugoslavia, and in particular about the rapid and violent deterioration of the situation in Bosnia-Herzegovina,

Recalling its primary responsibility under the Charter of the United Nations for the maintenance of international peace and security,

Recalling also the provisions of Chapter VIII of the Charter of the United Nations, and the continuing role that the European Community is playing in achieving a peaceful solution in Bosnia-Herzegovina, as well as in other republics of the former Socialist Federal Republic of Yugoslavia,

Having considered the announcement in Belgrade on 4 May 1992 described in paragraph 24 of the report of the Secretary-General of 12 May 1992 concerning the withdrawal of Yugoslav People's Army (JNA) personnel from republics other than Serbia and Montenegro and the renunciation of authority over those who remain,

Noting the urgent need for humanitarian assistance and the various appeals made in this connection, in particular by the President of Bosnia-Herzegovina,

Deploring the tragic incident on 4 May 1992 which caused the death of a member of the European Community Monitoring Mission,

Deeply concerned about the safety of United Nations personnel in Bosnia-Herzegovina,

1. Demands that all parties and others concerned in Bosnia-Herzegovina stop the fighting immediately, respect immediately and fully the cease-fire signed on 12 April 1992, and cooperate with the efforts of the European Community to bring about urgently a negotiated political solution respecting the principle that any change of borders by force is not acceptable;

2. Welcomes the efforts undertaken by the European Community in the framework of the discussions on constitutional arrangements for Bosnia-Herzegovina under the auspices of the Conference on Yugoslavia, **urges** that the discussions be resumed without delay, and **urges** the three communities in Bosnia-Herzegovina to participate actively and constructively in these discussions on a continuous basis as recommended by the Secretary-General and to conclude and implement the constitutional arrangements being developed at the tripartite talks;

3. Demands that all forms of interference from outside Bosnia-Herzegovina, including by units of the Yugoslav People's Army (JNA) as well as elements of the Croatian Army, cease immediately, and that Bosnia-Herzegovina's neighbours take swift action to end such interference and respect the territorial integrity of Bosnia-Herzegovina;

4. Demands that those units of the Yugoslav People's Army (JNA) and elements of the Croatian Army now in Bosnia-Herzegovina must either be withdrawn, or be subject to the authority of the Government of Bosnia-Herzegovina, or be disbanded and disarmed with their weapons placed under effective international monitoring, and **requests** the Secretary-General to consider without delay what international assistance could be provided in this connection;

5. Demands also that all irregular forces in Bosnia-Herzegovina be disbanded and disarmed;

6. Calls upon all parties and others concerned to ensure that forcible expulsions of persons from the areas where they live and any attempts to change the ethnic composition of the population, anywhere in the former Socialist Federal Republic of Yugoslavia, cease immediately;

7. Emphasizes the urgent need for humanitarian assistance, material and financial, taking into account the large number of refugees and displaced persons and **fully supports** the current efforts to deliver humanitarian

aid to all the victims of the conflict and to assist in the voluntary return of displaced persons to their homes;

8. Calls on all parties and others concerned to ensure that conditions are established for the effective and unhindered delivery of humanitarian assistance, including safe and secure access to airports in Bosnia-Herzegovina;

9. Requests the Secretary-General to keep under active review the feasibility of protecting international humanitarian relief programmes, including the option mentioned in paragraph 29 of his report of 12 May 1992, and of ensuring safe and secure access to Sarajevo airport, and to report to the Security Council by 26 May 1992;

10. Further requests the Secretary-General, having regard to the evolution of the situation and to the results of the efforts undertaken by the European Community, to continue to keep under review the possibility of deploying a peace-keeping mission in Bosnia-Herzegovina under the auspices of the United Nations;

11. Demands that all parties and others concerned cooperate fully with UNPROFOR and the European Community Monitoring Mission, and respect fully their freedom of movement and the safety of their personnel;

12. Notes the progress made thus far in the deployment of UNPROFOR, **welcomes** the fact that UNPROFOR has assumed the full responsibility called for by its mandate in Eastern Slavonia, and **requests** the Secretary-General to ensure that UNPROFOR will assume its full responsibilities in all the United Nations Protected Areas (UNPAs) as soon as possible and to encourage all parties and others concerned to resolve any problems remaining in this connection;

13. Urges all parties and others concerned to cooperate in every way with UNPROFOR in accordance with the United Nations plan and to comply strictly with the plan in all its aspects, in particular the disarming of all irregular forces, whatever their origin, in the UNPAs;

14. Decides to remain actively seized of the matter and to consider further steps to achieve a peaceful solution in conformity with relevant resolutions of the Council.

RESOLUTION 757 (1992)
30 May 1992

Adopted by a vote of 13 in favour, 0 against and 2 abstentions (China and Zimbabwe).

Sponsors: Belgium, France, Hungary, Morocco, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and the United States of America.

The Security Council,

Reaffirming its resolutions 713 (1991) of 25 September 1991, 721 (1991) of 27 November 1991, 724 (1991) of 15 December 1991, 727 (1992) of 8 January 1992, 740 (1992) of 7 February 1992, 743 (1992) of 21 February 1992, 749 (1992) of 7 April 1992 and 752 (1992) of 15 May 1992,

Noting that in the very complex context of events in the former Socialist Federal Republic of Yugoslavia all parties bear some responsibility for the situation,

Reaffirming its support for the Conference on Yugoslavia, including the efforts undertaken by the European Community in the framework of the discussions on constitutional arrangements for Bosnia and Herzegovina, and **recalling** that no territorial gains or changes brought about by violence are acceptable and that the borders of Bosnia and Herzegovina are inviolable,

Deploring the fact that the demands in resolution 752 (1992) have not been complied with, including its demands:

- that all parties and others concerned in Bosnia and Herzegovina stop the fighting immediately,
- that all forms of interference from outside Bosnia and Herzegovina cease immediately,
- that Bosnia and Herzegovina's neighbours take swift action to end all interference and respect the territorial integrity of Bosnia and Herzegovina,

- that action be taken as regards units of the Yugoslav People's Army (JNA) in Bosnia and Herzegovina, including the disbanding and disarming with weapons placed under effective international monitoring of any units that are neither withdrawn nor placed under the authority of the Government of Bosnia and Herzegovina,
- that all irregular forces in Bosnia and Herzegovina be disbanded and disarmed,

Deploring further that its call for the immediate cessation of forcible expulsions and attempts to change the ethnic composition of the population has not been heeded, and **reaffirming** in this context the need for the effective protection of human rights and fundamental freedoms, including those of ethnic minorities,

Dismayed that conditions have not yet been established for the effective and unhindered delivery of humanitarian assistance, including safe and secure access to and from Sarajevo and other airports in Bosnia and Herzegovina,

Deeply concerned that those United Nations Protection Force (UNPROFOR) personnel remaining in Sarajevo have been subjected to deliberate mortar and small-arms fire, and that the United Nations military observers deployed in the Mostar region have had to be withdrawn,

Deeply concerned also at developments in Croatia, including persistent cease-fire violations and the continued expulsion of non-Serb civilians, and at the obstruction of and lack of cooperation with UNPROFOR in other parts of Croatia,

Deploring the tragic incident on 18 May 1992 which caused the death of a member of the ICRC team in Bosnia and Herzegovina,

Noting that the claim by the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) to continue automatically the membership of the former Socialist Federal Republic of Yugoslavia in the United Nations has not been generally accepted,

Expressing its appreciation for the report of the Secretary-General of 26 May 1992 (S/24000) pursuant to resolution 752 (1992),

Recalling its primary responsibility under the Charter of the United Nations for the maintenance of international peace and security,

Recalling also the provisions of Chapter VIII of the Charter of the United Nations, and the continuing role that the European Community is playing in working for a peaceful solution in Bosnia and Herzegovina, as well as in other republics of the former Socialist Federal Republic of Yugoslavia,

Recalling its decision in resolution 752 (1992) to consider further steps to achieve a peaceful solution in conformity with relevant resolutions of the Council, and **affirming** its determination to take measures against any party or parties which fail to fulfil the requirements of resolution 752 (1992) and its other relevant resolutions,

Determined in this context to adopt certain measures with the sole objective of achieving a peaceful solution and encouraging the efforts undertaken by the European Community and its member States,

Recalling the right of States, under Article 50 of the Charter, to consult the Security Council where they find themselves confronted with special economic problems arising from the carrying out of preventive or enforcement measures,

Determining that the situation in Bosnia and Herzegovina and in other parts of the former Socialist Federal Republic of Yugoslavia constitutes a threat to international peace and security,

Acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations,

1. Condemns the failure of the authorities in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro), including the Yugoslav People's Army (JNA), to take effective measures to fulfil the requirements of resolution 752 (1992);

2. Demands that any elements of the Croatian Army still present in Bosnia and Herzegovina act in accordance with paragraph 4 of resolution 752 (1992) without further delay;

3. Decides that all States shall adopt the measures set out below, which shall apply until the Security Council decides that the authorities in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro), including the Yugoslav People's Army (JNA), have taken effective measures to fulfil the requirements of resolution 752 (1992);

4. Decides that all States shall prevent:

(a) The import into their territories of all commodities and products originating in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) exported therefrom after the date of the present resolution;

(b) Any activities by their nationals or in their territories which would promote or are calculated to promote the export or transshipment of any commodities or products originating in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro); and any dealings by their nationals or their flag vessels or aircraft or in their territories in any commodities or products originating in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) and exported therefrom after the date of the present resolution, including in particular any transfer of funds to the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) for the purposes of such activities or dealings;

(c) The sale or supply by their nationals or from their territories or using their flag vessels or aircraft of any commodities or products, whether or not originating in their territories, but not including supplies intended strictly for medical purposes and foodstuffs notified to the Committee established pursuant to resolution 724 (1991), to any person or body in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) or to any person or body for the purposes of any business carried on in or operated from the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro), and any activities by their nationals or in their territories which promote or are calculated to promote such sale or supply of such commodities or products;

5. Decides that all States shall not make available to the authorities in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) or to any commercial, industrial or public utility undertaking in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro), any funds or any other financial or economic resources and shall prevent their nationals and any persons within their territories from removing from their territories or otherwise making available to those authorities or to any such undertaking any such funds or resources and from remitting any other funds to persons or bodies within the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro), except payments exclusively for strictly medical or humanitarian purposes and foodstuffs;

6. Decides that the prohibitions in paragraphs 4 and 5 above shall not apply to the transshipment through the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) of commodities and products originating outside the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) and temporarily present in the territory of the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) only for the purpose of such transshipment, in accordance with guidelines approved by the Committee established by resolution 724 (1991);

7. Decides that all States shall:

(a) Deny permission to any aircraft to take off from, land in or overfly their territory if it is destined to land in or has taken off from the territory of the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro), unless the particular flight has been approved, for humanitarian or other purposes consistent with the relevant resolutions of the Council, by the Committee established by resolution 724 (1991);

(b) Prohibit, by their nationals or from their territory, the provision of engineering and maintenance servicing of aircraft registered in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) or operated by or on behalf of entities in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) or components for such aircraft, the certification of airworthiness for such aircraft, and the payment of new claims against existing insurance contracts and the provision of new direct insurance for such aircraft;

8. Decides that all States shall:

(a) Reduce the level of the staff at diplomatic missions and consular posts of the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro);

(b) Take the necessary steps to prevent the participation in sporting events on their territory of persons or groups representing the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro);

(c) Suspend scientific and technical cooperation and cultural exchanges and visits involving persons or groups officially sponsored by or representing the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro);

9. Decides that all States, and the authorities in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro), shall take the necessary measures to ensure that no claim shall lie at the instance of the authorities in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro), or of any person or body in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro), or of any person claiming through or for the benefit of any such person or body, in connection with any contract or other transaction where its performance was affected by reason of the measures imposed by this resolution and related resolutions;

10. Decides that the measures imposed by this resolution shall not apply to activities related to UNPROFOR, to the Conference on Yugoslavia or to the European Community Monitoring Mission, and that States, parties and others concerned shall cooperate fully with UNPROFOR, the Conference on Yugoslavia and the European Community Monitoring Mission and respect fully their freedom of movement and the safety of their personnel;

11. Calls upon all States, including States not members of the United Nations, and all international organizations, to act strictly in accordance with the provisions of the present resolution, notwithstanding the existence of any rights or obligations conferred or imposed by any international agreement or any contract entered into or

any licence or permit granted prior to the date of the present resolution;

12. Requests all States to report to the Secretary-General by 22 June 1992 on the measures they have instituted for meeting the obligations set out in paragraphs 4 to 9 above;

13. Decides that the Committee established by resolution 724 (1991) shall undertake the following tasks additional to those in respect of the arms embargo established by resolutions 713 (1991) and 727 (1992):

(a) To examine the reports submitted pursuant to paragraph 12 above;

(b) To seek from all States further information regarding the action taken by them concerning the effective implementation of the measures imposed by paragraphs 4 to 9 above;

(c) To consider any information brought to its attention by States concerning violations of the measures imposed by paragraphs 4 to 9 above and, in that context, to make recommendations to the Council on ways to increase their effectiveness;

(d) To recommend appropriate measures in response to violations of the measures imposed by paragraphs 4 to 9 above and provide information on a regular basis to the Secretary-General for general distribution to Member States;

(e) To consider and approve the guidelines referred to in paragraph 6 above;

(f) To consider and decide upon expeditiously any applications for the approval of flights for humanitarian or other purposes consistent with the relevant resolutions of the Council in accordance with paragraph 7 above;

14. Calls upon all States to cooperate fully with the Committee in the fulfilment of its tasks, including supplying such information as may be sought by the Committee in pursuance of the present resolution;

15. Requests the Secretary-General to report to the Security Council, not later than 15 June 1992 and earlier if he considers it appropriate, on the implementation of resolution 752 (1992) by all parties and others concerned;

16. Decides to keep under continuous review the measures imposed by paragraphs 4 to 9 above with a view to considering whether such measures might be suspended or terminated following compliance with the requirements of resolution 752 (1992);

17. Demands that all parties and others concerned create immediately the necessary conditions for unimpeded delivery of humanitarian supplies to Sarajevo and other destinations in Bosnia and Herzegovina, including the establishment of a security zone encompassing Sarajevo and its airport and respecting the agreements signed in Geneva on 22 May 1992;

18. Requests the Secretary-General to continue to use his good offices in order to achieve the objectives contained in paragraph 17 above, and *invites* him to keep under continuous review any further measures that may become necessary to ensure unimpeded delivery of humanitarian supplies;

19. Urges all States to respond to the Revised Joint Appeal for humanitarian assistance of early May 1992 issued by the United Nations High Commissioner for Refugees, UNICEF and the World Health Organization;

20. Reiterates the call in paragraph 2 of resolution 752 (1992) that all parties continue their efforts in the framework of the Conference on Yugoslavia and that the three communities in Bosnia and Herzegovina resume their discussions on constitutional arrangements for Bosnia and Herzegovina;

21. Decides to remain actively seized of the matter and to consider immediately, whenever necessary, further steps to achieve a peaceful solution in conformity with relevant resolutions of the Council.

RESOLUTION 802 (1993)
25 January 1993

Adopted, as orally revised in its provisional form, by unanimous vote.

Prepared in the course of the Council's consultations.

The Security Council,

Reaffirming its resolution 713 (1991) of 25 September 1991 and all subsequent relevant resolutions,

Reaffirming in particular its commitment to the United Nations peace-keeping plan (S/23280, Annex III),

Deeply concerned by the information provided by the Secretary-General to the Security Council on 25 January 1993 on the rapid and violent deterioration of the situation in Croatia as a result of military attacks by Croatian armed forces on the areas under the protection of the United Nations Protection Force (UNPROFOR),

Strongly condemning those attacks which have led to casualties and loss of life in UNPROFOR, as well as among the civilian population,

Deeply concerned also by the lack of cooperation in recent months by the Serb local authorities in the areas under the protection of UNPROFOR, by the recent seizure by them of heavy weapons under UNPROFOR control, and by threats to widen the conflict,

1. Demands the immediate cessation of hostile activities by Croatian armed forces within or adjacent to the United Nations Protected Areas and the withdrawal of the Croatian armed forces from these areas;

2. Strongly condemns the attacks by these forces against UNPROFOR in the conduct of its duty of protecting civilians in the United Nations Protected Areas and **demands** their immediate cessation;

3. Demands also that the heavy weapons seized from the UNPROFOR-controlled storage areas be returned immediately to UNPROFOR;

4. Demands that all parties and others concerned comply strictly with the cease-fire arrangements already agreed and cooperate fully and unconditionally in the implementation of the United Nations peace-keeping plan (S/23280, Annex III), including the disbanding and demobilization of Serb Territorial Defence units or other units of similar functions;

5. Expresses its condolences to the families of the UNPROFOR personnel who have lost their lives;

6. Demands that all parties and others concerned respect fully the safety of United Nations personnel;

7. Invites the Secretary-General to take all necessary steps to ensure the safety of the UNPROFOR personnel concerned;

8. Calls upon all parties and others concerned to cooperate with UNPROFOR in resolving all remaining issues connected with the implementation of the peace-keeping plan, including allowing civilian traffic freely to use the Maslenica crossing;

9. Calls again upon all parties and others concerned to cooperate fully with the International Conference on the Former Yugoslavia and to refrain from any actions or threats which might undermine the current efforts aimed at reaching a political settlement;

10. Decides to remain actively seized of the matter.

RESOLUTION 816 (1993)
31 March 1993

Adopted by a vote of 14 in favour, 0 against and 1 abstention (China).

Sponsors: France, Morocco, Pakistan, Spain, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and the United States of America.

The Security Council,

Recalling its resolutions 781 (1992) of 9 October 1992 and 786 (1992) of 10 November 1992,

Recalling paragraph 6 of resolution 781 (1992) and paragraph 6 of resolution 786 (1992) in which the Council undertook to consider urgently, in the case of violations of the ban on military flights in the airspace of the Republic of Bosnia and Herzegovina, the further measures necessary to enforce the ban,

Deploring the failure of some parties concerned to cooperate fully with United Nations Protection Force (UNPROFOR) airfield monitors in the implementation of resolutions 781 (1992) and 786 (1992);

Deeply concerned by the various reports of the Secretary-General concerning violations of the ban on military flights in the airspace of the Republic of Bosnia and Herzegovina (S/24783, S/24810, S/24840, S/24870, S/24900 and Add.1 to 31),

Deeply concerned in particular by the Secretary-General's letters to the President of the Security Council of 12 and 16 March 1993 (S/25443 and S/25444) concerning new blatant violations of the ban on military flights in the airspace of the Republic of Bosnia and Herzegovina, and **recalling** in this regard the statement by the President of the Security Council of 17 March 1993 (S/25426), and in particular the reference to the bombing of villages in the Republic of Bosnia and Herzegovina,

Recalling the provisions of Chapter VIII of the Charter of the United Nations,

Determining that the grave situation in the Republic of Bosnia and Herzegovina continues to be a threat to international peace and security,

Acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations,

1. Decides to extend the ban established by resolution 781 (1992) to cover flights by all fixed-wing and rotary-wing aircraft in the airspace of the Republic of Bosnia and Herzegovina, this ban not to apply to flights authorized by UNPROFOR in accordance with paragraph 2 below;

2. Requests UNPROFOR to modify the mechanism referred to in paragraph 3 of resolution 781 (1992) so as to provide for the authorization, in the airspace of the Republic of Bosnia and Herzegovina, of humanitarian flights and other flights consistent with relevant resolutions of the Council;

3. Requests UNPROFOR to continue to monitor com-

pliance with the ban on flights in the airspace of the Republic of Bosnia and Herzegovina, and **calls on** all parties urgently to cooperate with UNPROFOR in making practical arrangements for the close monitoring of authorized flights and improving the notification procedures;

มหาวิทยาลัย

4. Authorizes Member States, seven days after the adoption of this resolution, acting nationally or through regional organizations or arrangements, to take, under the authority of the Security Council and subject to close coordination with the Secretary-General and UNPROFOR, all necessary measures in the airspace of the Republic of Bosnia and Herzegovina, in the event of further violations, to ensure compliance with the ban on flights referred to in paragraph 1 above, and proportionate to the specific circumstances and the nature of the flights;

5. Requests the Member States concerned, the Secretary-General and UNPROFOR to coordinate closely on the measures they are taking to implement paragraph 4 above, including the rules of engagement, and on the starting date of its implementation, which should be no later than seven days from the date when the authority conferred by paragraph 4 above takes effect, and to report the starting date to the Council through the Secretary-General;

6. Decides that, in the event of the Co-Chairmen of the Steering Committee of the International Conference on the Former Yugoslavia notifying the Council that all the Bosnian parties have accepted their proposals on a settlement before the starting date referred to in paragraph 5 above, the measures set forth in the present resolution will be subsumed into the measures for implementing that settlement;

7. Also requests the Member States concerned to inform the Secretary-General immediately of any actions they take in exercise of the authority conferred by paragraph 4 above;

8. Requests further the Secretary-General to report regularly to the Council on the matter and to inform it immediately of any actions taken by the Member States concerned in exercise of the authority conferred by paragraph 4 above;

9. Decides to remain actively seized of the matter.

RESOLUTION 820 (1993)
17 April 1993

Adopted by a vote of 13 in favour, 0 against and 2 abstentions (China and the Russian Federation).

Sponsors: Cape Verde, Djibouti, France, Morocco, Pakistan, Spain, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, the United States of America and Venezuela.

The Security Council,

Reaffirming all its earlier relevant resolutions,

Having considered the reports of the Secretary-General on the peace talks held by the Co-Chairmen of the Steering Committee of the International Conference on the Former Yugoslavia (S/25221, S/25248, S/25403 and S/25479),

Reaffirming the need for a lasting peace settlement to be signed by all of the Bosnian parties,

Reaffirming the sovereignty, territorial integrity and political independence of the Republic of Bosnia and Herzegovina,

Reaffirming once again that any taking of territory by force or any practice of "ethnic cleansing" is unlawful and totally unacceptable, and *insisting* that all displaced persons be enabled to return in peace to their former homes,

Reaffirming in this regard its resolution 808 (1993) in which it decided that an international tribunal shall be established for the prosecution of persons responsible for serious violations of international humanitarian law committed in the territory of the former Yugoslavia since 1991 and requested the Secretary-General to submit a report at the earliest possible date,

Deeply alarmed and concerned about the magnitude of the plight of innocent victims of the conflict in the Republic of Bosnia and Herzegovina,

Expressing its condemnation of all the activities carried out in violation of resolutions 757 (1992) and 787 (1992) between the territory of the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) and Serb-controlled areas in the Republic of Croatia and the Republic of Bosnia and Herzegovina,

Deeply concerned by the position of the Bosnian Serb party as reported in paragraphs 17, 18 and 19 of the report of the Secretary-General of 26 March 1993 (S/25479),

Recalling the provisions of Chapter VIII of the Charter of the United Nations,

A

1. Commends the peace plan for Bosnia and Herzegovina in the form agreed to by two of the Bosnian parties and set out in the report of the Secretary-General of 26 March 1993 (S/25479), namely the Agreement on Interim Arrangements (Annex I), the nine Constitutional Principles (Annex II), the provisional provincial map (Annex III) and the Agreement for Peace in Bosnia and Herzegovina (Annex IV);

2. Welcomes the fact that this plan has now been accepted in full by two of the Bosnian parties;

3. Expresses its grave concern at the refusal so far of the Bosnian Serb party to accept the Agreement on Interim Arrangements and the provisional provincial map, and **calls on** that party to accept the peace plan in full;

4. Demands that all parties and others concerned continue to observe the cease-fire and refrain from any further hostilities;

5. Demands full respect for the right of the United Nations Protection Force (UNPROFOR) and the international humanitarian agencies to free and unimpeded

access to all areas in the Republic of Bosnia and Herzegovina, and that all parties, in particular the Bosnian Serb party and others concerned, cooperate fully with them and take all necessary steps to ensure the safety of their personnel;

6. Condemns once again all violations of international humanitarian law, including in particular the practice of "ethnic cleansing" and the massive, organized and systematic detention and rape of women, and **reaffirms** that those who commit or have committed or order or have ordered the commission of such acts will be held individually responsible in respect of such acts;

7. Reaffirms its endorsement of the principles that all statements or commitments made under duress, particularly those relating to land and property, are wholly null and void and that all displaced persons have the right to return in peace to their former homes and should be assisted to do so;

8. Declares its readiness to take all the necessary measures to assist the parties in the effective implementation of the peace plan once it has been agreed in full by all the parties, and **requests** the Secretary-General to submit to the Council at the earliest possible date, and if possible not later than nine days after the adoption of the present resolution, a report containing an account of the preparatory work for the implementation of the proposals referred to in paragraph 28 of the Secretary-General's report of 26 March 1993 (S/25479) and detailed proposals for the implementation of the peace plan, including arrangements for the effective international control of heavy weapons, based *inter alia* on consultations with Member States, acting nationally or through regional organizations or arrangements;

9. Encourages Member States, acting nationally or through regional organizations or arrangements, to cooperate effectively with the Secretary-General in his efforts to assist the parties in implementing the peace plan in accordance with paragraph 8 above;

B

Determined to strengthen the implementation of the measures imposed by its earlier relevant resolutions,

Acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations,

10. Decides that the provisions set forth in paragraphs 12 to 30 below shall, to the extent that they establish obligations beyond those established by its earlier relevant resolutions, come into force nine days after the date of the adoption of the present resolution unless the Secretary-General has reported to the Council that the Bosnian Serb party has joined the other parties in signing the peace plan and in implementing it and that the Bosnian Serbs have ceased their military attacks;

11. Decides further that if, at any time after the submission of the above-mentioned report of the Secretary-General, the Secretary-General reports to the Council that the Bosnian Serbs have renewed their military attacks or failed to comply with the peace plan, the provisions set forth in paragraphs 12 to 30 below shall come into force immediately;

12. Decides that import to, export from and transshipment through the United Nations Protected Areas in the Republic of Croatia and those areas of the Republic of Bosnia and Herzegovina under the control of Bosnian Serb forces, with the exception of essential humanitarian supplies including medical supplies and foodstuffs distributed by international humanitarian agencies, shall be permitted only with proper authorization from the Government of the Republic of Croatia or the Government of the Republic of Bosnia and Herzegovina respectively;

13. Decides that all States, in implementing the measures imposed by resolutions 757 (1992), 760 (1992), 787 (1992) and the present resolution, shall take steps to prevent diversion to the territory of the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) of commodities and products said to be destined for other places, in particular the United Nations Pro-

lected Areas in the Republic of Croatia and those areas of the Republic of Bosnia and Herzegovina under the control of Bosnian Serb forces;

14. Demands that all parties and others concerned cooperate fully with UNPROFOR in the fulfilment of its immigration and customs control functions deriving from resolution 769 (1992);

15. Decides that transshipments of commodities and products through the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) on the Danube shall be permitted only if specifically authorized by the Committee established by resolution 724 (1991) and that each vessel so authorized must be subject to effective monitoring while passing along the Danube between Vidin/Calafat and Mohacs;

16. Confirms that no vessels (a) registered in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) or (b) in which a majority or controlling interest is held by a person or undertaking in or operating from the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) or (c) suspected of having violated or being in violation of resolutions 713 (1991), 757 (1992), 787 (1992) or the present resolution shall be permitted to pass through installations, including river locks or canals within the territory of Member States, and **calls upon** the riparian States to ensure that adequate monitoring is provided to all cabotage traffic involving points that are situated between Vidin/Calafat and Mohacs;

17. Reaffirms the responsibility of riparian States to take necessary measures to ensure that shipping on the Danube is in accordance with resolutions 713 (1991), 757 (1992), 787 (1992) and the present resolution, including any measures under the authority of the Security Council to halt or otherwise control all shipping in order to inspect and verify their cargoes and destinations, to ensure effective monitoring and to ensure strict implementation of the relevant resolutions, and **reiterates** its request in resolution 787 (1992) to all States, including non-riparian States, to provide, acting nationally or through regional organizations or arrangements,

such assistance as may be required by the riparian States, notwithstanding the restrictions on navigation set out in the international agreements which apply to the Danube;

18. Requests the Committee established by resolution 724 (1991) to make periodic reports to the Security Council on information submitted to the Committee regarding alleged violations of the relevant resolutions, identifying where possible persons or entities, including vessels, reported to be engaged in such violations;

19. Reminds States of the importance of strict enforcement of measures imposed under Chapter VII of the Charter, and **calls upon** them to bring proceedings against persons and entities violating the measures imposed by resolutions 713 (1991), 757 (1992), 787 (1992) and the present resolution and to impose appropriate penalties;

20. Welcomes the role of the international Sanctions Assistance Missions in support of the implementation of the measures imposed under resolutions 713 (1991), 757 (1992), 787 (1992) and the present resolution and the appointment of the Sanctions Coordinator by the Conference on Security and Cooperation in Europe and **invites** the Sanctions Coordinator and the Sanctions Assistance Missions to work in close cooperation with the Committee established by resolution 724 (1991);

21. Decides that States in which there are funds, including any funds derived from property, (a) of the authorities in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro), or (b) of commercial, industrial or public utility undertakings in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro), or (c) controlled directly or indirectly by such authorities or undertakings or by entities, wherever located or organized, owned or controlled by such authorities or undertakings, shall require all persons and entities within their own territories holding such funds to freeze them to ensure that they are not made available directly or indirectly to or for the benefit of the authorities in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) or to any commer-

cial, industrial or public utility undertaking in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro), and **calls on** all States to report to the Committee established by resolution 724 (1991) on actions taken pursuant to this paragraph;

22. Decides to prohibit the transport of all commodities and products across the land borders or to or from the ports of the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro), the only exceptions being:

(a) The importation of medical supplies and foodstuffs into the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) as provided for in resolution 757 (1992), in which connection the Committee established by resolution 724 (1991) will draw up rules for monitoring to ensure full compliance with this and other relevant resolutions;

(b) The importation of other essential humanitarian supplies into the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) approved on a case-by-case basis under the no-objection procedure by the Committee established by resolution 724 (1991);

(c) Strictly limited transshipments through the territory of the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro), when authorized on an exceptional basis by the Committee established by resolution 724 (1991), provided that nothing in this paragraph shall affect transshipment on the Danube in accordance with paragraph 15 above;

23. Decides that each State neighbouring the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) shall prevent the passage of all freight vehicles and rolling stock into or out of the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro), except at a strictly limited number of road and rail border crossing points, the location of which shall be notified by each neighbouring State to the Committee established by resolution 724 (1991) and approved by the Committee;

24. Decides that all States shall impound all vessels, freight vehicles, rolling stock and aircraft in their territo-

ries in which a majority or controlling interest is held by a person or undertaking in or operating from the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) and that these vessels, freight vehicles, rolling stock and aircraft may be forfeit to the seizing State upon a determination that they have been in violation of resolutions 713 (1991), 757 (1992), 787 (1992) or the present resolution;

25. Decides that all States shall detain pending investigation all vessels, freight vehicles, rolling stock, aircraft and cargoes found in their territories and suspected of having violated or being in violation of resolutions 713 (1991), 757 (1992), 787 (1992) or the present resolution, and that, upon a determination that they have been in violation, such vessels, freight vehicles, rolling stock and aircraft shall be impounded and, where appropriate, they and their cargoes may be forfeit to the detaining State;

26. Confirms that States may charge the expense of impounding vessels, freight vehicles, rolling stock and aircraft to their owners;

27. Decides to prohibit the provision of services, both financial and non-financial, to any person or body for purposes of any business carried on in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) the only exceptions being telecommunications, postal services, legal services consistent with resolution 757 (1992) and, as approved, on a case-by-case basis by the Committee established by resolution 724 (1991), services whose supply may be necessary for humanitarian or other exceptional purposes;

28. Decides to prohibit all commercial maritime traffic from entering the territorial sea of the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) except when authorized on a case-by-case basis by the Committee established by resolution 724 (1991) or in case of *force majeure*;

29. Reaffirms the authority of States acting under paragraph 12 of resolution 787 (1992) to use such measures commensurate with the specific circumstances as

may be necessary under the authority of the Security Council to enforce the present resolution and its other relevant resolutions, including in the territorial sea of the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro);

30. Confirms that the provisions set forth in paragraphs 12 to 29 above, strengthening the implementation of the measures imposed by its earlier relevant resolutions, do not apply to activities related to UNPROFOR, the International Conference on the Former Yugoslavia or the European Community Monitoring Mission;

C

Desirous of achieving the full readmittance of the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) to the international community once it has fully implemented the relevant resolutions of the Council,

31. Expresses its readiness, after all three Bosnian parties have accepted the peace plan and on the basis of verified evidence, provided by the Secretary-General, that the Bosnian Serb party is cooperating in good faith in effective implementation of the plan, to review all the measures in the present resolution and its other relevant resolutions with a view to gradually lifting them;

32. Invites all States to consider what contribution they can make to the reconstruction of the Republic of Bosnia and Herzegovina;

33. Decides to remain actively seized of the matter.

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

RESOLUTION 859 (1993)
24 August 1993

Adopted by unanimous vote.

Prepared in the course of the Council's consultations.

The Security Council,

Recalling all its previous resolutions on the conflict in the Republic of Bosnia and Herzegovina,

Reaffirming the sovereignty, territorial integrity and political independence of the Republic of Bosnia and Herzegovina and the responsibility of the Security Council in this regard,

Reaffirming further that the Republic of Bosnia and Herzegovina, as a State Member of the United Nations, enjoys the rights provided for in the Charter of the United Nations,

Noting that the Republic of Bosnia and Herzegovina has continued to be subject to armed hostilities in contravention of Security Council resolution 713 (1991) and other relevant Security Council resolutions and that, despite all efforts by the United Nations as well as regional organizations and arrangements, there is still no compliance with all relevant Security Council resolutions, in particular by the Bosnian Serb party,

Condemning once again all war crimes and other violations of international humanitarian law, by whomsoever committed, Bosnian Serbs or other individuals,

Deeply concerned at the deterioration of humanitarian conditions in the Republic of Bosnia and Herzegovina, including in and around Mostar, and **determined** to support in every possible way the efforts by the United Nations Protection Force (UNPROFOR) and the United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) to continue providing humanitarian assistance to civilian populations in need,

Concerned about the continuing siege of Sarajevo, Mostar and other threatened cities,

Strongly condemning the disruption of public utilities (including water, electricity, fuel and communications), in particular by the Bosnian Serb party, and **calling upon** all parties concerned to cooperate in restoring them,

Recalling the principles for a political solution adopted by the London International Conference on the Former Yugoslavia,

Reaffirming once again the unacceptability of the acquisition of territory through the use of force and the practice of "ethnic cleansing",

Stressing that an end to the hostilities in the Republic of Bosnia and Herzegovina is necessary to achieve meaningful progress in the peace process,

Mindful of its primary responsibility under the Charter of the United Nations for the maintenance of international peace and security,

Taking into account the reports of the Co-Chairmen of the Steering Committee of the International Conference on the Former Yugoslavia contained in documents S/26233, S/26260 and S/26337,

Determining that the grave situation in the Republic of Bosnia and Herzegovina continues to be a threat to international peace and security,

Acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations,

1. Notes with appreciation the report by the Secretary-General's Special Representative on the latest developments at the Geneva peace talks and **urges** the parties, in cooperation with the Co-Chairmen, to conclude as soon as possible a just and comprehensive political settlement freely agreed by all of them;

2. Calls for an immediate cease-fire and cessation of hostilities throughout the Republic of Bosnia and Herzegovina as essential for achieving a just and equitable political solution to the conflict in Bosnia and Herzegovina through peaceful negotiations;

3. Demands that all concerned facilitate the unhindered flow of humanitarian assistance, including the provision of food, water, electricity, fuel and communications, in particular to the "safe areas" in Bosnia and Herzegovina;

4. Demands also that the safety and operational effectiveness of UNPROFOR and UNHCR personnel in Bosnia and Herzegovina be fully respected by all parties at all times;

5. Notes with appreciation the Secretary-General's letter of 18 August 1993 (S/26335) stating that the United Nations has now the initial operational capability for the use of air power in support of UNPROFOR in Bosnia and Herzegovina;

6. Affirms that a solution to the conflict in the Republic of Bosnia and Herzegovina must be in conformity with the Charter of the United Nations and the principles of international law; and **further affirms** the continuing relevance in this context of:

(a) The sovereignty, territorial integrity and political independence of the Republic of Bosnia and Herzegovina;

(b) The fact that neither a change in the name of the State nor changes regarding the internal organization of the State such as those contained in the constitutional agreement annexed to the Co-Chairmen's report in document S/26337 would affect the continued membership of Bosnia and Herzegovina in the United Nations;

(c) The principles adopted by the London International Conference on the Former Yugoslavia, including the need for a cessation of hostilities, the principle of a negotiated solution freely arrived at, the unacceptability of the acquisition of territory by force or by "ethnic cleansing" and the right of refugees and others who have suffered losses to compensation in accordance with the statement on Bosnia adopted by the London Conference;

(d) Recognition and respect for the right of all displaced persons to return to their homes in safety and honour;

(e) The maintenance of Sarajevo, capital of Bosnia and Herzegovina, as a united city and a multicultural, multi-ethnic and pluri-religious centre;

7. Recalls the principle of individual responsibility for the perpetration of war crimes and other violations of international humanitarian law and its decision in resolution 827 (1993) to establish an International Tribunal;

8. Declares its readiness to consider taking the necessary measures to assist the parties in the effective implementation of a fair and equitable settlement once it has been freely agreed by the parties, which would require a decision by the Council;

9. Decides to remain actively seized of the matter.

S/RES/917

Expansion of Sanctions regime against Haiti

Date: 6 May 1994
Vote: Unanimous

Meeting: 3376

The Security Council,

Reaffirming its resolutions 841 (1993) of 16 June 1993, 861 (1993) of 27 August 1993, 862 (1993) of 31 August 1993, 867 (1993) of 23 September 1993, 873 (1993) of 13 October 1993, 875 (1993) of 16 October 1993 and 905 (1994) of 23 March 1994,

Recalling its Presidential statements of 11 October 1993 (S/26567), 25 October 1993 (S/26633), 30 October 1993 (S/26668), 15 November 1993 (S/26747) and 10 January 1994 (S/PRST/1994/2),

Noting resolutions MRE/RES.1/91, MRE/RES.2/91, MRE/RES.3/92, MRE/RES.4/92, and MRE/RES.5/93, adopted by the Foreign Ministers of the Organization of American States, and resolutions CP/RES.575 (885/92) and CP/RES.594 (923/92) and declarations CP/Dec.8 (927/93), CP/Dec.9 (931/93), CP/Dec.10 (934/93) and CP/Dec.15 (967/93), adopted by the Permanent Council of the Organization of American States,

Noting in particular resolution CP/RES.610 (968/93) of 18 October 1993 of the Organization of American States,

Bearing in mind the statement of conclusions adopted at the Meeting of the Four Friends of the Secretary-General on Haiti, held in Paris on 13 and 14 December 1993 (S/26881),

Having examined the reports of the Secretary-General of 19 January 1994 (S/1994/54) and 18 March 1994 (S/1994/311) regarding the United Nations Mission in Haiti (UNMIH),

Commending the continuing efforts undertaken by the Special Envoy for Haiti of the Secretaries-General of the United Nations and the Organization of American States to bring about compliance with the Governors Island Agreement and the full restoration of democracy in Haiti,

Reaffirming that the goal of the international community remains the restoration of democracy in Haiti and the prompt return of the legitimately elected President, Jean-Bertrand Aristide, under the framework of the Governors Island Agreement,

Stressing in this context the importance of a proper and secure environment for all legislative action agreed to in the Governors Island Agreement and the New York Pact, as well as preparations for free and fair legislative elections in Haiti, as called for in the constitution, in the framework of the full restoration of democracy in Haiti,

Concerned at the continued failure of the military authorities in Haiti, including the police, to comply with their obligations under the Governors Island Agreement, and at the violations of the related New York Pact committed by political organizations party thereto in relation to the disputed elections of 18 January 1993,

Strongly condemning the numerous instances of extra-judicial killings, arbitrary arrests, illegal detentions, abductions, rape and enforced disappearances, the continued denial of freedom of expression, and the impunity with which armed civilians have been able to operate and continue operating,

Recalling that in resolution 873 (1993) the Council confirmed its readiness to consider the imposition of additional measures if the military authorities in Haiti continued to impede the activities of the United Nations Mission in Haiti (UNMIH) or failed to comply in full with its relevant resolutions and the provisions of the Governors Island Agreement,

Reaffirming its determination that, in these unique and exceptional circumstances, the situation created by the failure of the military authorities in Haiti to fulfil their obligations under the Governors Island Agreement and to comply with relevant Security Council resolutions constitutes a threat to peace and security in the region,

Acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations,

1. Calls upon the parties to the Governors Island Agreement and any other authorities in Haiti to cooperate fully with the Special Envoy of the Secretaries-General of the United Nations and Organization of American States to bring about the full implementation of the Governors Island Agreement and thus end the political crisis in Haiti;
2. Decides that all States shall without delay deny permission to any aircraft to take off from, land in, or overfly their territory if it is destined to land in, or has taken off from the territory of Haiti, with the exception of regularly scheduled commercial passenger flights, unless the particular flight has been approved, for humanitarian purposes or for other purposes consistent with the present resolution and other relevant resolutions, by the Committee established by resolution 841 (1993);
3. Decides that all States shall without delay prevent the entry into their territories:
 - (a) Of all officers of the Haitian military, including the police, and their immediate families;
 - (b) Of the major participants in the coup d'état of 1991 and in the illegal governments since the coup d'état, and their immediate families;
 - (c) Of those employed by or acting on behalf of the Haitian military, and their immediate families, unless their entry has been approved, for purposes consistent with the present resolution and other relevant resolutions, by the Committee established by resolution 841 (1993), and requests the Committee to maintain an updated list, based on information provided by States and regional organizations, of the persons falling within this paragraph;
4. Strongly urges all States to freeze without delay the funds and financial resources of persons falling within paragraph 3 above, to ensure that neither these nor any other funds and financial resources are made available, by their nationals or by any persons within their territory, directly or indirectly, to or for the benefit of such persons or of the Haitian military, including the police;
5. Decides that the provisions set forth in paragraphs 6 to 10 below, which are consistent with the embargo recommended by the Organization of American States, shall, to the extent that these measures are not already in effect under its earlier relevant resolutions, take effect no later than 2359 hours Eastern Standard Time on 21 May 1994 and requests that the Secretary-General, having regard for the views of the Secretary-General of the Organization of American States, report to the Council not later than 19 May 1994 on steps the military have taken to comply with actions required of them by the Governors Island Accord as specified in paragraph 18 below;

6. Decides that all States shall prevent:

(a) The import into their territories of all commodities and products originating in Haiti and exported therefrom after the aforementioned date;

(b) Any activities by their nationals or in their territories which would promote the export or transshipment of any commodities or products originating in Haiti, and any dealings by their nationals or their flag vessels or aircraft or in their territories in any commodities or products originating in Haiti and exported therefrom after the aforementioned date;

7. Decides that all States shall prevent the sale or supply by their nationals or from their territories or using their flag vessels or aircraft of any commodities or products, whether or not originating in their territories, to any person or body in Haiti or to any person or body for the purpose of any business carried on in, or operated from, Haiti, and any activities by their nationals or in their territories which promote such sale or supply of such commodities or products, provided that the prohibitions contained in this paragraph shall not apply to:

(a) Supplies intended strictly for medical purposes and foodstuffs;

(b) With the approval of the Committee established pursuant to resolution 841 (1993), under the no-objection procedure, other commodities and products for essential humanitarian needs;

(c) Petroleum or petroleum products, including propane gas for cooking, authorized in accordance with paragraph 7 of resolution 841 (1993);

(d) Other commodities and products authorized in accordance with paragraph 3 of resolution 873 (1993);

8. Decides that the prohibitions in paragraphs 6 and 7 above shall not apply to trade in informational materials, including books and other publications, needed for the free flow of information and further decides that journalists may bring in and take out their equipment subject to conditions and terms agreed by the Committee established by resolution 841 (1993);

9. Decides to prohibit any and all traffic from entering or leaving the territory or territorial sea of Haiti carrying commodities or products the export of which from Haiti or the sale or supply of which to Haiti would be prohibited under paragraphs 6 and 7 above, excepting regularly scheduled maritime shipping lines calling in Haiti with goods permitted under paragraph 7 and which are also carrying other commodities or products in transit to other destinations, subject to formal monitoring arrangements established with States cooperating with the legitimate Government of Haiti as provided in paragraph 1 of resolution 875 (1993) and paragraph 10 below;

10. Acting also under Chapter VIII of the Charter of the United Nations, calls upon Member States cooperating with the legitimate Government of Haiti, acting nationally or through regional agencies or arrangements, to use such measures commensurate with the specific circumstances as may be necessary under the authority of the Security Council to ensure strict implementation of the provisions of the present resolution and earlier relevant resolutions, and in particular to halt outward as well as inward maritime shipping as necessary in order to inspect and verify their cargoes and destinations and also to ensure that the Committee established pursuant to resolution 841 (1993) is kept regularly informed;

11. Decides that all States, including the authorities in Haiti, shall take the necessary measures to ensure that no claim shall lie at the instance of the authorities in Haiti, or of any person or body in Haiti, or of any person claiming through or for the benefit of any such person or body, in connection with the performance of a bond, financial guarantee, indemnity or engagement, issued or granted in connection with or related to the performance of any contract or transaction, where the performance of that contract or transaction was affected by the measures imposed by or pursuant to this resolution or resolutions 841 (1993), 873 (1993) and 875 (1993);
12. Calls upon all States, including States not members of the United Nations, and all international organizations, to act strictly in accordance with the provisions of the present resolution and the earlier relevant resolutions, notwithstanding the existence of any rights or obligations conferred or imposed by any international agreement or any contract entered into or any licence or permit granted prior to the effective date of the measures in this resolution or earlier relevant resolutions;
13. Requests all States to report to the Secretary-General by 6 June 1994 on the measures they have instituted in implementation of the measures contained in the present resolution and earlier relevant resolutions;
14. Decides that the Committee established pursuant to resolution 841 (1993) shall undertake the following tasks in addition to those set out in resolutions 841 (1993), 873 (1993) and in paragraph 3 above:
 - (a) To examine reports submitted pursuant to paragraph 13 above;
 - (b) To seek from all States, in particular neighbouring States, further information regarding the action taken by them concerning the effective implementation of the measures contained in the present resolution and earlier relevant resolutions;
 - (c) To consider any information brought to its attention by States concerning violations of the measures contained in the present resolution and earlier relevant resolutions and, in that context, to make recommendations to the Council on ways to increase their effectiveness;
 - (d) To make recommendations in response to violations of the measures contained in the present resolution and earlier relevant resolutions and provide information on a regular basis to the Secretary-General for general distribution to Member States;
 - (e) To consider and to decide upon expeditiously any application by States for the approval of flights or entry in accordance with paragraphs 2 and 3 above;
 - (f) To amend the guidelines referred to in paragraph 10 of resolution 841 (1993) to take into account the measures contained in the present resolution;
 - (g) To examine possible requests for assistance under the provisions of Article 50 of the Charter of the United Nations and to make recommendations to the President of the Security Council for appropriate action;
15. Reaffirms its request to the Secretary-General to provide all necessary assistance to the Committee and to make the necessary arrangements in the Secretariat for this purpose;

16. Decides that, until the return of the democratically elected President, it will keep under continuous review, at least on a monthly basis, all the measures in the present resolution and earlier relevant resolutions and requests the Secretary-General, having regard for the views of the Secretary-General of the Organization of American States, to report on the situation in Haiti, the implementation of the Governors Island Agreement, legislative actions including preparations for legislative elections, the full restoration of democracy in Haiti, the humanitarian situation in that country, and the effectiveness of the implementation of sanctions, with the first report not later than 30 June 1994;

17. Expresses its readiness to consider progressive suspension of the measures contained in the present resolution and earlier relevant resolutions, based on progress in the implementation of the Governors Island Agreement and the restoration of democracy in Haiti;

18. Decides that, notwithstanding paragraph 16 above, measures in the present resolution and earlier relevant resolutions will not be completely lifted until:

(a) The retirement of the Commander-in-Chief of the Haitian Armed Forces, and the resignation or departure from Haiti of the Chief of the Metropolitan Zone of Port-au-Prince, commonly known as the Chief of Police of Port-au-Prince, and the Chief of Staff of the Haitian Armed Forces;

(b) Completion of the changes by retirement or departure from Haiti in the leadership of the police and military high command called for in the Governors Island Agreement;

(c) Adoption of the legislative actions called for in the Governors Island Agreement, as well as the creation of a proper environment in which free and fair legislative elections can be organized in the framework of the full restoration of democracy in Haiti;

(d) The creation by authorities of the proper environment for the deployment of the United Nations Mission in Haiti (UNMIH);

(e) The return in the shortest time possible of the democratically elected President and maintenance of constitutional order,

these conditions being necessary for the full implementation of the Governors Island Agreement;

19. Condemns any attempt illegally to remove legal authority from the legitimately elected President, declares that it would consider illegitimate any purported government resulting from such an attempt, and decides, in such an event, to consider reimposing any measures suspended under paragraph 17 above;

20. Decides to remain actively seized of the matter.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

S/RES/940

Authorization to Member States to form a multinational force, under unified command and control, for Haiti

Date: 31 July 1994
Vote: 12-0-2

Meeting: 3413

The Security Council,

Reaffirming its resolutions 841 (1993) of 16 June 1993, 861 (1993) of 27 August 1993, 862 (1993) of 31 August 1993, 867 (1993) of 23 September 1993, 873 (1993) of 13 October 1993, 875 (1993) of 16 October 1993, 905 (1994) of 23 March 1994, 917 (1994) of 6 May 1994 and 933 (1994) of 30 June 1994,

Recalling the terms of the Governors Island Agreement (S/26063) and the related Pact of New York (S/26297),

Condemning the continuing disregard of those agreements by the illegal de facto regime, and the regime's refusal to cooperate with efforts by the United Nations and the Organization of American States (OAS) to bring about their implementation,

Gravely concerned by the significant further deterioration of the humanitarian situation in Haiti, in particular the continuing escalation by the illegal de facto regime of systematic violations of civil liberties, the desperate plight of Haitian refugees and the recent expulsion of the staff of the International Civilian Mission (MICIVIH), which was condemned in its Presidential statement of 12 July 1994 (S/PRST/1994/32),

Having considered the reports of the Secretary-General of 15 July 1994 (S/1994/828 and Add.1) and 26 July 1994 (S/1994/871),

Taking note of the letter dated 29 July 1994 from the legitimately elected President of Haiti (S/1994/905, annex) and the letter dated 30 July 1994 from the Permanent Representative of Haiti to the United Nations (S/1994/910),

Reiterating its commitment for the international community to assist and support the economic, social and institutional development of Haiti,

Reaffirming that the goal of the international community remains the restoration of democracy in Haiti and the prompt return of the legitimately elected President, Jean-Bertrand Aristide, within the framework of the Governors Island Agreement,

Recalling that in resolution 873 (1993) the Council confirmed its readiness to consider the imposition of additional measures if the military authorities in Haiti continued to impede the activities of the United Nations Mission in Haiti (UNMTH) or failed to comply in full with its relevant resolutions and the provisions of the Governors Island Agreement,

Determining that the situation in Haiti continues to constitute a threat to peace and security in the region,

1. Welcomes the report of the Secretary-General of 15 July 1994 (S/1994/828) and takes note of his support for action under Chapter VII of the Charter of the United Nations in order to assist the legitimate Government of Haiti in the maintenance of public order;

2. Recognizes the unique character of the present situation in Haiti and its deteriorating, complex and extraordinary nature, requiring an exceptional response;
3. Determines that the illegal de facto regime in Haiti has failed to comply with the Governors Island Agreement and is in breach of its obligations under the relevant resolutions of the Security Council;
4. Acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations, authorizes Member States to form a multinational force under unified command and control and, in this framework, to use all necessary means to facilitate the departure from Haiti of the military leadership, consistent with the Governors Island Agreement, the prompt return of the legitimately elected President and the restoration of the legitimate authorities of the Government of Haiti, and to establish and maintain a secure and stable environment that will permit implementation of the Governors Island Agreement, on the understanding that the cost of implementing this temporary operation will be borne by the participating Member States;
5. Approves the establishment, upon adoption of this resolution, of an advance team of UNMIL of not more than sixty personnel, including a group of observers, to establish the appropriate means of coordination with the multinational force, to carry out the monitoring of the operations of the multinational force and other functions described in paragraph 23 of the report of the Secretary-General of 15 July 1994 (S/1994/828), and to assess requirements and to prepare for the deployment of UNMIL upon completion of the mission of the multinational force;
6. Requests the Secretary-General to report on the activities of the team within thirty days of the date of deployment of the multinational force;
7. Decides that the tasks of the advance team as defined in paragraph 5 above will expire on the date of termination of the mission of the multinational force;
8. Decides that the multinational force will terminate its mission and UNMIL will assume the full range of its functions described in paragraph 9 below when a secure and stable environment has been established and UNMIL has adequate force capability and structure to assume the full range of its functions; the determination will be made by the Security Council, taking into account recommendations from the Member States of the multinational force, which are based on the assessment of the commander of the multinational force, and from the Secretary-General;
9. Decides to revise and extend the mandate of the United Nations Mission in Haiti (UNMIL) for a period of six months to assist the democratic Government of Haiti in fulfilling its responsibilities in connection with:
 - (a) sustaining the secure and stable environment established during the multinational phase and protecting international personnel and key installations; and
 - (b) the professionalization of the Haitian armed forces and the creation of a separate police force;

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

10. Requests also that UNMIH assist the legitimate constitutional authorities of Haiti in establishing an environment conducive to the organization of free and fair legislative elections to be called by those authorities and, when requested by them, monitored by the United Nations, in cooperation with the Organization of American States (OAS);
11. Decides to increase the troop level of UNMIH to 6,000 and establishes the objective of completing UNMIH's mission, in cooperation with the constitutional Government of Haiti, not later than February 1996;
12. Invites all States, in particular those in the region, to provide appropriate support for the actions undertaken by the United Nations and by Member States pursuant to this and other relevant Security Council resolutions;
13. Requests the Member States acting in accordance with paragraph 4 above to report to the Council at regular intervals, the first such report to be made not later than seven days following the deployment of the multinational force;
14. Requests the Secretary-General to report on the implementation of this resolution at sixty-day intervals starting from the date of deployment of the multinational force;
15. Demands strict respect for the persons and premises of the United Nations, the Organization of American States, other international and humanitarian organizations and diplomatic missions in Haiti, and that no acts of intimidation or violence be directed against personnel engaged in humanitarian or peace-keeping work;
16. Emphasizes the necessity that, inter alia:
 - (a) All appropriate steps be taken to ensure the security and safety of the operations and personnel engaged in such operations; and
 - (b) The security and safety arrangements undertaken extend to all persons engaged in the operations;
17. Affirms that the Council will review the measures imposed pursuant to resolutions 841 (1993), 873 (1993) and 917 (1994), with a view to lifting them in their entirety, immediately following the return to Haiti of President Jean-Bertrand Aristide;
18. Decides to remain actively seized of the matter.

Vote on Resolution 940:

In favour: Argentina, Czech Republic, Djibouti, France, New Zealand, Nigeria, Oman, Pakistan, Russian Federation, Spain, United Kingdom, United States.

Against: None.

Abstaining: Brazil, China.

Absent: Rwanda.



ประวัติผู้เขียน

นายไพฑูรย์ จรจวบโชค เกิดวันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2512 ที่อำเภอพระนครศรี
กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีนิติศาสตรบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2534 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต ที่
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2535 ปัจจุบันทำงานอยู่ที่ บมจ. ธนาคารศรีนคร
สำนักงานใหญ่



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย